

VALORACIÓ DE LES APORTACIONS PRESENTADES A L'AVANTPROJECTE DE LLEI DE MODIFICACIÓ DEL CODI CIVIL DE CATALUNYA EN MATÈRIA DE SUPORTS A L'EXERCICI DE LA CAPACITAT JURÍDICA DE LES PERSONES.

Memòria de les aportacions als tràmits d'audiència i informació pública de l'Avantprojecte de llei de modificació del Codi civil de Catalunya en matèria de suports a l'exercici de la capacitat jurídica de les persones.

En data 17/04/2023 es van iniciar els tràmits d'audiència i informació pública de l'Avantprojecte de llei de modificació del Codi civil de Catalunya en matèria de suports a l'exercici de la capacitat jurídica de les persones, per tal que, en el termini de quinze dies i d'acord amb l'article 36.4 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, es fessin arribar al Departament de Justícia, Drets i Memòria les al·legacions, observacions o suggeriments al text de l'Avantprojecte.

D'aquesta manera, han formulat al·legacions les entitats següents:

1. Associació Catalana de Recursos Assistencials (ACRA).
2. Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya.
3. ENCAIX - Associació d'entitats tutelars d'atenció a la Salut Mental.
4. Col·legi Notarial de Catalunya.
5. Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya.
6. DINCAT - Associació Empresarial d'Economia Social.
7. Entitat Tutelar Garraf, Fundació Privada.
8. Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA).
9. Fundació Malalts Mentals de Catalunya (FMMC).
10. Fundació SOM.
11. Fundació Support-Girona.
12. Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la Universitat Pompeu Fabra.
13. Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona.
14. Mª Pilar Martín Coscolla.
15. Registradors de Catalunya.
16. Unió Catalana d'Hospitals (UCH o La Unió).

Tot seguit, es recull el contingut principal de les aportacions fetes.

Arran de la presa en consideració de les al·legacions formulades, el text de l'Avantprojecte sotmès a informació pública ha estat revisat i esmenat en els termes que s'exposen a continuació. Fruit d'aquesta revisió, s'han produït canvis en la numeració de l'articulat com a conseqüència d'una petita ampliació del nombre d'articles dedicats als suports preventius i a les salvaguardes i la supressió d'algun article que s'ha considerat innecessari. En la resposta a les al·legacions que segueix, l'esment a l'articulat del text es fa tenint en compte la nova numeració.

La revisió de l'Avantprojecte instada per les al·legacions que segueixen ha propiciat també la reelaboració de l'Exposició de Motius de l'Avantprojecte, la realització d'un treball d'harmonització terminològica de tot el text i la revisió de diversos preceptes dels llibres primer, quart i cinquè del Codi civil i del títol III del llibre segon que es trobaven pendents d'adaptació a la proposada regulació dels suports a l'exercici de la capacitat jurídica.

Foc, 57
08038 Barcelona
Tel. 93 85740 00
justicia.gencat.cat

Doc. original signat per:
Inmaculada Barral Viñals
09/04/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 21/10/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KSJ51SNSAP8RZ148R5WYEN9KFXKOW5E

Data creació còpia:
21/10/2024 13:15:51

Pàgina 1 de 116

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

1. Associació Catalana de Recursos Assistencials (ACRA).

L'Associació Catalana de Recursos Assistencials (ACRA) centra les seves observacions en la Disposició final vuitena de l'Avantprojecte de Llei i l'article 222-45 del Codi Civil de Catalunya, i tenen relació amb la institució de la guarda de fet.

Tenint en compte el que preveuen les disposicions esmentades, consideren que caldria introduir les millors tècniques que permetin aclarir **quina ha de ser la consideració jurídica i l'actuació dels directors tècnics de les residències en cas de l'ingrés d'una persona que necessiti suport**, atesa la derogació de la guarda de fet i atès que la residència persona jurídica no li pot prestar mesures de suport en aplicació de l'article 222-45.4 del Codi Civil de Catalunya.

Valoració

Aquesta qüestió és objecte de regulació específica en un altre text en curs de tramitació, l'Avantprojecte de llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials. En l'Avantprojecte objecte del present tràmit d'al·legacions els suports no formalitzats substitueixen l'actual "guarda de fet" i les referències legals a la guarda de fet s'han d'entendre referides als suports no formalitzats. En aquest sentit, s'esmena la DF 8a de l'Avantprojecte.

2. Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya.

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya fa una observació general, pel que fa als **controls a les persones que presten suport a les persones amb discapacitat**. En aquest sentit, no consideren del tot escaient que es passi d'un sistema, certament massa rígid, a un altre que pràcticament prescindeix dels controls obligatoris per part de persones independents com són els tribunals, tal i com estableix també l'article 12 de la Convenció abans referida. En aquesta línia, s'han suprimit les autoritzacions judicials obligatòries per a la realització de determinats actes jurídics de les persones amb grans discapacitats intel·lectuals, les fiances, els inventaris i les rendicions de comptes periòdiques que, en canvi, d'altres ordenaments, com el Codi civil espanyol, mantenen. D'altra banda, des del punt de vista lingüístic valorem també molt positivament l'esforç d'incorporar a l'Avantprojecte un ús inclusiu o no sexista del llenguatge, tot i que observem que en algun cas la solució lingüística que s'adopta no és homogènia per a supòsits semblants. En aquest sentit, per exemple, si bé predomina la utilització del masculí amb valor genèric per a referir-se al «notari», en diversos articles es fa al·lusió al caràcter d'autoritat i es parla d'«autoritat notarial» (art. 222-28. 4 i 5; 222-29.2 i 3; 222-41.4; 222-44.2 i 222-45.3), mentre que en d'altres s'emptra l'expressió «la notaria», és a dir, entesa com a entitat o oficina pública (art. 221-12.2 i 222-20).

Valoració

L'Avantprojecte intenta compaginar el respecte a la llibertat privada en la configuració de l'exercici dels suports amb mesures de control indubtablement necessàries, però que han de poder ser adaptades a les circumstàncies personals i familiars de cada cas. La lentitud dels procediments judicials aconsella prescindir de regles per defecte que imposin autoritzacions judicials o tràmits que només puguin fer-se en els tribunals, particularment quan es tracta de suports constituïts voluntàriament. Per aquesta raó, s'ha considerat oportú suprimir les autoritzacions judicials, a no ser que el jutge les estableixi o la pròpia persona afectada les demani. La relació general d'actes que requereien autorització judicial no tenen cabuda en el

Doc. original signat per:
Immaculada Barral Viñals
09/04/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 21/10/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KSJ51SNSAP8RZ148R5WYEN9KFXXKOW5E

Data creació còpia:
21/10/2024 13:15:51

Pàgina 2 de 116

nou model del Codi civil de Catalunya en què s'ha d'atendre a cada cas particular i, per tant, sense que hi hagi uns estàndards comuns per a totes les persones.

Tanmateix, sí ha semblat oportú modificar el text, en sintonia amb aquesta al·legació de l'AJLC, en diversos aspectes:

- Introduir deures d'informació i rendició de comptes per les persones que presten suports informals, a requeriment de l'autoritat judicial, sigui intervenint d'ofici o a instància de persones interessades (nou apartat 5 a l'art. 222-12).
- Introduir els deures d'informar de la situació personal i de retre comptes periòdics i no només comptes finals, acompanyat del deure de conservar la documentació necessària per a poder complir aquesta obligació (art. 222-57 a 222-60).
- Introduir el deure de practicar inventari o de formalitzar una relació d'elements de l'actiu o passiu de la persona amb discapacitat en els suports que inclouen facultats de gestió del seu patrimoni (art. 222-52).

S'ha tingut també en compte l'observació de caire lingüístic relativa al terme "autoritat notarial", expressió que no utilitza el Codi civil i de la qual es prescindeix en aquest Avantprojecte, sens perjudici del que puguin recomanar els serveis lingüístics a qui correspongui la revisió general del text.

2.1 El títol de l'Avantprojecte de llei

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya considera que **el títol de la proposta no dona completa raó de l'abast de la modificació que proposa introduir**, pels següents motius:

- Perquè la seva regulació **no es limita tan sols als suports a l'exercici de la capacitat jurídica** (capítols II i III de l'Avantprojecte), **sinó** que incorpora **també** canvis molt rellevants **en les institucions de protecció de les persones menors d'edat** (capítol I), com és, per exemple, l'eliminació de la curatela.
- Perquè la referència als **suports en l'exercici de la capacitat jurídica de les persones** tampoc no és prou explícita, ja que **omet al·ludir al fet que els suports ho són a les persones majors d'edat amb discapacitat**, tal com expressa l'Exposició de Motius (apt. I-7) quan afirma que: «*El text que ara es presenta constitueix el desplegament normatiu i articulat dels principis, el règim i els diferents tipus de suports que s'ofereixen a les persones majors d'edat amb discapacitat per tal que puguin exercir la capacitat jurídica d'acord amb la seva voluntat*».

Valoració

El títol de la proposta conté l'objectiu general de la reforma que consisteix en la regulació dels suports amb base a l'article 12 de la Convenció i en l'Observació general núm. 1 del Comitè de les Nacions Unides sobre drets de les persones amb discapacitat, del 19 de maig de 2014, on la capacitat jurídica constitueix la base essencial sobre la qual es construeix el marc normatiu, amb una major incidència, per a les persones majors i, amb menys intensitat, per a les persones menors.

2.2 Article 221-1. Funció de les institucions de protecció

Article 221-1. Funció de les institucions de protecció

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

1. La protecció de la persona menor d'edat que no està en potestat parental s'exerceix mitjançant la tutela i les altres institucions de protecció establertes legalment.
 2. Les institucions de protecció responen a l'interès prevalent de la persona menor d'edat i s'exerceixen d'acord amb la seva personalitat i autonomia.
 3. Quan l'exercici de les funcions de protecció es presti des de l'Administració pública, regeix preferentment la legislació específica en matèria d'infància i adolescència.
- En l'apartat 3, l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya suggereixen suprimir el mot «preferentment», ja que entenen que no és del tot adequat si d'allò que es tracta és de que s'apliqui en primer lloc una altra llei. A banda d'això, l'objecte i la finalitat de cada norma ja determina els supòsits als quals s'aplica; la forma de suplir les llacunes ja té el seu sistema en el llibre I del CCC.

Valoració

La inclusió del mot "preferentment" prové d'una esmena proposada pel Departament de Serveis Socials de la Generalitat de Catalunya al text de l'Avantprojecte per fer palès la jerarquia per raó de l'especialitat. La norma pretén que, si escau, el Codi civil de Catalunya sigui d'aplicació supletòria.

2.3 Article 221-4. Caràcter gratuït.

Article 221-4. Caràcter gratuït

1. L'exercici de les funcions de protecció és gratuït, llevat dels casos en què s'estableixi expressament una remuneració. Tanmateix, hi ha dret al reemborsament de les despeses i a la indemnització per danys per raó d'aquest exercici, a càrrec del patrimoni de la persona menor d'edat.
2. En cas que les funcions de protecció les exerceixi l'Administració pública, els progenitors continuen obligats a prestar aliments als seus fills en el sentit més ampli, d'acord amb aquest codi i amb les disposicions específiques de la legislació en matèria d'infància i adolescència.

Al seu parer, aquest precepte es refereix al caràcter gratuït de l'exercici de les funcions de protecció dels menors, de manera que consideren que **no és, sistemàticament, la seu més adequada per establir, com fa l'apartat 2, una regla d'aliments** (concretament, l'obligació dels progenitors de continuar prestant-los en el cas que les funcions de protecció les exerceixi l'Administració pública).

En qualsevol cas, la mateixa obligació d'aliments ja ve establerta per l'art. 221-64.4 de l'Avantprojecte, per al cas d'exercici de les funcions tutelars per l'entitat pública en el supòsit de suspensió o privació de la potestat parental derivada de la declaració de desemparament, i per l'art. 221-67.2 per a la guarda per l'entitat pública.

En conseqüència, entenen que l'apartat 2 es podria eliminar.

Valoració

S'ha considerat oportú recollir la proposta de supressió de l'apartat 2 en atenció a què l'obligació dels progenitors de continuar prestant els aliments s'estableix als articles 221-64.4 i 221-67.2 de l'Avantprojecte.

2.4 Article 221-48. Actes fets sense autorització judicial.

Article 221-48. Actes fets sense autorització judicial

Els actes fets per qui exerceix la tutela o l'administració patrimonial o especial sense l'autorització judicial, quan sigui necessària, són anul·lables a instància de la nova persona nomenada o, si no n'hi ha, de les persones legalment obligades a constituir la tutela i de la

persona menor d'edat; en aquest darrer cas, en el termini de quatre anys a partir del moment en què surti de la tutela. També els poden impugnar aquelles persones que succeeixin a títol hereditari la persona **sota tutela**, en el termini de quatre anys a partir de la mort d'aquesta, o en el temps que resti per completar-lo si ha començat a córrer abans. L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya considera que **caldria substituir l'expressió «sota tutela»**, que té una connotació de situació poder sobre la persona tutelada **per, «en tutela»**, que és la més escaient. Per exemple, com es fa a la resta de preceptes de l'Avantprojecte: art. 221-7; 221-14.2.b; 221-18.3; 221-22.2 i 221-34.2, entre d'altres. Per la mateixa raó, entenen que l'expressió de l'apartat II-4 de l'Exposició de Motius «posar-los sota la tutela ordinària» es podria **substituir** per «posar-los en tutela ordinària».

Valoració

S'ha considerat oportú recollir la proposta i substituir l'expressió "sota tutela" i "sota la tutela" de l'article 221-48 i de l'apartat II-4 de l'Exposició de Motius, respectivament, per "en tutela", de conformitat amb el vigent Llibre segon del Codi civil de Catalunya.

2.5 Article 221-64.1. Efectes de la declaració de desemparament.

Article 221-64. Efectes de la declaració de desemparament

1. La declaració de desemparament comporta que l'entitat pública competent assumeixi de manera immediata les funcions tutelars sobre la persona menor d'edat, mentre no es constitueixi la tutela per les regles ordinàries o mentre no sigui adoptada o reintegrada a qui en tingui la potestat o la tutela, o mentre no s'emancipi o arribi a la majoria d'edat. Aquestes funcions comprenen les mateixes facultats que la tutela ordinària, i s'hi aplica el que estableix el capítol II, llevat d'allò que s'oposi a la regulació específica del present capítol o al règim propi de l'entitat pública, d'acord amb la legislació sobre la infància i l'adolescència. La remissió que el darrer incís de l'apartat 1 fa al capítol II, hauria de ser al capítol I, que és la seu en la qual l'Avantprojecte regula la tutela.

Valoració

S'ha considerat oportú acceptar l'al·legació ja que existeix una errada de remissió. On diu "al capítol II" ha de dir "a la secció segona d'aquest capítol".

2.6 Capítol II. Mesures de suport a l'exercici de la capacitat jurídica.

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya considera que ni la rúbrica d'aquest capítol ni el text articulat que l'integra contenen cap referència al fet que el suport es presta a persones amb discapacitat. És evident que ho pressuposa i opta per emprar exclusivament l'expressió «persona concernida» que pot semblar més inclusiva, però troben a faltar que, en algun lloc del capítol, encara que sigui tan sols en la seva intitulació, es refereixi a les circumstàncies per les quals aquesta persona es veu concernida.

Consideren que el text **milloraria si se seguís el mateix criteri de l'Exposició de Motius, que, d'una manera al nostre parer més escaient, relaciona persona concernida amb persona amb discapacitat.**

Per tant, suggereixen afegir a la rúbrica del capítol II «... de les persones majors d'edat amb discapacitat», ja que aquest canvi concordaria amb l'Exposició de Motius i harmonitzaria millor amb el criteri que adopten d'altres preceptes de la resta de llibres del Codi, en la reforma que proposa l'Avantprojecte, els quals sí que fan referència expressa a les *persones amb discapacitat* (per exemple, l'article 121-16 lletres b i g [suspensió de la prescripció en les pretensions de les quals sigui titular una persona amb discapacitat] (article 531-26)

Valoració

El nou model parteix de la capacitat jurídica de tota persona major d'edat. I encara que la persona concernida és, en un gran nombre de supòsits, una persona major d'edat amb discapacitat, la regulació d'aquest capítol també és d'aplicació qualsevol cas en què una persona major d'edat vulgui demanar un suport. Per aquest motiu, s'ha cregut oportú no especificar la menció a "persones amb discapacitat" en el text de la llei; si és d'utilitat, en canvi, en les explicacions inicials a l'Exposició de Motius.

Precisament per la voluntat d'uniformar el text en aquest particular, s'ha optat per eliminar la menció "persona amb discapacitat" en l'art. 121-16 g). En els art. 126-16 b) i 531-26, en canvi, s'ha mantingut el terme "persona amb discapacitat" perquè en aquests casos la persona encara no té suports i allò que justifica l'aplicació de la norma és el fet de tenir alguna discapacitat.

També s'ha revisat l'ús excessivament reiteratiu del terme "persona concernida", substituint-lo per de "persona que rep el suport", o "persona a qui es presta el suport", o "persona assistida" (en aquest darrer cas, si el suport és una assistència).

2.7 Article 222-1. Dret al suport.

Article 222-1. Dret al suport

1. Tota persona major d'edat té capacitat jurídica per ser titular de drets i obligacions i per exercir-los.
2. Tota persona té dret a accedir a mesures de suport individualitzades i adaptades a la seva situació per prendre decisions amb efectes jurídics en condicions d'igualtat.
3. El fet de comptar amb suport per prendre decisions en condicions d'igualtat no suposa, en cap cas, una limitació de la capacitat jurídica de la persona.

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya proposa que l'apartat 1, s'hauria d'harmonitzar amb la reforma de l'art. 211-3 CCC, actualment en curs de tramitació parlamentària.

Valoració

Aquest apartat 1 és l'essència de l'article 12 de la Convenció i cal mantenir-lo com a punt de partida programàtic de les mesures de suport d'aquest capítol. Es tindrà també en compte la necessitat d'esmenar l'art. 211-3 CCC, un cop decaiguda la tramitació del Projecte de Llei d'actualització, incorporació i modificació de determinats articles del Codi civil de Catalunya degut a la finalització de la legislatura.

En el mateix sentit consideren que caldria establir unes directrius mínimes que permetin aclarir el paper que juga la capacitat natural en la realització d'actes i negocis jurídics. En aquest sentit, no acaba d'encaixar que mentre l'esmentat art. 222-1 reconeix que tota persona major d'edat té capacitat jurídica per exercitar els drets i les obligacions, en canvi l'art. 211-3 de la proposta de reforma que incorpora el citat Projecte de llei de 19 de desembre de 2022 afegeixi que l'exercici ha de ser «d'acord amb la seva capacitat natural».

Valoració

S'accepta l'al·legació, i s'opta per afegir a l'apartat 1 de l'art. 222-1 "d'acord amb la seva capacitat natural".

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

A més a més, consideren que, si de l'art. 211-3, es dedueix que, amb caràcter general, la capacitat natural esdevingui requisit de validesa de l'acte jurídic, al·leguen que caldria dir-ho clarament, ja que hi ha preceptes del mateix Codi que la requereixen expressament per a uns actes jurídics concrets, mentre que d'altres no s'hi refereixen, creant el dubte de si cal o no. Concretament, s'hi refereixen (de vegades en relació amb els menors i d'altres en general): els art. 211-5, 211-6, 235-11, 236-18, 321-2, 323-1 421-4, 431-4, 521-3 i 531-21. L'Avantprojecte només incorpora *ex novo* la referència a la capacitat natural en l'art. 425-10, en seu de substitució exemplar.

Valoració

El nou model manté el principi general de la capacitat natural, pressupòsit rellevant de la norma des de l'inici a l'article 211-3.1 de la proposta de reforma en el Projecte de llei d'actualització, incorporació i modificació de determinats articles del Codi civil de Catalunya, que s'estava tramitant al Parlament i que ha decaïgut al finalitzar la legislatura. Tanmateix es valora positivament l'al·legació i s'han introduït referències a la capacitat natural o a la capacitat de poder actuar per si mateix en la realització de diversos actes, allà on convenia fer-hi la precisió. És el cas dels articles 235-11, 421-4, 431-4, 521-3 i 531-21.

Finalment, consideren que l'**apartat 3**, segons el qual «*El fet de comptar amb suport per prendre decisions en condicions d'igualtat no suposa, en cap cas, una limitació de la capacitat jurídica de la persona*», també **es podria reubicar en l'art. 211-3, tot eliminant l'expressió «en cap cas»**, atès que s'avindria millor amb la possibilitat de limitar l'exercici de dita capacitat tal com preveuen els art. 222-49 i 222-50 quan afirmen que tant l'autoritat judicial com la persona amb discapacitat poden establir la necessitat d'autorització prèvia per a la realització de determinats actes.

Valoració

S'ha considerat oportú recollir la proposta de supressió de l'expressió "~~en cap cas~~". Encara que la presència de suports no comporta una limitació a la capacitat jurídica de la persona en la seva globalitat, que es manté intacta, l'existència de suports pot arribar a impedir que la persona amb suports pugui fer alguns actes amb eficàcia jurídica per si mateixa.

2.8 Article 222-4. Abast del suport.

Article 222-4. Abast del suport

1. *El suport per a l'exercici de la capacitat jurídica pot consistir en l'ajut a la comunicació de la voluntat de la persona concernida, la presa de decisions amb efectes jurídics i la configuració de la seva voluntat.*
2. *El suport en la comunicació consisteix a traslladar la voluntat formada de la persona concernida a través de qui el presta.*
3. *El suport a la persona per a la presa de decisions amb efectes jurídics pot consistir, entre d'altres, en les activitats següents:*
 - a) *Acompanyar-la perquè desenvolupi relacions socials que li permetin exercir la seva autonomia i accedir a recursos addicionals de suport.*
 - b) *Proporcionar-li informació sobre qüestions del seu interès d'una manera adequada.*
 - c) *Orientar-la sobre els seus drets i com fer-los efectius.*
 - d) *Ajudar-la a comprendre els actes jurídics i les seves conseqüències.*
 - e) *Assistir-la en la consideració d'opcions i fer-li recomanacions en relació amb un determinat acte jurídic.*
 - f) *Facilitar-li que arribi a acords amb terceres persones i que es facin efectius.*

Doc. original signat per:
Immaculada Barral Viñals
09/04/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 21/10/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KSJ51SNSAP8RZ148R5WYEN9KFXKOW5E

Data creació còpia:
21/10/2024 13:15:51

Pàgina 7 de 116

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

4. El suport també pot consistir, en la conclusió d'actes jurídics de la persona concernida, a prestar la conformitat quan s'estableixi com a requisit d'eficàcia de l'acte o a actuar en nom i per compte d'aquesta si el suport inclou la representació de la persona concernida.

Pel que fa al suport per a la realització d'actes jurídics continguts en les lletres c (Orientar-la sobre els seus drets i com fer-los efectius); d (Ajudar-la a comprendre els actes jurídics i les seves conseqüències); o e (Assistir-la en la consideració d'opcions i fer-li recomanacions en relació amb un determinat acte jurídic), **sembla com si l'assistent hagués de tenir coneixements de dret.**

Consideren que, potser seria millor no especificar o concretar tots els actes en què la persona ha d'assistir, o bé afegir una expressió més genèrica com ara «*mitjançant l'assessorament oportú*».

Valoració

L'objectiu d'aquesta norma és proporcionar als operadors jurídics paràmetres o orientacions que indiquin quina és l'actuació en què es materialitza el suport. La seva descripció, exemplificativa i no restrictiva, pot ajudar a comprendre en què pot consistir el suport en aquest nou model.

2.9 Article 222-10. Mediació.

En la mesura que entre els «altres mecanismes de resolució de conflictes» a què fa referència l'apartat 1 s'inclou l'**arbitratge**, **caldria tenir en compte que** aquest (possible únicament en matèria de drets disponibles) **és un mecanisme privat** de resolució de conflictes no fonamentat en el diàleg i no equiparable a la mediació.

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya consideren que **les matèries a les quals es refereix aquest precepte no són adequades per l'arbitratge, raó per la qual s'hauria d'excloure expressament, o bé caldria definir els mitjans alternatius com es fa en la disposició final novena de l'Avantprojecte.**

Valoració:

L'expressió «altres mecanismes de resolució de conflictes» és àmplia i vol deixar oberta la porta a què s'emprin aquells que són els més adients en cada moment en funció de la situació que es plantegi. Tanmateix, es té en compte l'al·legació i s'esmena el text en el sentit de referir-se als mecanismes de resolució de conflictes «escaients». (222-10.1)

2.10 Article 222-11. Contingut dels suports no formalitzats.

Article 222-11. Contingut dels suports no formalitzats

Els suports no formalitzats són pràctiques socials que poden consistir a:

- Ajudar la persona concernida a comunicar la seva voluntat.*
- Aconsellar-la en la presa de decisions amb efectes jurídics.*
- Concloure, d'acord amb els usos socials, els tràmits i actes d'administració ordinària propis de la persona concernida.*

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya proposa que **caldria repensar si és convenient regular legalment pràctiques socials**, és a dir, imposar deures jurídics amb la corresponent eventual responsabilitat pot dificultar que aquestes pràctiques, inspirades en motius altruistes i solidaris, es continuïn exercint i, en conseqüència, que això acabi repercutint en perjudici de les persones amb discapacitat.

Per contra, entenen que potser **seria millor tractar el règim dels suports no formalitzats sense especificar tant el seu règim jurídic**, a l'estil del que fa la regulació encara vigent de la guarda de fet.

Valoració

La norma identifica i legitima pràctiques socials com a suports no formalitzats amb l'objectiu que hi queden incloses les actuacions de les persones que assumeixen fàcticament algunes funcions típiques de prestació de suport, assumpció que necessàriament té implicacions jurídiques. Precisament per remarcar aquest caràcter, en línia amb la regulació del dret vigent, s'accepta esmenar el text per a incloure-hi el deure de retre comptes que poden tenir els prestadors de suports informals. (Capítol 2, Secció 5èna, Subsecció 5èna: article 222-57)

2.11 Article 222-12. Exercici dels suports no formalitzats.

Article 222-12. Exercici dels suports no formalitzats

- 1. Poden prestar el suport no formalitzat una o diverses persones físiques o jurídiques.*
- 2. El suport per a la comunicació de la voluntat i per a la presa de decisions amb efectes jurídics abasta l'àmbit personal i el patrimonial. Es presta per a una decisió concreta o, amb caràcter general, per a totes les que afecten un o diversos interessos de la persona, i per un temps limitat o de manera indefinida.*
- 3. El suport que consisteix en la conclusió d'actes de tràmit d'acord amb els usos socials i d'administració ordinària es regeix, en tot allò que no estableix aquest capítol, per les normes del mandat o de la gestió d'affers aliens sense mandat, segons s'escaigui.*
- 4. La mesura i l'abast del suport responen en tot moment a la voluntat de la persona concernida.*

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya **considera que aquest precepte guanyaria en claredat i precisió si s'hi afegís que el suport no formalitzat que presten una o diverses persones físiques o jurídiques es defineix**, en general, **pel seu caràcter continuat en el temps**, tal com, en seu de legitimació per sol·licitar la constitució de l'assistència judicial, fa l'art. 222-32.2, que legitima la «persona que presti un suport continuat a la persona concernida».

Valoració

El concepte de suport no formalitzat inclou els actes de gestió ordinària, tan els esporàdics com els continuats o els permanents, sempre que comportin suport a la persona concernida. Qüestió diferent és la legitimació per sol·licitar l'assistència: la justificació de perquè es legitima a la persona que presta el suport continuat per sol·licitar aquesta assistència judicial és, precisament, aquesta continuïtat.

2.12 Secció tercera. El poder preventiu

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya suggereix canviar el títol de la secció pel de «El poder i el mandat preventius», en concordança amb l'art. 222-21, que preveu totes dues figures.

Valoració

S'ha considerat oportú recollir parcialment el suggeriment i es proposa rubricar aquesta secció amb el títol «*Els suports preventius*» incloent-hi els dos instruments: el poder preventiu i el mandat preventiu. (Capítol 2, Secció 3)

2.13 Article 222-14. El poder preventiu.

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya considera que, dels termes en els quals està redactat aquest article, **sembla que el poder preventiu sempre ha d'ésser acceptat, quan el poder és un acte unilateral que depèn exclusivament de la voluntat del poderdant.**

En aquest sentit, en l'apartat 2 sobraria la frase «una vegada acceptat l'encàrrec», que es podria traslladar a l'apartat 4, que es podria redactar així: «4. En el mandat preventiu cal l'acceptació del mandatari. En el poder preventiu el simple exercici de qualsevol de les facultats conferides implica l'acceptació. La persona facultada, una vegada acceptat l'encàrrec, queda obligada i respon del compliment de les instruccions donades (o "rebudes")».

En aquest cas, entenen que **caldrà substituir totes les mencions que al llarg de l'articulat es fan al «poder preventiu» per «representació preventiva»**, tal com fa l'esmentat art. 222-21, com també «poderdant» per «representat» i apoderat per «representant».

Una altra solució podria consistir en **eliminar tota referència al mandat en aquest llibre segon i portar la regulació del mandat preventiu al llibre sisè**. De mantenir-se aquí la referència al mandat, allò lògic seria establir que: «El poder preventiu és gratuït; en el mandat preventiu s'està a allò que mandant i mandatari hagin acordat».

Valoració

L'Avantprojecte ja preveu, amb alguna referència molt específica, que es puguin atorgar mandats preventius, però no els regula. L'al·legació es considera oportuna i és important, perquè implica desenvolupar-ne mínimament la regulació. A aquest efecte, es modifica la secció tercera del Capítol II, per a incloure-hi, juntament amb el poder preventiu, el mandat preventiu. Amb l'acceptació de l'al·legació es fan els canvis següents de redacció:

- Establir el concepte genèric de suports preventius, dels quals el mandat i el poder son subtipus.
- Descriure els dos tipus de suport preventiu i precisar-ne el règim jurídic aplicable, en allò que no vingui imposat per la llei i no estigui previst en el contracte o en el poder.
- Definir el concepte de mandat preventiu i de poder preventiu, de manera que s'apreciïn les diferències.
- Definir el règim d'eficàcia immediata o diferida del poder atorgat en tots els suports preventius, precisant que, quan hi ha eficàcia immediata les salvaguardes són operatives immediatament, i quan hi ha eficàcia diferida caldrà informar sense dilació la persona que supervisa el suport.
- Mantenir la regulació dels possibles àmbits del poder, amb exclusió de l'autocontractació i limitant les facultats de disposar a títol gratuït, a no ser que sigui per a actes concrets especificats en el poder.
- Mantenir la regulació del règim d'exercici del suport, que és aplicable tant als mandats com als poders, amb la precisió que la persona mandatària o poderdant ha d'informar i consultar la mandant o poderdant regularment, norma pròpia del contracte de mandat però que és extensible als poders.
- Mantenir la regulació del règim de pluralitat de persones i de la delegació o substitució en l'exercici del suport
- Mantenir la regulació de la interpretació i el canvi de circumstàncies i de l'extralimitació en l'exercici dels poders, substituint per una major correcció tècnica la idea de la convalidació

judicial per la declaració judicial del caràcter vinculant de certs actes fets sense poder
suficient (decisió que no implica un canvi en els efectes).
- Mantenir el règim de forma i publicitat d'aquests suports, afegint que s'ha de donar
publicitat de la seva activació, si s'han constituït amb eficàcia diferida. (Capítol 2, Secció 3)

2.14 Article 222-20. Extinció.

Article 222-20. Extinció

1. El poder preventiu s'extingeix per:

- a) Les causes que estableix el títol de constitució.*
 - b) La revocació atorgada pel poderdant o per la persona autoritzada expressament.*
 - c) La mort, la declaració de mort o d'absència del poderdant o de l'apoderat. L'apoderat ha de continuar la gestió començada fins posar-la a disposició de qui succeeixi el poderdant.*
 - d) El desistiment de l'apoderat, notificat notarialment. Si no hi ha prevista la substitució, l'apoderat ha de continuar la gestió començada per evitar perjudicis al poderdant mentre no s'estableixi cap altre suport voluntari o judicial.*
 - e) El concurs de l'apoderat, pel que fa a les facultats patrimonials, excepte que el poderdant ho hagi disposat altrament.*
 - f) Les causes que estableix l'article 222-13, excepte que el poderdant ho hagi disposat altrament.*
 - g) En el cas de persones jurídiques, per la dissolució o l'extinció de la persona jurídica apoderada.*
- 2. Excepte disposició contrària, el poder preventiu no s'extingeix per l'establiment posterior d'altres suports voluntaris. Si el suport posterior fos judicial, és aplicable el que disposa l'apartat 4 de l'article 222-36.*
- 3. La revocació s'ha de notificar notarialment a l'apoderat. Qualsevol cessament s'ha de notificar al registre on estigui inscrit el poder i a la notaria on es conservi la matriu del poder.*
- 4. El poder preventiu és sempre revocable.*

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya entén que **els poders preventius atorgats a favor del cònjuge o de la parella estable s'han d'extingir quan cessi la convivència, llevat que expressament es vulguin mantenir**, ja que la gent no recorda que ha fet poders, fins i tot testaments, i no els revoca.

Valoració

S'accepta l'al·legació i s'introdueix com a causa d'extinció dels suports preventius "La separació legal o de fet amb trencament de la comunitat de vida, el divorci, la nul·litat del matrimoni o l'extinció de la relació de parella estable, si el suport és prestat pel cònjuge o parella" (art. 222-25.1, lletra e).

2.15 Article 222-25. Abast i funcions.

Article 222-25. Abast i funcions

- 1. L'assistència de col·laboració consisteix a aconsellar la persona concernida en la presa de decisions.*
- 2. L'assistència de codecisió requereix la intervenció de la persona que la presta per a l'eficàcia dels actes jurídics. En l'assistència de codecisió s'han d'establir expressament els àmbits en els quals la persona assistida ha d'actuar conjuntament o amb el consentiment de la persona que l'assisteix. Aquesta última pot, en tot cas, confirmar els actes fets sense la seva intervenció en la forma prevista.*

3. *L'assistència de representació faculta la persona que la dona per prendre decisions o per disposar en nom de la persona assistida. L'assistència de representació no limita les facultats de disposició de la persona assistida, que podria actuar per si mateixa, tret que s'hagi establert de manera expressa a l'acord notarial, o a la resolució judicial que la constitueix. En l'assistència judicial, té caràcter excepcional, només pot conferir-se amb caràcter permanent per a determinats tipus d'actes o de béns.*

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya considera que, aquest article delimita tres tipus d'assistència i defineix el contingut de cadascun. Tanmateix, els crida l'atenció que tot i que presenti les tres categories en correlació amb els diferents graus d'intensitat en el suport que es presta a la persona amb discapacitat (més intens en l'assistència representativa i menys en la de col·laboració), en realitat **el suport que deriva de l'assistència de codecisió pot arribar a ser tant o més intrusiu que l'assistència representativa**, ja que, en els àmbits en els quals s'ha d'actuar conjuntament, deixa en mans de la persona que assisteix decidir si es duu a terme l'acte jurídic de que es tracti. És a dir, en els esmentats àmbits, pot no deixar marge per a que la persona amb discapacitat pugui actuar per ella mateixa.

Per contra, l'assistència representativa, tot i que es qualificada d'excepcional, no sempre implica la limitació de les facultats dispositives de la persona assistida, ja que aquesta, en principi, pot actuar per ella mateixa (ni tan sols li cal el consell), llevat que dita limitació s'hagi establert de manera expressa en l'acord notarial o judicialment.

A més a més, entenem que, el tenor literal del darrer incís de l'apartat 3 al·ludeix al caràcter excepcional de l'«**assistència judicial**», quan probablement es vol referir al de l'«**assistència judicial representativa**». Cal tenir en compte, a més, que la judicial representativa no és la única assistència que té caràcter excepcional, sinó que, d'acord amb l'art. 222-29.5, també el té, i en els mateixos termes, la constituïda per acord notarial de suport.

Valoració

Es considera oportú acollir aquestes apreciacions i, en conseqüència, es proposa una redacció que clarifiqui el text. Les tres modalitats de suport no s'han d'entendre de menor a major intensitat, perquè l'anomenada de codecisió pot ser més incisiva en la llibertat de la persona que la de representació. Per a donar més precisió al text, com implícitament demana l'al·legació, s'esmena l'article, amb requalificació dels suports com a suports d'acompanyament, de cooperació i de representació. També es deixa clara que l'excepcionalitat de les limitacions en l'assistència representativa es refereix a "l'assistència judicial", perquè l'assistència notarial només limita si la persona així ho ha volgut i en la mesura que ho ha volgut. (totalitat de l'article 222-25. Extinció nova redacció i 222-29)

2.16 Article 222-27. Extinció.

Article 222-27. Extinció

1. *L'assistència s'extingeix per les causes següents:*

- a) Per la voluntat de la persona concernida.*
- b) Per l'acabament de l'afer per al qual es va constituir.*
- c) Per la desaparició de les circumstàncies que la van determinar.*
- d) Per la defunció o la declaració de mort o d'absència de la persona assistida o de la totalitat de les persones que presten l'assistència i de les designades substitutes.*
- e) Per la dissolució o l'extinció de la persona jurídica a qui s'ha encomanat l'assistència.*

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

2. En l'assistència constituïda judicialment, la persona que presta l'assistència ha d'informar de manera immediata l'autoritat judicial sobre els canvis dels quals hagi tingut coneixement i que possibilitin deixar sense efecte l'assistència o el seu abast.

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya considera que la constitució de l'assistència podria arribar a ser forçosa en el cas de la judicial, atès que es troben activament legitimades d'altres persones diferents de la persona amb discapacitat i la mateixa LEC preveu un procés contradictori. En aquests casos l'assistència no s'ha de poder extingir per la simple voluntat de la persona que necessita els suports. En aquest sentit, **caldria introduir com a forma d'extinció la resolució judicial, per la qual cosa proposem incloure una nova lletra f:** «En el cas de constitució judicial no voluntària, per decisió de l'autoritat judicial quan s'hagin produït canvis que possibilitin deixar sense efecte l'assistència».

Així concordaria amb el punt 2 d'acord amb el qual: «En l'assistència constituïda judicialment, la persona que presta l'assistència ha d'informar de manera immediata a l'autoritat judicial sobre els canvis dels quals hagi tingut coneixement i que possibilitin deixar sense efecte l'assistència o el seu abast».

Valoració

S'ha revisat íntegrament el precepte (que passa a ser l'art. 222-31), deixant clar que l'extinció només té lloc per voluntat de la persona assistida si és una assistència constituïda voluntàriament i sens perjudici que això no exclougui la possible constitució d'una assistència judicial. En l'extinció per resolució judicial, per a major claredat, s'esmena el text introduint-hi l'afegitó «si les necessitats de suport han disminuït fins al punt de fer-la prescindible.»

Així mateix, la referència a la voluntat de la persona concernida que fa la lletra a (com a causa d'extinció de l'assistència voluntària) hauria de concordar amb l'art. 222-6.1.b). És a dir, si l'establiment, el contingut, l'exercici i l'abast del suport que vol rebre la persona concernida el determina la seva voluntat sempre que «no sigui el resultat d'un simptomatologia clínica que limita el ple coneixement de la seva situació i necessitats...», **aquest mateix requisit hauria de concórrer també quan allò que vol la persona amb discapacitat és extingir l'assistència.**

Per això, proposen la següent redacció de la lletra a de l'art- 222-27.1: «Per la voluntat de la persona concernida, sempre que la seva simptomatologia clínica no limiti el ple coneixement de la seva situació i necessitats».

Valoració

Com s'indica respecte de l'al·legació prèvia, s'ha procedit a la revisió integral del precepte.(nou article 222-31)

2.17 Article 222-28. Acta prèvia.

Article 222-28. Acta prèvia

1. L'assistència notarial es formalitza en escriptura pública i requereix un acta prèvia, tret que es tracti d'una assistència de mera col·laboració.

2. L'acta prèvia té per objecte acreditar les circumstàncies personals que acrediten que l'assistència que es pretén constituir es fa d'acord amb la voluntat, els desitjos i la preferència de la persona concernida.

3. A l'acta prèvia es poden consignar de manera separada les manifestacions de les persones i els professionals de tot tipus, i s'hi poden incorporar els informes que es considerin necessaris. Si es tracta d'una assistència de representació, s'hi ha d'incorporar un inventari de béns, llevat que es limiti a determinats béns identificats.

~~4. L'acta s'ha de tancar amb una diligència en la qual l'autoritat notarial declara que la persona assistida coneix suficientment l'abast i les conseqüències de la designació.~~

5. L'escriptura de constitució de l'assistència s'ha de formalitzar a continuació del tancament de l'acta prèvia, davant de la mateixa autoritat notarial.

~~6. Si el suport es requereix per a un acte concret o per a l'atorgament d'un poder específic, no és necessària l'escriptura de constitució de l'assistència; però sí, l'acta prèvia a la qual s'ha de fer referència en l'instrument públic en què es formalitzi o s'executi.~~

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya considera que **la formulació de l'apartat 6 no acaba d'encaixar amb l'apartat 2 de l'art. 222-23**, segons el qual:

«L'assistència pot abastar tant l'àmbit personal com el patrimonial, i tenir per objecte el suport per a un afer o qüestió concreta, ocasional o recurrent, o un suport de caràcter continuat en el temps».

Si tots són casos d'assistència, perquè es diu que no s'haurà de constituir l'assistència?

Valoració

Es considera oportú tenir present aquestes apreciacions i s'accepta la supressió de l'apartat 6, i també se suprimeix l'apt. 4, que és innecessari. (nou article 222-32)

També, consideren que s'hauria d'aclarir la locució “poder específic per a un acte concret”, ja que potser, entenen que seria més adequat seguir la nomenclatura coneguda: “poder general”, “poder especial”, “poder exprés”.

Valoració

Com s'ha dit, s'ha donat resposta a l'al·legació eliminant l'apartat i ja no hi ha qüestió sobre la locució qüestionada.

2.18 Article 222-29. Escriptura de constitució

Article 222-29. Escriptura de constitució

1. L'escriptura de constitució de l'assistència s'atorga per la persona concernida, si escau amb el suport de qui faciliti l'expressió de la seva voluntat, i per la persona o persones designades per prestar l'assistència.

2. L'escriptura ha de fer referència a l'acta prèvia i al judici de l'autoritat notarial realitzat en el seu tancament.

3. L'autoritat notarial, atenent a la voluntat de la persona concernida, qualifica el tipus d'assistència i el seu àmbit respectiu. En defecte de qualificació, es presumeix que és de col·laboració.

4. En l'assistència de codecisió s'han d'establir expressament els àmbits en què la persona assistida ha d'actuar conjuntament o amb el consentiment de la persona que l'assisteix. Aquesta última pot confirmar en tot cas els actes fets sense que hi intervingui de la manera prevista.

5. L'assistència representativa és excepcional, només es pot conferir amb caràcter permanent per determinats tipus d'actes o béns i ha d'expressar si comporta autolimitació de facultats de la persona assistida i si la persona que presta l'assistència necessita alguna autorització per a determinats actes.

6. L'assistència constituïda posteriorment substitueix l'anterior en tot allò que la modifiqui o hi sigui incompatible.

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya **considera que es pot eliminar el darrer incís de l'apartat 4** segons el qual «Aquesta última [la persona que assisteix] pot, en tot cas, confirmar els actes fets sense la seva intervenció en la forma prevista», ja que aquesta mateixa regla l'estableix l'art. 222-25, com a disposició general de l'assistència notarial i judicial.

Valoració

Es considera oportú acceptar l'al·legació formulada, en la línia de la 2.15, i en atenció a aquesta reiteració, se suprimeix aquest darrer incís en la referència a l'assistència de cooperació. (nou article 222-33)

2.19 Article 222-32. Constitució.

Article 222-32. Constitució

1. Es pot sol·licitar la constitució d'assistència judicial per a una persona major d'edat que requereix suport per exercir la seva capacitat jurídica en condicions d'igualtat. També es pot sol·licitar la constitució d'assistència d'una persona menor d'edat no emancipada de més de disset anys que necessita suport si s'acredita que el requerirà en arribar a la majoria d'edat. En aquest cas, l'assistència és eficaç des de la majoria d'edat.
2. La persona concernida està legitimada per a sol·licitar la constitució de l'assistència judicial mitjançant el procediment de jurisdicció voluntària corresponent. Així mateix està legitimat el ministeri fiscal, el cònjuge no separat legalment o de fet, el convivent en parella estable i els descendents, ascendents o germans de la persona concernida, i també qualsevol altra persona que presti un suport continuat a la persona concernida.
3. Qualsevol persona està facultada per posar en coneixement del ministeri fiscal els fets determinants d'una situació que requereixi la constitució judicial d'assistència. Les autoritats i el personal funcionari públic que, per raó dels seus càrrecs, coneguin l'existència d'aquests fets ho han de posar en coneixement del ministeri fiscal.

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya entén que l'apartat 2 atribueix **legitimació per sol·licitar la constitució de l'assistència judicial a la persona que presta suport continuat a la persona concernida**, però **el procediment de jurisdicció voluntària a què es remet** (art. 42 bis lletra a la Llei de Jurisdicció Voluntària) **no contempla aquesta especial legitimació**.

Valoració

La persona legitimada per sol·licitar els suports està relacionada amb els tipus, funcions i abast dels suports, per tant, es pot considerar que té caràcter civil i no processal. Els preceptes del Codi civil determinen en molts casos qui té legitimació per exercir una pretensió sense que això mereixi la qualificació de norma processal. (nou article 222-36)

2.20 Article 222-41. Deure general d'informació.

Article 222-41. El deure general d'informació

1. L'autoritat judicial pot demanar a les entitats públiques o privades que col·laborin amb l'Administració de justícia, o a qualsevol persona física o entitat que consideri adient per la seva relació amb la persona concernida, els dictàmens o informes que consideri útils referits

~~a la necessitat de l'adopció judicial de mesures de suport i a les mesures més adequades, si se'n considera necessària l'adopció.~~

~~2. Aquests informes o dictàmens han d'explicitar quines persones conformen la xarxa assistencial més propera de la persona concernida i quines persones estan en millors condicions per a poder ajudar-la en la presa de decisions, a incrementar la seva autonomia personal i a millorar el seu nivell de comunicació.~~

~~3. En el cas que la persona concernida no pugui expressar la voluntat, els desitjos o les preferències quant a la persona o persones que s'han de nomenar per a prestar-li suport, els informes n'han de facilitar la concreció a l'autoritat judicial.~~

~~4. Igualment, l'autoritat notarial, en exercici de la seva funció, podrà demanar els informes que estimi convenients per comprovar la capacitat, voluntat, desitjos i preferències de la persona concernida.~~

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya destaca que **els informes que segons aquest precepte pot demanar l'autoritat judicial** ja estan previstos en l'art. 42 bis lletra *b* de la Llei de Jurisdicció Voluntària, que es la seu mes adequada, de manera que en **aquest punt la norma es pot considerar supèrflua**. En relació amb la **constitució notarial seria més adequat situar-la en la seva subsecció**. En tot cas, no es pot descartar que els **tercers es neguin a donar informació que pugui contenir dades personals protegides a qui no és autoritat judicial**.

Valoració

S'accepta l'al·legació amb la supressió de la norma. (se suprimeix l'article 222-41)

2.21 Article 222-44. Revisió de les mesures de suport.

Article 222-44. Revisió de les mesures de suport

1. Les mesures de suport constituïdes judicialment s'han de revisar d'ofici cada tres anys. Excepcionalment, l'autoritat judicial pot establir un termini de revisió superior, que no pot excedir els sis anys.

2. Les mesures de suport constituïdes mitjançant un poder preventiu s'han de revisar d'acord amb el que s'hagi establert. Les assistències constituïdes notarialment les ha de revisar l'autoritat notarial cada sis anys, o en el termini inferior indicat expressament per la persona concernida.

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, considera que **caldria establir el procediment que ha de seguir el notari per a les revisions**, que entenem que hauria de ser **mitjançant acta prèvia**, igual que la constitució.

En tot cas, no troben necessari que les mesures de suport constituïdes voluntàriament hagin de revisar-se d'ofici pel notari cada sis anys, sinó que hauria de ser la persona interessada qui ho haurà de demanar.

Valoració

Es considera oportú acollir les apreciacions formulades i s'introdueix una norma, l'apartat 3 de l'art. 222-47, que regula el procediment de revisió de les assistències notarials, i un apartat 4 que estableix el deure de comunicar la revisió al Registre de nomenaments tutelars no testamentaris. (nous apartats 3 i 4, article 22-47)

2. 22 Article 222-49. Autorització per a determinats actes

Article 222-49. Autorització per a determinats actes

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

1. *L'autoritat judicial i la persona concernida, en constituir la mesura de suport o amb posterioritat, poden disposar la necessitat d'autorització prèvia per a realitzar determinats actes de la persona que exerceix les mesures de suport. Els actes sotmesos a autorització s'han de determinar expressament.*
2. *L'autorització pot encomanar-se a un òrgan de supervisió o a l'autoritat judicial.*

L'apartat 1 disposa que l'autoritat judicial i la persona concernida, en constituir la mesura de suport o amb posterioritat, poden disposar que per a determinats actes de la persona que exerceix la mesura de suport calgui l'autorització prèvia. Ara bé, si tenim en compte que l'apartat 2 afirma que l'autorització pot encomanar-se, indistintament, a un òrgan de supervisió o a l'autoritat judicial, **no és clar que un particular [la persona concernida] pugui atribuir la funció d'autoritzar directament a l'autoritat judicial.**

Valoració

Es considera oportú tenir present les observacions formulades i es proposa una nova redacció de l'article, que passa a ser l'art. 222-53, deixant clar que la persona concernida pot disposar la necessitat d'autorització judicial per aquells actes que la mateix llei ja preveu que se'n pugui requerir autorització judicial ("La persona a qui s'ha de prestar suport, en la constitució voluntària, i l'autoritat judicial, en tot cas, poden disposar, que calgui autorització judicial prèvia per a realitzar certs actes, d'entre els referits a l'article 221-45.1, indicant-los expressament"). En connexió amb la revisió d'aquest precepte, la nova redacció que es proposa es té en compte també la necessitat de regular el procediment d'impugnació dels actes fets sense l'autorització preceptiva i el termini per exercir l'acció. (nou article 222-53)

2.23 Article 222-51. Òrgan de supervisió.

Article 222-51. Òrgan de supervisió

1. *La supervisió és la funció de control que s'encomana a una o més persones, físiques o jurídiques, amb l'extensió i les facultats que en cada cas es determini.*
2. *La supervisió és obligatòria en el cas dels poders preventius i de l'assistència notarial amb facultats representatives, excepte que les persones nomenades siguin el cònjuge, el convivent en parella estable o parent en línia recta o colateral de tercer grau per consanguinitat.*

Consideren que, on diu «col·lateral de tercer grau per consanguinitat» hauria de dir «...fins al tercer grau per consanguinitat» per incloure els graus anteriors.

D'altra banda, **consideren que no és raonable que la supervisió deixi de fer-la un òrgan independent com és l'autoritat judicial i que no sigui necessària en tots els casos d'assistència representativa.**

Valoració

Es considera oportú acceptar en part l'al·legació formulada i eliminar la possible excepció de supervisió en els suports prestats per la parella o familiars propers, quan es tracti de suports preventius o suports de cooperació o representació (art. 222-54.2). Ara bé, aquesta supervisió pot posar-se a càrrec d'alguna persona de l'entorn de la persona amb discapacitat, sense que calgui assignar-la d'entrada a l'autoritat judicial. S'entén que és suficient la possibilitat que el jutge adopti mesures de control, si cal ateses les circumstàncies. En aquest punt, precisament per reforçar la possibilitat de supervisió judicial, es proposa regular expressament i en termes amplis la legitimació per instar l'adopció judicial de mesures de control en l'art. 222-45. (nou article 222-54)

Doc. original signat per:
Immaculada Barral Viñals
09/04/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 21/10/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KSJ51SNSAP8RZ148R5WYEN9KFXKOW5E

Data creació còpia:
21/10/2024 13:15:51

Pàgina 17 de 116

2.24 Article 222-57. Validesa dels actes fets mitjançant suports.

Article 222-57. Validesa dels actes fets mitjançant suports

1. *L'acte jurídic realitzat amb un suport formal no es pot anul·lar per manca de voluntat de la persona concernida.*
2. *L'acte jurídic fet sense la intervenció de la persona que l'assisteix, si aquesta intervenció és necessària d'acord amb la mesura voluntària o judicial d'assistència, pot ser impugnat per qui exerceix les funcions de suport, la persona concernida i les que la succeeixin.*
3. *L'acte jurídic en què una de les parts actua amb un suport formal, quan hi ha conflicte d'interessos entre la persona concernida i qui li presta suport, o abús o influència indeguda d'aquesta, pot ser impugnat per la persona concernida, per les que la succeeixin o per l'òrgan de supervisió, només si l'altra part coneixia o havia de conèixer aquestes circumstàncies. En cas que l'acte no pugui ser impugnat es poden reclamar les responsabilitats que corresponguin.*
4. *El termini per a l'exercici de les accions que estableixen els apartats 2 i 3 és de quatre anys des de l'atorgament de l'acte.*

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya **vol destacar que la rúbrica no s'ajusta bé al contingut de l'article**. En efecte, a més del que s'indica, l'article regula, d'una banda, la possibilitat d'impugnació dels actes fets sense la intervenció de qui assisteix la persona amb discapacitat, si aquesta intervenció és necessària i, d'una altra, la dels actes en els quals hi ha conflicte d'interessos entre la persona concernida i qui li presta suport.

Valoració

Es considera oportú acollir les seves apreciacions i rubricar la norma dient "Validesa dels actes amb o sense suports o amb conflicte d'interessos". (article 222-62)

Entrant en el contingut, analitzarem, en primer lloc, l'apartat 2, respecte del qual consideren que **la referència als actes jurídics fets «sense la intervenció de la persona que l'assisteix, si aquesta intervenció és necessària...» és massa general i pot generar dubtes sobre l'abast del actes impugnables**. Efectivament, tal com està redactat permet entendre que es pot impugnar qualsevol acte jurídic realitzat sense la intervenció de l'assistent, sigui quin sigui el tipus d'assistència de la qual s'hagi prescindit, és a dir, tant si és de col·laboració, de codecisió o de representació (art. 222-25).

Al seu parer, encara que en la mesura d'assistència de col·laboració s'estableixi que, per a determinats actes, la persona amb discapacitat ha de ser aconsellada per l'assistent, **no és clar que l'acte realitzat per aquesta sense l'esmentat consell pugui ser impugnat per la mateixa persona amb discapacitat ni per la que li presta el suport**. I això perquè com que el consell no condiona ni vincula la decisió que pugui prendre la persona amb discapacitat, hom pot aplicar el mateix criteri de validesa que per als actes realitzats malgrat tenir prevista una assistència de representació quan notarialment o judicial no han estat limitades les facultats de disposició de la persona amb discapacitat (art. 222-25.3).

Valoració

S'ha considerat oportú acceptar l'al·legació formulada i es procedeix a esmenar el precepte, que passa a ser l'art. 222-62, limitant la impugnació als actes fets sense suport en les assistències de cooperació o en les representatives si s'infringeix alguna limitació establerta en el suport ("L'acte jurídic fet per la persona assistida sense la conformitat de la persona assistent, en l'assistència de cooperació, o infringint les limitacions establertes en un suport

representatiu, pot ser impugnat per l'assistent, per la mateixa persona assistida, si escau, amb el suport que necessiti, i per les que la succeeixin"). (article 222-62)

D'altra banda, entenen que també seria convenient **que el precepte** (o en el títol I capítol I del mateix llibre segon) **aclarís també si els actes jurídics realitzats per la persona amb discapacitat que no té constituïda cap mesura de suport s'han de considerar vàlids, o bé han de passar pel sedàs de la concurrència de capacitat natural en el moment de realitzar l'acte.**

En aquest punt, tot i que l'apartat 1, interpretat a *sensu contrario*, permetria entendre que l'acte jurídic realitzat sense un suport formal es pot anul·lar per manca de voluntat de la persona concernida, **caldrà aclarir si aquesta manca de voluntat ve determinada pel fet de no tenir capacitat natural, o bé el precepte es refereix només als casos en els quals el suport està formalment constituït.** Això tampoc queda clar en els preceptes que, amb caràcter general, regulen la capacitat en l'Avantprojecte, mentre l'art. 211-3 (en la redacció que li dona el Projecte de llei de 19 de desembre de 2022) estableix que «*totes les persones poden exercitar per si mateixes els seus drets civils amb les mesures establertes per la llei en el seu benefici, d'acord amb la seva capacitat natural*», l'art. 222-1 omet referir-se a la capacitat natural i es limita a reconèixer que «*tota persona major d'edat té capacitat jurídica per ser titular de drets i obligacions i per exercir-los*».

Valoració

Es considera oportú aclarir en l'apartat primer que el precepte (que passa a ser l'art. 222-62) es refereix als actes realitzats amb la intervenció d'un suport formal, si hom els pretén impugnar per raó de la condició personal que va donar lloc a la constitució del suport. L'acte no seria impugnable per aquesta raó si el suport ha intervingut. Això no treu que es pugui impugnar un acte per manca de capacitat natural si la persona no en té en el moment de fer-lo i el suport pressuposa que en tenia. Aquesta conclusió ara ve avalada més clarament amb la modificació proposada a l'art. 222-1, on es parla de l'exercici dels drets "*d'acord amb la capacitat natural*". (article 222-62)

2.25 Article 223-1. Supòsits de defensa judicial.

Article 223-1. Supòsits de defensa judicial

L'autoritat judicial ha de nomenar provisionalment una persona que actuï com a defensora judicial en els casos següents:

- a) Si ho exigeixen les circumstàncies de la persona menor d'edat o de la persona que necessita suport, mentre la tutela o la mesura judicial de suport no es constitueixi.*
- b) En els supòsits en què per qualsevol causa les persones nomenades no puguin exercir o no exerceixin adequadament llurs funcions, mentre no acabi la causa o no es designi una altra persona per a l'exercici dels càrrecs.*
- c) Si hi ha un conflicte d'interessos entre qui exerceix la tutela i la persona tutelada o entre la persona que exerceix la mesura de suport i la persona assistida.*
- d) En els altres casos determinats per la llei.*

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya considera que **aquesta norma pot entrar en contradicció amb l'art. 222-53.h), que faculta l'òrgan de supervisió per autoritzar els actes quan hi hagi un conflicte d'interessos.**

Valoració

Entenem que no hi ha contradicció ja que una interpretació sistemàtica fa innecessari mencionar la possibilitat que hi hagi un òrgan de supervisió habilitat per salvar el conflicte d'interessos. En canvi, sí s'ha considerat adient una major precisió de la norma amb una menció expressa al supòsit de constitució de defensa judicial per a prestar l'assentiment que pugui necessitar la persona emancipada. (afegit nova lletra d) article 223-1)

2.26 Article 223-5. Règim jurídic.

En el seu apartat 1 estableix que:

«A la defensa judicial de la persona menor d'edat o de la persona menor d'edat emancipada se li apliquen les normes de la tutela.»

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya considera que, **caldria, adaptar aquest criteri a l'art. 211-7 i modificar la redacció que li dona el mencionat Projecte de llei de 19 de desembre, que encara manté la referència a la curatela de menors emancipats.**

Valoració

Es té en compte aquesta al·legació, però la introducció de la defensa judicial del menor emancipat l'ha de fer el present Avantprojecte, no l'havia d'anticipar el Projecte de Llei d'actualització, incorporació i modificació de determinats articles del Codi civil de Catalunya, el qual no modificava íntegrament el règim de l'emancipació, el qual ha decaïgut en acabar la legislatura actual.(nova redacció article 223-5.1).

En aquest sentit, també consideren que, **el règim de la curatela** (assentiment del curador per als actes que determina l'art. 211-12) **fins i tot terminològicament s'adapta millor a la condició de persona menor emancipada que no pas la defensa judicial** (terme, d'altra banda, que ha substituït el de «defensor judicial», perdent així, si més no nominalment, la consideració de càrrec personal), que es preveu per a una heterogeneïtat de supòsits.

Valoració

Funcionalment, la defensa judicial pot tenir el mateix contingut que la curatela per a les persones menors emancipades atès el seu caràcter temporal. Mantenir la terminologia de curatela al CCCat podria propiciar equívocs a la pràctica que abocarien a l'aplicació la curatela del CC espanyol per a persones adultes amb discapacitat.

2.27 Disposició Final Primera. Modificació del Llibre Primer del Codi civil de Catalunya.

2. L'article 211-12 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 211-12. Actes que requereixen assentiment

1. La persona menor d'edat emancipada necessita l'assentiment per a:

a) Fer els actes a què fa referència l'article 236-27.1.

b) Acceptar el càrrec d'administració d'una societat.

2. L'assentiment no es pot concedir de manera general, però es pot atorgar per a diversos actes de la mateixa naturalesa o referits a la mateixa activitat econòmica, encara que siguin futurs, especificant-ne les circumstàncies i característiques fonamentals.

3. Els actes fets sense assentiment són anul·lables a instància de la persona que l'havia de prestar d'acord amb l'article 211-7 mentre la persona menor d'edat no arribi a la majoria

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

d'edat, o a instància de la persona menor d'edat emancipada a partir de la celebració de l'acte i fins a quatre anys després de l'assoliment de la majoria d'edat.

4. No és necessari l'assentiment en relació amb els béns i els drets adquirits per donació o a títol successori.

La **redacció de l'apartat 4** de la proposta de modificació que fa l'Avantprojecte, a diferència del que estableix la regulació encara vigent, **no vincula la no-necessitat d'assentiment** (en relació amb els béns i els drets adquirits per donació o a títol successori) **al fet que el donant o el causant l'hagin exclòs expressament.**

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya considera que es tracta d'una errada de redacció o d'un oblit.

Valoració

Es considera oportú acceptar l'al·legació formulada atès que es tracta d'una errada i, per tant, el redactat ha de ser mateix que el del text vigent, és a dir, que cal afegir "si el donant o el causant l'han exclòs expressament".

2.28 Disposició Final Segona. Modificació del Llibre Segon del Codi Civil De Catalunya *Article 233-2. Mesures definitives*

- 1. Si els cònjuges arriben a un acord sobre les mesures reguladores de la separació o el divorci o sobre les conseqüències de la nul·litat del matrimoni, han de formular un conveni amb el contingut que escaigui de conformitat amb els apartats 4, 5 i 6.*
- 2. Si els cònjuges tenen fills menors no emancipats o majors d'edat respecte dels quals exerceixen mesures de suport, han de presentar el conveni a l'autoritat judicial perquè sigui aprovat. També ho han de fer, en tot cas, si es tracta d'un conveni regulador de les conseqüències de la nul·litat del matrimoni.*
- 3. Si els cònjuges no es troben en els supòsits de l'apartat 2, poden formular el contingut del conveni davant d'un lletrat de l'Administració de justícia o en una escriptura pública davant de notari. En aquests casos, cal que els cònjuges intervinguin personalment en l'atorgament, estiguin assistits per un lletrat en exercici i expressin la voluntat inequívoca de separar-se o divorciar-se.*
- 4. Si els cònjuges tenen fills comuns que estan sota llur potestat, el conveni regulador ha de contenir:*
 - a) Un pla de parentalitat, d'acord amb el que estableix l'article 233-9.*
 - b) Els aliments que els han de prestar, tant respecte a les necessitats ordinàries com a les extraordinàries, indicant-ne la periodicitat, la modalitat de pagament, els criteris d'actualització i, si ho han previst, les garanties.*
 - c) Si escau, el règim de relacions personals amb els avis i els germans que no convisquin en el mateix domicili.*
- 5. A més del que estableix l'apartat 4, el conveni regulador també ha de contenir, si escau:*
 - a) La prestació compensatòria que s'atribueix a un dels cònjuges, indicant-ne la modalitat de pagament i, si escau, la durada, els criteris d'actualització i les garanties.*
 - b) L'atribució o la distribució de l'ús de l'habitatge familiar amb el seu parament.*
 - c) La compensació econòmica per raó de treball.*
 - d) La liquidació del règim econòmic matrimonial i la divisió dels béns en comunitat ordinària indivisa.*
- 6. A més del que estableixen els apartats 4 i 5, en el conveni regulador els cònjuges també poden acordar aliments per als fills majors d'edat o emancipats que no tinguin recursos econòmics propis.*

Doc. original signat per:
Inmaculada Barral Viñals
09/04/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 21/10/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KSJ51SNSAP8RZ148R5WYEN9KFXKOW5E

Data creació còpia:
21/10/2024 13:15:51

Pàgina 21 de 116

7. A més del que estableixen els apartats 4, 5 i 6, el conveni regulador pot incloure pactes de submissió a mediació i altres mecanismes alternatius de resolució de conflictes.

Respecte d'aquest darrer apartat, l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya **suggereix aclarir aquesta frase** afegint: «... *altres mecanismes de resolució dialogada de conflictes*» (com a la disposició final novena). Tal com està redactat, l'art. 233-2. 7 **es pot entendre que inclou l'arbitratge** (que només pot recaure sobre drets de lliure disposició i no ho són), per exemple, els inclosos en l'apartat 4.

Valoració

Aquesta norma objecte de l'al·legació coincideix amb el text actualment vigent, no ha estat modificada en l'Avantprojecte. De tota manera, i pel que fa als mecanismes alternatius de resolució de conflictes, aquests s'apliquen quan ho permet la llei i, per tant, respecte de matèries indisponibles, no ho són.

2.29 Modificació de l'art. 235-27. Impugnació del reconeixement de la paternitat.

Article 235-27. Impugnació del reconeixement de la paternitat

1. *L'acció d'impugnació del reconeixement de la paternitat fet sense capacitat o per error, violència, intimidació o dol, correspon a qui l'ha atorgat i als seus representants legals.*
2. *L'acció de nul·litat per manca de capacitat caduca al cap de dos anys de l'arribada a la majoria d'edat. En cas de vici de la voluntat, l'acció caduca al cap de dos anys, que es compten, en cas d'error, des de l'atorgament del reconeixement de la paternitat, i en els altres casos, des que cessa el vici. Els fills, els descendents i els hereus de l'atorgant poden continuar l'acció de nul·litat, o exercir-la, si l'atorgant mor abans que hagin transcorregut els dos anys, durant el temps que resti per a completar aquest termini.*
3. *El que estableixen els apartats 1 i 2 s'aplica també al consentiment donat a la fecundació assistida de la dona.*
4. *El reconeixement de la paternitat fet en frau de llei és nul. L'acció de nul·litat és imprescriptible i pot ésser exercida pel ministeri fiscal o per qualsevol altra persona amb un interès directe i legítim.*

Si allò que vol dir l'apartat 1, en relació amb la possibilitat d'impugnar el reconeixement de la paternitat fet sense capacitat, es refereix al reconeixement fet pel menor d'edat, l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya considera que **cal que ho digui expressament, ja que pot donar lloc a equívocs**, ja que sembla necessari tenir capacitat per tal de reconèixer a un fill.

Valoració

Es considera oportú acceptar l'al·legació i es procedeix a una redacció aclaridora (*"En el reconeixement fet per persona menor d'edat, l'acció es pot exercir per mitjà dels seus representants legals, i en el fet per persona major d'edat, es pot exercir, segons escaigui, per mitjà o amb la intervenció dels suports que tingui establerts"*). (article 235-27.1)

L'art. 235-11 demana 14 anys i capacitat natural per a reconèixer, establint en l'apartat 2 que l'acció de nul·litat per manca de capacitat caduca al cap de dos anys de l'arribada a la majoria d'edat.

Ara l'**Avantprojecte**, en eliminar la referència a «o de la recuperació de la capacitat», planteja el dubte sobre quina és la capacitat exigible al major d'edat per reconèixer

(que sembla ser la natural), **però sobretot el termini de caducitat i el seu còmput**, ja que deixa sense precisar el moment a partir del qual es compta.

Valoració

Es considera oportú revisar la redacció per tal d'harmonitzar la supressió de l'expressió "recuperació de la capacitat" amb l'esperit de la norma, mitjançant un afegit "o del moment en què la persona atorgant del reconeixement pot exercir l'acció per si mateixa". (nova redacció article 235-27.2)

2.30 Modificació de l'art. 235-30. Requisits personals per a adoptar.

Article 235-30. Requisits personals per a adoptar

1. *Per a poder adoptar la persona ha de ser major de vint-i-cinc anys, llevat que es tracti de l'adopció del fill del cònjuge o de la parella estable o de parents orfes, i tenir com a mínim catorze anys més que la persona adoptada.*
2. *L'adopció conjunta només s'admet en el cas dels cònjuges o dels membres d'una parella estable. En aquests casos, n'hi ha prou que un dels adoptants hagi complert vint-i-cinc anys.*

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya considera que una cosa és que s'hagi de respectar la dignitat de les persones amb discapacitat en la presa de decisions que afectin la seva vida i una altra de molt diferent que puguin prendre decisions sobre la vida i el patrimoni dels altres.

Valoració

S'accepta l'al·legació amb una redacció que no estigmatitzi les persones amb discapacitat, preservant l'esperit de l'article 23 de la Convenció ("Per a poder adoptar la persona ha de tenir l'aptitud necessària per assumir les responsabilitats parentals"). Entenem que l'Autoritat judicial valorarà la idoneïtat dels sol·licitants per a l'assumpció de les responsabilitats parentals. (nova redacció article 235-30.1)

El mateix cal dir de l'art. 235-36 pel que fa al cessament de l'acolliment preadoptiu, que suprimeix la incapacitat dels acollidors.

Valoració

Es considera oportú acceptar l'al·legació en el benentès que el mot "incapacitat" podria resultar ambigu i, en conseqüència, se substituirà per la situació d' "impossibilitat de fet" o d'exercir les funcions (*) la persona o persones acollidores. (nova redacció article 235-36 b))

(*) en el text de l'Avantprojecte no apareix "o d'exercir les funcions"

2.31 Disposició Final Quarta. Modificació del Llibre Quart Del Codi Civil De Catalunya.

Article 421-10. Testimonis

1. *En l'atorgament del testament notarial, no cal la intervenció de testimonis, llevat que concorrin circumstàncies especials en el testador o que aquest o el notari ho demanin.*
2. *Concorren circumstàncies especials en el testador si per qualsevol causa no sap o no pot signar. No es considera que hi concorrin circumstàncies especials pel fet que tingui una discapacitat sensorial.*

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya no aprecia cap canvi respecte de la redacció anterior.

Valoració

S'ha d'acollir l'al·legació presentada i, atès que no hi ha una modificació en la redacció, se suprimeix aquest article del text de l'Avantprojecte.

2.32 Modificació de l'art. 425-10. Requisits

Article 425-10. Requisits

1. *La substitució exemplar solament pot ésser ordenada per ascendents d'una persona que en sigui legitimària, si aquesta té constituïda una assistència judicial representativa i no té capacitat natural per a fer testament, i comprèn, ultra els béns del testador, els de la persona amb discapacitat.*

2. *Perquè la substitució exemplar sigui vàlida, l'ascendent ha de deixar a la persona substituïda la llegítima que li correspongui i aquesta no ha d'haver atorgat cap acte d'última voluntat.*

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya considera que **la redacció de l'apartat 2 seria tècnicament més precisa si, en lloc de referir-se a «no haver atorgat cap acte d'última voluntat», afegís «...o pacte successori»**. Aquesta és la distinció que, al nostre parer encertadament, fa la vigent redacció d'aquest mateix precepte diferenciant entre testament i pacte successori.

El caràcter irrevocable dels pactes successoris determina que no es puguin considerar actes d'última voluntat, de manera que, **de mantenir-se la redacció que proposa aquest precepte, el fet que la persona substituïda hagués atorgat heretament no impediria que es pogués ordenar substitució exemplar.**

Valoració

S'accepta l'al·legació formulada i es proposar incloure la referència al pacte successori en aquest precepte.(nova redacció article 425-10)

2.33 Modificació de l'art. 431-4. Capacitat.

Article 431-4. Capacitat

Els atorgants d'un pacte successori han d'ésser majors d'edat i gaudir de capacitat.

Tanmateix, si un atorgant d'un pacte successori té només la condició d'afavorit i no li és imposada cap càrrega, pot ser menor d'edat i pot consentir en la mesura de la seva capacitat natural o per mitjà dels seus representants legals.

Estableix, en el primer paràgraf, que «Els atorgants d'un pacte successori han de ser majors d'edat i gaudir de capacitat». L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya **es qüestionen a quina capacitat es refereix, si la capacitat jurídica la té tothom i la d'obrar s'ha suprimit?** No pot ser la capacitat natural, ja que és la que exigeix aquest mateix precepte per a l'atorgant del pacte menor d'edat que només té la condició d'afavorit i al qual no li és imposada cap càrrega.

Valoració

Es considera oportú tenir present les apreciacions formulades i es procedeix a una nova redacció per a una major claredat expositiva, en el sentit d'exigir que la persona que pretengui atorgar un pacte successori pugui actuar per si mateix. .

Arran de l'acceptació d'aquesta al·legació, es considera necessari donar una nova redacció als articles 424-6, 429-3, 431-12.3 i 531-10.

El mateix dubte planteja l'article 431-10, el qual, en regular l'acció de nul·litat, parla de «*manca de capacitat*», terme que es pot referir tant els pactes successoris atorgats per una persona menor d'edat com als que ho han estat per una persona major d'edat sense gaudir de la capacitat a la qual al·ludeix aquesta mateix art. 431-4 en el seu darrer incís.

Valoració

La manca de capacitat es refereix tant al menor com a la persona major d'edat que no pot actuar per si mateixa. Es modifica el precepte afegint que la part que ha incorregut en manca de capacitat pot impugnar el pacte actuant "amb els suports que corresponguin". (nova redacció article 431-10.1)

Per evitar inseguretat jurídica, insisteixen en què **caldria aclarir la capacitat que s'exigeix per a atorgar pactes successoris i també en què es diferencia de la capacitat natural que aquest mateix precepte exigeix.**

Valoració

Com ja s'ha dit, es procedeix a una nova redacció de la norma que estableix la capacitat per atorgar pactes successoris per a una major claredat expositiva, en el sentit d'exigir que la persona que pretengui atorgar un pacte successori hagi de poder actuar per si mateixa. (nova redacció article 425-10)

2.34 Modificació de l'art. 432-3. Capacitat per a atorgar donacions per causa de mort

Article 432-3. Capacitat per a atorgar donacions per causa de mort

1. *Pot atorgar donacions per causa de mort qui té capacitat per a testar. Si no s'atorguen en escriptura pública, només són vàlides si el donant és major d'edat.*
2. *Pot acceptar donacions per causa de mort o els seus representants legals.*

D'acord amb l'apartat 2: «Pot acceptar donacions per causa de mort o els seus representants legals».

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya considera que fàcilment **es pot apreciar que manca la referència al donatari i a la capacitat per acceptar-les**. En el dret encara vigent, aquest precepte disposa que pot acceptar-les «*el donatari amb capacitat per a contractar o els seus representants legals*».

Per això, **proposen aprofitar la present proposta de reforma per harmonitzar-lo amb l'art. 531-21, el qual estableix que poden acceptar les donacions *inter vivos* «les persones que tenen capacitat natural», a banda, és clar, dels representants legals**. No té sentit que, com fa la legislació encara vigent, s'exigeixi més capacitat per atorgar una donació mortis causa que per una *inter vivos*.

Valoració

S'accepta l'al·legació formulada i es proposa un nou redactat que remeti a l'article 531-21.(nova redacció article 432-3)

2.35 Disposició Final Sisena. Modificació del Llibre Quart del Codi Civil De Catalunya

Article 622-37. Desistiment del mandatari

1. *El mandatari pot desistir del mandat comunicant la seva decisió al mandant.*

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

2. Si el mandat s'ha conferit per un temps determinat o per a un afer concret i el mandatari en desisteix sense causa legítima, ha d'indemnitzar el mandant pels danys i perjudicis soferts.

3. Si el mandat s'ha conferit per un temps indeterminat, el mandatari no ha d'indemnitzar el mandant pels danys i perjudicis soferts, llevat que la comunicació de desistir-ne sobrepassi un temps prudencial o que no acrediti l'existència de causa legítima.

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya no aprecia cap canvi respecte de la redacció anterior.

Valoració

Es considera oportú acceptar l'apreciació formulada i, en conseqüència, aquest article se suprimirà del text de la Disposició final sisena.

2.36 Disposició Final 9 Bis (Proposta de nova incorporació)

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya proposa afegir una nova disposició final amb el títol "Mesures fiscals", amb el següent redactat: "Per tal d'afavorir la constitució de patrimoni protegit de les persones amb discapacitat o en situació de dependència, el Govern de la Generalitat presentarà, dins el termini d'un any, a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta llei les mesures legislatives de caràcter fiscals adients".

La proposta es justifica per la necessitat d'implementar **polítiques fiscals que incentivin la creació d'aquests patrimonis**. Les bonificacions fiscals existents en l'actualitat són tan reduïdes que han resultat del tot ineficients per a assolir la finalitat de fonamentar la constitució i l'increment dels patrimonis protegits.

Valoració

Es comparteix aquest propòsit i se'n dona trasllat al Departament competent, però no sembla adient incloure un compromís d'aquest tipus en una llei civil, en una norma que d'altra banda tampoc no tindria caràcter vinculant.

3. ENCAIX - Associació d'entitats tutelars d'atenció a la Salut Mental.

3.1 L'Avantprojecte no contempla la modificació de l'article 212-4 a 7 que regulen l'internament.

El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX considera que cal adaptar el règim de l'internament que preveu l'article 212-4 a 212-7 a les disposicions de la Convenció sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat.

Valoració

S'entén la preocupació i es té present que el règim de l'internament s'ha d'establir en Llei Orgànica tal i com va determinar la sentència del TC 132/2010, de 2 de desembre (FJ 3), raó per la qual no es pot regular en aquest Avantprojecte. Actualment, regeix l'article 763 de la LEC.

3.2 Art. 221- 51 Rendició final de comptes.

Article 221-51. Rendició final de comptes

1. En acabar la tutela, qui l'ha exercida o, si escau, aquesta i qui ha exercit l'administració patrimonial han de retre comptes finals de la tutela a l'autoritat judicial en el termini de sis mesos a partir de l'extinció, prorrogables judicialment, per una causa justa, per un altre

 Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

període de tres mesos com a màxim. L'obligació es transmet a les persones que succeeixin a títol hereditari, si la persona obligada mor abans de la rendició de comptes; en aquest cas, el termini se suspèn entre la defunció i l'acceptació de l'herència.

2. La persona menor d'edat o, si escau, qui en tingui la representació legal o la succeeixi a títol hereditari, pot reclamar la rendició de comptes durant tres anys a partir del venciment del termini que estableix l'apartat 1. El còmput de la prescripció de l'acció no s'inicia fins al moment en què hagi cessat la convivència.

3. Les despeses necessàries de la rendició de comptes són a càrrec del patrimoni de la persona menor d'edat.

El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX considera que el legislador dóna un termini de sis mesos a partir de l'extinció per retre comptes; **es podria aprofitar el moment per unificar els terminis amb legislador que estableix termini de 3 mesos**, ja que això provoca conflictes competencials per l'autoritat judicial que apliquen 3 o 6 mesos, és a dir, inseguretat jurídica per a les entitats prestadores de suport.

Valoració

El termini de sis mesos, que és d'obligat compliment per als òrgans jurisdiccionals, és el mateix que hi ha actualment vigent i s'ha considerat pertinent mantenir-lo.

3.3 Art. 222-7. Caràcter gratuït del suport.

Article 222-7. Caràcter gratuït del suport

1. L'exercici de les funcions de suport és gratuït, llevat dels casos en què s'estableixi expressament una remuneració. Tanmateix, hi ha dret al reemborsament de les despeses i a la indemnització per danys per raó d'aquest exercici, a càrrec del patrimoni de la persona concernida sempre que no pugui rescabalar-se per cap altre mitjà.

2. Quan les funcions de suport les presta l'Administració pública directament o indirectament mitjançant una persona jurídica, la persona concernida pot participar en el finançament del servei públic, d'acord amb la normativa específica en matèria de serveis socials.

Pel que fa al segon apartat d'aquest article, el Grup de Juristes de l'associació ENCAIX considera que ens trobarem en aquesta circumstància quan es faci efectiu el concert amb el Departament de Drets Socials. A més, també consideren que caldria mencionar el contingut de la normativa específica en matèria de serveis socials.

Valoració

En el benentès que la primera part de la al·legació és una constatació, ens centrem en la segona consideració. Al respecte, considerem que no escau a una llei civil desenvolupar el que és matèria pròpia de la llei de drets socials i s'entén que és suficient amb la remissió a la normativa pròpia que definirà quan l'usuari que té un suport ha de contribuir en el pagament del seu cost.

D'altra banda, també entenen que caldria incloure l'encàrrec de suport amb règim de finançament de subvenció.

Valoració

El règim del finançament de subvenció és matèria de drets socials, per tant, de dret administratiu i no pas de la Llei civil.

3.4 Article 222-8. Deures generals en la prestació de suport.

Article 222-8. Deures generals en la prestació de suport

1. El suport s'ha de prestar amb lleialtat cap a la persona concernida i respecte a la seva dignitat i autonomia individual, valors, creences i tradició cultural, sempre que siguin conformes amb els principis i valors essencials del nostre ordenament jurídic.
2. El suport ha de procurar la participació i inclusió plena a la societat de la persona concernida, el respecte a la diferència i la no-discriminació i igualtat d'oportunitats.
3. Les funcions de suport s'exerceixen amb la diligència pròpia d'una persona raonable i dins els límits fixats per l'acord o la resolució en què s'ha establert el suport.

El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX considera que en aquest article, en el qual es fa referència al terme "persona raonable", no se'n dona cap definició.

Valoració

Persona raonable és un concepte jurídic que està assumit, un estàndard de diligència del mandat (art. 622-27.2 del CCC) i del gestor d'affers aliens sense mandat (art. 622-41.1 del CCC). Quan el gestor actua en exercici del seu ofici o activitat professional, ha d'aplicar la diligència professional corresponent. Per tot plegat, es considera oportú incloure un afegitó a l'apartat 3, que faci referència a "les circumstàncies personals o professionals".

3.5 Article 222-12 - Exercici dels suports no formalitzats en el seu punt 2.

Article 222-12. Exercici dels suports no formalitzats

1. Poden prestar el suport no formalitzat una o diverses persones físiques o jurídiques.
2. El suport per a la comunicació de la voluntat i per a la presa de decisions amb efectes jurídics abasta l'àmbit personal i el patrimonial. Es presta per a una decisió concreta o, amb caràcter general, per a totes les que afecten un o diversos interessos de la persona, i per un temps limitat o de manera indefinida.
3. El suport que consisteix en la conclusió d'actes de tràmit d'acord amb els usos socials i d'administració ordinària es regeix, en tot allò que no estableix aquest capítol, per les normes del mandat o de la gestió d'affers aliens sense mandat, segons s'escaigui.
4. La mesura i l'abast del suport responen en tot moment a la voluntat de la persona concernida.

El suport per a la comunicació de la voluntat i per a la presa de decisions amb efectes jurídics abasta l'àmbit personal i el patrimonial i per un temps limitat o de manera indefinida. El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX **es pregunta si aquest suport està contemplat que l'administració els pagui com els formals?**

Valoració

El precepte reconeix l'existència d'aquest tipus de suport i els dona la rellevància jurídica que mereixen. El pagament o no per part de l'administració no depèn de la norma civil.

3.6 Article 222-14. El poder preventiu.

Article 222-14. El poder preventiu

1. El poder preventiu és l'instrument de suport formal atorgat en escriptura pública pel qual una persona, el poderdant, planifica la seva voluntat i preferències davant la possibilitat d'estar en una situació de no poder comunicar-les, i nomena un o més representants, persones físiques o jurídiques, als quals faculta per tenir cura dels seus interessos personals o patrimonials.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

2. L'apoderat, una vegada acceptat l'encàrrec, queda obligat i respon del compliment de les instruccions donades.

3. L'acceptació parcial suposa la renúncia a la retribució que s'hagi pogut establir.

4. El simple exercici de qualsevol de les facultats conferides implica l'acceptació tàcita, llevat que l'apoderat ignori l'existència del poder.

El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX considera que caldria especificar, en el tercer apartat, "la renúncia a la part proporcional de la retribució total".

Valoració

S'ha considerat oportú suprimir la norma que permet l'acceptació parcial, tenint en compte que es regula també el mandat preventiu en el qual es pot contractar sobre l'abast i contingut del suport, de manera que no es produeixin aquestes situacions poc recomanables d'acceptació parcial. (capítol 2, secció 3a. Suports preventius)

3.7 Poder preventiu: inici de vigència.

En el poder preventiu d'eficàcia diferida, l'apoderat ha d'acreditar la seva vigència amb document fefaent que justifiqui les circumstàncies establertes pel poderdant.

El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX es pregunta què és un document fefaent en aquest àmbit? A la pràctica, es manté la problemàtica que ja hi ha en relació a acreditar que les circumstàncies que la poderdant ha previst per tal que s'iniciï l'exercici de l'apoderat. I, com fixa l'apoderada l'inici de la seva comesa? Com ho acredita davant una entitat bancària per exemple?

Valoració

La nova redacció que es proposa de la norma sobre suports d'eficàcia immediata i diferida (art. 222-18) intenta precisar aquesta qüestió, permetent expressament que es pugui preveure l'atorgament d'acta notarial que incorpori un dictamen pericial a més del judici del notari.(article 222-18)

3.8 Article 222-17.4. Es pot atorgar més d'un poder preventiu, tant de caràcter general com de caràcter especial.

Article 222-17. Contingut

1. El poder preventiu pot ser de caràcter general o especial, segons l'abast de les facultats conferides a l'apoderat.
2. El poder general comprèn totes les facultats legalment delegables en l'àmbit personal i patrimonial, incloses aquelles per les quals la llei exigeix un mandat exprés, sense que sigui necessari enumerar les facultats de l'apoderat. S'exceptuen les excloses en l'atorgament i les facultats de disposició a títol gratuït, d'aval o de fiança personal o real, que han de ser expressament atribuïdes, encara que sigui de manera genèrica. El poder també es pot atorgar amb aquest caràcter general respecte d'un o més negocis o objectes determinats.
3. El poder especial és aquell en el qual s'atribueixen facultats concretes i detallades a l'apoderat respecte d'algun interès específic del poderdant.
4. Es pot atorgar més d'un poder preventiu, tant de caràcter general com de caràcter especial.

El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX considera que, pel que es refereix a l'apartat 4, caldria incloure que caldrà fer-ne esment en els successius poders.

Valoració

La norma que permet que la persona pugui atorgar una pluralitat de poders (ara ubicada a l'art. 222-15.3) s'ha de concordar amb el deure de comunicació de l'atorgament, modificació o extinció al Registre civil i al Registre de Nomenaments tutelars no testamentaris i de suport a la capacitat jurídica (que passa a ser l'art. 222-26 de l'Avantprojecte). (article 222-19)

3.9 Article 222-25. Abast i funcions de l'assistència.

Article 222-25. Abast i funcions

1. *L'assistència de col·laboració consisteix a aconsellar la persona concernida en la presa de decisions.*
2. *L'assistència de codecisió requereix la intervenció de la persona que la presta per a l'eficàcia dels actes jurídics. En l'assistència de codecisió s'han d'establir expressament els àmbits en els quals la persona assistida ha d'actuar conjuntament o amb el consentiment de la persona que l'assisteix. Aquesta última pot, en tot cas, confirmar els actes fets sense la seva intervenció en la forma prevista.*
3. *L'assistència de representació faculta la persona que la dona per prendre decisions o per disposar en nom de la persona assistida. L'assistència de representació no limita les facultats de disposició de la persona assistida, que podria actuar per si mateixa, tret que s'hagi establert de manera expressa a l'acord notarial, o a la resolució judicial que la constitueix. En l'assistència judicial, té caràcter excepcional, només pot conferir-se amb caràcter permanent per a determinats tipus d'actes o de béns.*

El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX considera que **no queda clar com s'anomenaria una assistència amb facultats de col·laboració, de codecisió i representatives.**

Valoració

Es considera oportú acollir aquesta observació i s'afegeix un nou punt (4) al precepte, que passa a ser l'art. 222-29, en què s'establirà que l'assistència pot integrar els diferents tipus de funcions (*"Una mateixa assistència pot incloure funcions d'acompanyament, de cooperació o de representació en àmbits diversos, si així s'acorda o s'estableix en la seva constitució, atesa la voluntat de la persona i les seves necessitats de suport"*). (nou article 222-29)

3.10 Article 222-26. Remuneració.

Article 222-26. Remuneració

1. *La persona concernida –en l'escriptura de constitució– o l'autoritat judicial –en la resolució de nomenament, si s'escau– poden fixar una remuneració per a la persona que assisteix, sempre que el patrimoni de la persona concernida ho permeti.*
2. *L'autoritat judicial pot modificar la quantia de la remuneració, si és excessiva o insuficient per a les circumstàncies de l'assistència o si varia substancialment el patrimoni de la persona concernida.*

El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX es qüestiona el **moment de constitució de la mateixa en la resolució de nomenament**. Si no hi ha presentat un previ inventari inicial de béns, en múltiples supòsits no es comptarà amb informació suficient per saber si el seu patrimoni ho permet.

Es pregunten com es podrà saber, en el moment de l'acceptació del suport, que la persona podrà fer front a una remuneració?

Valoració

Són d'aplicació les normes de l'expedient de provisió de mesures de suport que estableixen un procediment en el qual s'hauria de fer constar la situació patrimonial de la persona (si cobra una prestació social, si té béns, etc.) amb l'objectiu d'esbrinar si pot atendre les seves necessitats (art. 42 bis. b) Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la Jurisdicció Voluntària). Cal tenir també en compte que es proposa introduir un deure de pràctica d'inventari en els suports de gestió patrimonial, i que es matisa la regla sobre la remuneració, permetent tenir en compte no només el patrimoni sinó els recursos de la persona, i que es puguin fixar criteris, en l'acord o resolució de constitució, per a actualitzar-ne o modificar-ne la quantia (art. 222-30).

Si el titular del suport no ha de retre comptes, com podran saber si la quantitat estipulada es pot incrementar o disminuir?

Valoració

En la línia de l'apreciació formulada, s'entén adient afegir un punt a l'article en què es contempli el supòsit de què si la persona concernida acredita una situació de millor fortuna patrimonial amb posterioritat a la constitució del suport es fixi, en conseqüència, una remuneració per a la persona que l'assisteix en els termes de l'apartat 1 del precepte. Cal tenir també en compte la introducció, acceptant altres al·legacions, de rendicions de comptes periòdiques (art. 222-58).

3.11 Art. 222-27 Extinció.

Article 222-27. Extinció

1. L'assistència s'extingeix per les causes següents:

a) Per la voluntat de la persona concernida.

b) Per l'acabament de l'afer per al qual es va constituir.

c) Per la desaparició de les circumstàncies que la van determinar.

d) Per la defunció o la declaració de mort o d'absència de la persona assistida o de la totalitat de les persones que presten l'assistència i de les designades substituïdes.

e) Per la dissolució o l'extinció de la persona jurídica a qui s'ha encomanat l'assistència.

2. En l'assistència constituïda judicialment, la persona que presta l'assistència ha d'informar de manera immediata l'autoritat judicial sobre els canvis dels quals hagi tingut coneixement i que possibilitin deixar sense efecte l'assistència o el seu abast.

El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX, respecte de la lletra a) es **qüestiona si no hi ha cap matís pel que fa a la "voluntat de la persona concernida"**. És vàlida qualsevol voluntat? Consideren que **trobem a faltar les especificacions** que conté l'art 222-6 (a) es correspongui a una voluntat lliure d'influències indegudes o situacions d'abús; b) no sigui el resultat d'una simptomatologia clínica que limita el ple coneixement de la seva situació i necessitats, amb risc greu per a la seva persona o per als tercers.

Valoració

L'observació és pertinent i s'esmena l'article, que ara passa a ser l'art. 222-31, eliminant aquesta causa d'extinció en les assistències constituïdes judicialment. En les notaries, la voluntat de la persona sí s'extingeix l'assistència, però això no exclou que se'n constitueixi una altra, fins i tot per via judicial sense el consentiment de la persona afectada, si escau.

3.12 Article 222-33. Pla d'assistència.

Consideren que es tracta d'una molt bona incorporació.

3.13 Article 222-41. El deure general d'informació.

Article 222-41. El deure general d'informació

1. L'autoritat judicial pot demanar a les entitats públiques o privades que col·laborin amb l'Administració de justícia, o a qualsevol persona física o entitat que consideri adient per la seva relació amb la persona concernida, els dictàmens o informes que consideri útils referits a la necessitat de l'adopció judicial de mesures de suport i a les mesures més adequades, si se'n considera necessària l'adopció.

2. Aquests informes o dictàmens han d'explicitar quines persones conformen la xarxa assistencial més propera de la persona concernida i quines persones estan en millors condicions per a poder ajudar-la en la presa de decisions, a incrementar la seva autonomia personal i a millorar el seu nivell de comunicació.

3. En el cas que la persona concernida no pugui expressar la voluntat, els desitjos o les preferències quant a la persona o persones que s'han de nomenar per a prestar-li suport, els informes n'han de facilitar la concreció a l'autoritat judicial.

4. Igualment, l'autoritat notarial, en exercici de la seva funció, podrà demanar els informes que estimi convenients per comprovar la capacitat, voluntat, desitjos i preferències de la persona concernida.

El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX consideren que **caldria que s'especifiqués una regulació del règim de col·laboració entre les entitats i l'Administració de justícia.**

Valoració

No és propi d'aquesta Llei civil establir el règim de col·laboració entre les Entitats i l'Administració de justícia sinó que seria més propi de normes administratives. Es proposa suprimir la norma que ja té el seu marc natural en la Llei de jurisdicció voluntària. (se suprimeix l'article 222-41)

3.14 Article 222-45. 4. Aptitud per a l'exercici del suport.

Article 222-45. Aptitud per a l'exercici del suport

1. Poden exercir les mesures de suport per a l'exercici de la capacitat jurídica les persones físiques que no incorrin en les causes d'ineptitud que regula l'article 221-19.

2. També poden exercir les mesures de suport per a l'exercici de la capacitat jurídica les persones jurídiques sense ànim de lucre, públiques o privades, que tinguin per objecte la prestació d'aquest tipus de suport.

3. La persona concernida pot designar una persona determinada en la qual concorri alguna causa d'ineptitud, llevat que estigui en una situació de conflicte d'interessos amb la persona concernida. L'autoritat notarial o judicial ha d'informar la persona concernida de la causa d'ineptitud i, si escau, fer constar expressament la seva voluntat de prescindir d'aquesta causa o causes.

4. No poden prestar suport les persones jurídiques que, en virtut d'una relació contractual, prestin serveis assistencials, residencials, laborals o de naturalesa anàloga a la persona concernida, llevat que excepcionalment i per les necessitats de la persona concernida, l'autoritat judicial autoritzi l'entitat de suport a prestar serveis assistencials i residencials.

El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX consideren que, respecte d'aquest apartat quart, **queden sense regular els supòsits en els quals es produeix en l'assistència notarial**. Consideren que potser es podrien descriure més aquestes circumstàncies excepcionals.

Valoració

L'excepció que regula l'apartat 4 només la pot autoritzar l'autoritat judicial. Això no treu que l'assistència pugui haver estat constituïda notarialment, perquè la constitució de l'assistència i l'autorització són supòsits diferents. Es manté per tant la norma, que passa a ser l'art. 222-48, però s'ha aprofitat la revisió per resistemitzar-la.

3.15 Article 222-51. 2 Òrgan de supervisió.

Article 222-51. Òrgan de supervisió

- 1. La supervisió és la funció de control que s'encomana a una o més persones, físiques o jurídiques, amb l'extensió i les facultats que en cada cas es determini.*
- 2. La supervisió és obligatòria en el cas dels poders preventius i de l'assistència notarial amb facultats representatives, excepte que les persones nomenades siguin el cònjuge, el convivent en parella estable o parent en línia recta o colateral de tercer grau per consanguinitat.*

El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX considera que ens podem trobar amb casos **d'espoli**, ja que moltes vegades les mateixes famílies són les persones que espolien. En aquests casos, **si no han de retre comptes, quina serà la manera de prevenir**.

Valoració

En sintonia amb l'al·legació es preveu aplicar l'obligatorietat de supervisió a tots els prestadors de suport, sense excepció (cf. l'art. 222-54.2 per als suports constituïts voluntàriament).

Per altra banda, **consideren que les assistències de codecisió en l'àmbit econòmic i patrimonial, haurien de comptar amb supervisió**.

Valoració

Atesa la relació entre la supervisió econòmica i la rendició de comptes, ens remetem a la resposta que s'ha formulat a la seva al·legació 3.16 en relació a l'article 222-54

3.16 Article 222-54. Rendició periòdica i final de comptes.

Article 222-54. Rendició periòdica i final de comptes

- 1. La rendició de comptes es pot establir amb caràcter periòdic però no és obligatòria. Si no s'ha establert res, es realitza anualment. L'autoritat judicial, d'ofici o a instància de persona legitimada, pot exigir la rendició periòdica quan ho consideri convenient.*
- 2. La rendició final de comptes és obligatòria.*
- 3. La rendició de comptes pot incloure tant l'àmbit patrimonial com el personal, d'acord amb el contingut de la mesura de suport.*

El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX **considera que la rendició de comptes econòmica i patrimonial hauria de ser obligatòria en totes les assistències de codecisió i les representatives**, ja siguin d'origen judicial o notarial. A banda, també consideren que **caldria la rendició d'informe amb relat** del què ha representat, a tots els nivells, però sobretot el **personal i social, l'assistència**.

Valoració

Es considera oportú fer una proposta de redacció més aclaridora en la línia de les apreciacions formulades per l'Entitat, i introduir l'obligatorietat de les rendicions de comptes periòdiques (art. 222-58).

També s'introdueix un nou precepte, l'art. 222-59, que disposa que *"Si el suport abasta l'àmbit personal, la persona que el presta ha d'informar dels canvis rellevants que s'hagin produït en la persona assistida amb la mateixa periodicitat, indicant-ne l'estat de salut, el lloc de residència i la situació personal i familiar."*

3.17 Article 222-55 1. Òrgan davant del qual s'ha de prestar la rendició.

Article 222-55. Òrgan davant del qual s'ha de prestar la rendició

1. La rendició de comptes en les mesures de suport constituïdes notarialment es realitza davant de l'òrgan de supervisió, que té el deure de notificar a l'autoritat competent qualsevol irregularitat o retard injustificat. Si no hi ha òrgan de supervisió, la rendició de comptes es fa davant de l'autoritat judicial, a instància de persona interessada.

2. En l'assistència constituïda judicialment, la rendició de comptes es fa davant del jutjat competent, d'acord amb el tràmits que estableix la Llei de jurisdicció voluntària.

El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX apunta que, en més d'una ocasió, s'han trobat amb la **negació de rebre comptes anuals de poders notariais**. Ara el Jutjat ja no té excusa per denegar-ho, atès que aquest supòsit es troba recollit en aquest article.

Valoració

S'ha considerat que estem davant d'un comentari de l'Entitat i que, per tant, no cal donar cap resposta.

3.18 Disposició Transitòria Primera. Assistències constituïdes a l'empara de la regulació anterior al Decret llei 19/2021, de 31 d'agost, pel qual s'adapta el Codi civil de Catalunya a la reforma del procediment de modificació judicial de la capacitat.

El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX considera que, respecte de les **assistències constituïdes fins a l'entrada en vigor del Decret llei 19/2021**, de 31 d'agost, **potser caldria incloure el deure d'exercir-les de conformitat a l'esperit de la reforma**.

Valoració

Es reformula la disposició transitòria primera preveient el deure de revisar aquestes assistències i regulant el procediment i terminis per a fer-ho. (nou redactat de la **Disposició Transitòria Primera**)

3.19 Disposició Transitòria Segona. Revisió de les mesures judicials per a les persones majors d'edat en vigor.

El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX considera que, respecte de la revisió de les **mesures judicials per a les persones majors d'edat en vigor**, **potser caldria incloure en tots els supòsits el deure d'exercir-les de de conformitat amb l'esperit de la reforma**.

Valoració

Es considera oportú acceptar l'al·legació formulada i, en conseqüència, es farà constar que les institucions constituïdes d'acord amb les normes anteriors s'han d'exercir *"d'acord amb*

 Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

*els principis generals de les mesures de suport a l'exercici de la capacitat jurídica". (nou redactat de la **Disposició Transitòria Segona**)*

3.19 Art. 421-3 Presumpció de la capacitat per a testar.

Article 421-3. Presumpció de capacitat per a testar

Es presumeix que totes les persones majors de 14 anys tenen aptitud per a testar.

El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX **s'alegra pel nou canvi introduït** enfront del que disposa l'actual regulació: "*Poden testar totes les persones que, d'acord amb la llei, no siguin incapaces per a fer-ho*".

Valoració

Es manté el canvi respecte de la regulació anterior, però s'ha afinat la redacció, dient que "*Poden testar les persones majors de catorze anys*". (nou redactat article 421-3)

3.20 Art. 552.10.3 Facultat de demanar la divisió.

El Grup de Juristes de l'associació ENCAIX considera que la regulació d'aquest precepte és una **salvaguarda molt encertada**.

4. Col·legi Notarial de Catalunya.

4.1 Article 221-33. Conflicte d'interessos.

En el cas de conflicte d'interessos amb la persona menor d'edat, si hi ha dues persones titulars de la tutela o una titular de la tutela i l'altra de l'administració patrimonial, la persona afectada és substituïda per l'altra. Si només n'hi ha una o el conflicte també hi és amb relació a la persona que l'hauria de substituir, el lletrat de l'Administració de justícia ha de nomenar una defensa judicial.

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que **es podria substituir la referència al "lletrat o lletrada de l'Administració de Justícia" per l' "autoritat judicial"** com es fa en altres articles del projecte, ja que serà la normativa processal, de competència estatal, la que determinarà qui ha de fer el nomenament.

Valoració

L'autoritat que coneix de l'expedient i fa el nomenament de la defensa judicial és el Secretari Judicial que, amb la nova nomenclatura, és la Lletrada o el Lletrat de l'Administració de Justícia, de conformitat amb la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la Jurisdicció Voluntària (art. 27 i següents, en particular, art. 28.1 i art. 30.2).

4.2 222-4. 4. Abast del suport.

4. El suport també pot consistir, en la conclusió d'actes jurídics de la persona concernida, en prestar la conformitat quan s'estableixi com a requisit d'eficàcia de l'acte o en actuar en nom i per compte d'aquesta si el suport inclou la representació de la persona.

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que s'hauria de fer servir aquesta terminologia (**prestar la conformitat**) en la resta d'articles, en lloc de "*consentiment de l'assistent*"

Valoració

La idea de donar o prestar la conformitat s'ha estès també a l'article que tracta de les modalitats de suports (art. 222-29), en descriure l'assistència ara anomenada de cooperació, d'acord amb aquesta al·legació. (nou redactat article 222-4.4)

4.3 222-6.- Voluntarietat del suport.

1. La voluntat de la persona concernida determina l'establiment, el contingut, l'exercici i l'abast del suport que vol rebre, sempre que:

a) Es correspongui amb una voluntat lliure d'influències indegudes o de situacions d'abús.

b) No sigui el resultat d'una simptomatologia clínica que limita el ple coneixement de la seva situació i necessitats, amb risc greu per a la seva persona o per als tercers.

2. Excepcionalment, si és impossible conèixer la voluntat de la persona o concorren alguns dels supòsits de l'apartat 1, i és necessari decidir sobre alguna situació que l'afecti, l'autoritat judicial ha d'establir de manera motivada la mesura del suport necessària, d'acord amb els articles 222-32 a 222-37.

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que **no és adequat que la limitació per les mesures voluntàries de suport exclouï un cas tan específic: "b) No sigui el resultat d'una simptomatologia clínica que limita el ple coneixement de la seva situació i necessitats, amb risc greu per a la seva persona o per als tercers."**

La interpretació més o menys literal del precepte podria donar lloc a problemes. Per exemple, una persona amb demència, Alzheimer o situacions similars, segons el grau d'evolució de la malaltia o simptomatologia, es podria trobar en aquesta situació de la lletra b), però amb prou enteniment i voluntat per saber que necessita i que vol aquest suport. Tampoc sembla adequada la referència al risc greu per la seva persona o tercers. Sembla més una referència clínica a qüestions que queden fora del nucli que crec que s'ha de regular, que és la voluntat i l'enteniment.

Potser seria més interessant que l'exclusió fos més clara i centrada en aquests punts, per exemple: "b) No tingui prou coneixement o voluntat per entendre i voler totes les conseqüències de la seva constitució"

Valoració

Es comprèn la preocupació en la possible interpretació que es pugui fer d'aquest apartat b). S'ha de tenir en compte que aquesta terminologia i redacció es va adoptar arran de les observacions manifestades en el Ple de la Comissió i en la Jornada celebrada amb les entitats al maig de 2022. No es tracta, estrictament, que la persona no tingui prou coneixement o voluntat, sinó d'un simptomatologia clínica molt específica, la anosognòsia, caracteritzada, segons el Termcat, per "la incapacitat de reconèixer o per negar un defecte neurològic propi". Convé ressaltar que només es refereix a situacions de malalties que presenten la simptomatologia que s'expressa en la norma (no específicament a l'Alzheimer).

4.4 222-6.2 Voluntarietat del suport.

2. Excepcionalment, si és impossible conèixer la voluntat de la persona o concorren alguns dels supòsits de l'apartat 1, i és necessari decidir sobre alguna situació que l'afecti, l'autoritat judicial ha d'establir de manera motivada la mesura del suport necessària, d'acord amb els articles 222-32 a 222-37.

El Col·legi Notarial de Catalunya no considera necessària la norma, doncs la situació que regula ja determina per si mateixa que s'hagi d'anar a l'autoritat judicial per falta d'enteniment o voluntat. Es proposa la seva **eliminació**.

Valoració

La norma té una vessant pedagògica amb la finalitat de mostrar que, en la situació descrita, si cal que la persona tingui suports, s'ha d'acudir a la constitució d'un suport judicial. Tanmateix, s'ha considerat adient la seva redacció de manera més clara, sense alterar-ne el contingut. (nova redacció article 222-6.2)

4.5 222-14.1 i .2 El poder preventiu.

- 1. El poder preventiu és l'instrument de suport formal atorgat en escriptura pública pel qual una persona, el poderdant, planifica la seva voluntat i preferències davant la possibilitat d'estar en una situació de no poder comunicar-les, i nomena un o més representants, persones físiques o jurídiques, als quals faculta per tenir cura dels seus interessos personals o patrimonials.*
- 2. L'apoderat, una vegada acceptat l'encàrrec, queda obligat i respon del compliment de les instruccions donades.*
[...]

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que hi ha una confusió o potser un "regulació connexa" entre l'**apoderament** i el **mandat**. L'apoderament és un acte unilateral on s'autoritza a realitzar determinades actuacions en nom i representació del poderdant. Aquest article diu que faculta per "tenir cura". I després que l'apoderada queda obligada i respon del compliment de les instruccions el que seria propi del mandat com a contracte bilateral.

Fins i tot es distingeix entre **mandat gratuït i onerós** autoritzant una acceptació "parcial" (discutible) on es renunciaria a la retribució del mandatari. Si hi ha acceptació tenim dues parts i un contracte, que seria el de mandat.

Hi ha una remissió al mandat, però potser és allà on **s'hauria de regular alguns d'aquests temes com la retribució**, que no surt mai (o potser pràcticament mai) als poders doncs implica un contracte entre dues parts.

Entenen que es vol la responsabilitat de l'apoderat pels seus actes, però **potser seria més interessant simplement regular la responsabilitat en cas de fer servir el poder, que si suposaria un contracte de mandat tàcit amb la oferta del mandat** (implícita en el poder) i l'**acceptació** (implícita en l'ús del poder).

Per tant, proposen la següent redacció:

Article 222-14. El poder preventiu

- 1. El poder preventiu és l'instrument de suport formal atorgat en escriptura pública pel qual una persona, la poderdant, planifica la seva voluntat i preferències davant la possibilitat de trobar-se en una situació de no poder comunicar-les, i nomena una o més representants, persones físiques o jurídiques, a les quals faculta per tenir cura dels seus interessos personals o patrimonials.*
- 2. L'apoderada, si fa ús del poder, ~~una vegada acceptat l'encàrrec, queda obligada~~ i respon del compliment de les instruccions donades.*

Valoració

Els suports preventius tenen una naturalesa jurídica singular, perquè es poden constituir per acord entre les dues parts, i aleshores adopten la naturalesa de contracte, o de manera unilateral, per mitjà d'un poder. Com a poder, cal advertir que és un negoci singular, perquè no només atribueix facultats sinó també un encàrrec i el seu exercici no només faculta sinó que obliga.

Per salvar aquestes dificultats i evitar la possible confusió de què parla l'al·legació s'opta per esmenar la secció dels poders preventius i distingir dues figures, el mandat i el poder, deixant clar en qualsevol cas que si l'apoderat exerceix les facultats donades sabent que li ha estat atorgat el poder queda obligat a complir l'encàrrec. La distinció de les dues figures obliga a reformular els preceptes d'aquesta secció de l'Avantprojecte, mantenint en qualsevol cas el tractament que el text ja feia de la figura del poder preventiu.

Es considera també oportuna, com se suggereix en l'al·legació, introduir una referència expressa a la possibilitat de remuneració, tant en el mandat com en el poder preventiu. (nova redacció tot article 222-14)

4.6 Art. 222-14.3. El poder preventiu.

[...]

~~3. L'acceptació parcial suposa la renúncia a la retribució que s'hagi pogut establir.~~

4. El simple exercici de qualsevol de les facultats conferides implica l'acceptació tàcita, llevat que l'apoderat ignori l'existència del poder.

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que **es podria entendre que aquest article es refereix a una oferta d'un contracte de mandat, però el que no sembla clar és que el poderdant vulgui un mandat general i la persona apoderada només el vulgui exercitar parcialment.**

La solució de la Secció sembla molt adequada, però **es considera que podria ser millor fer constar expressament que es permet l'acceptació parcial només si no ho ha prohibit expressament la persona poderdant, que potser no vol aquesta acceptació tàcita.**

Proposen **afegir aquesta possibilitat d'impedir l'acceptació parcial si així ho vol el poderdant: "3. L'acceptació parcial del poder preventiu és possible si no l'ha prohibit expressament la persona poderdant i suposa la renúncia a la retribució que s'hagi pogut establir."**

Valoració

Davant les dificultats i objeccions que presenta el supòsit d'acceptació parcial en diverses de les al·legacions formulades, s'opta per suprimir la possibilitat d'acceptació parcial. (Se suprimeix l'apartat 3)

4.7 Art. 222-14.4. El poder preventiu.

[...]

4. El simple exercici de qualsevol de les facultats conferides implica l'acceptació tàcita, llevat que l'apoderat ignori l'existència del poder.

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que **caldria aclarir si el simple exercici implica una acceptació total o parcial**, ja que, per exemple, es podria donar el cas que potser es dona un poder a un advocat, un gestor o un parent o persona de confiança a qui només es vol que pugui fer servir el poder en circumstàncies concretes i no com un assistent.

També apunten que el poder pot ser especial i no general.

La proposta podria ser: “4. *El simple exercici de qualsevol de les facultats conferides implica l'acceptació tàcita i total del poder, llevat que l'apoderada ignorés l'existència del poder.*”

Valoració

La supressió de l'acceptació parcial evita ja la necessitat d'incloure una regulació com la que se suggereix. La regulació del mandat preventiu, deixant clar que es pot constituir un suport preventiu per contracte, ofereix als operadors jurídics un instrument que evita aquesta mena de problemes.

D'altra banda, també consideren que **l'acceptació tàcita i el desconeixement del poder són qüestions subjectives que introdueixen inseguretats**, ja que, per exemple, un guardador de fet pot estar exercint alguna facultat continguda al poder, però això no vol dir que accepti la responsabilitat per accions i omissions derivades del contingut del mateix.

Valoració

L'acceptació tàcita prevista a la norma pretén afavorir l'exercici de l'encàrrec per part de la persona apoderada. Aquesta inseguretat que s'al·lega també podria ser-hi en altres poders que no siguin preventius. La persona apoderada està prou tutelada atès que no està obligada si ignora l'existència del poder o si desconeix el seu nomenament. Aquestes dificultats entorn a l'operativitat del poder preventiu se salven si es recorre a la figura del mandat preventiu.

4.8 Art. 222-16.2. Inici de vigència.

1. *El poder preventiu es pot atorgar amb eficàcia immediata o diferida.*
2. *En exercir el poder preventiu d'eficàcia immediata, l'apoderat ha de manifestar, sota la seva responsabilitat, si el poderdant té l'aptitud necessària per conèixer l'abast de la seva actuació, a l'efecte d'aplicar les previsions establertes pel poderdant en aquest cas i, en particular, determinar si és necessària alguna de les autoritzacions exigides pel poderdant o per la llei, llevat que aquestes s'haguessin suprimit en l'atorgament.*

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que **la regulació del segon apartat hauria de partir del supòsit en el qual es donin aquestes circumstàncies**. Així, una possible redacció alternativa seria: “2. *La persona apoderada, en exercir el poder preventiu d'eficàcia immediata, caldrà que manifesti si la poderdant ja no té l'aptitud necessària per a conèixer l'abast de la seva actuació, als efectes d'aplicar en aquest cas les previsions i autoritzacions establertes per la llei o per la pròpia poderdant.*”

Valoració

L'al·legació formulada ha portat a esmenar la norma i precisar la regulació del supòsit de fet, en el sentit que, quan el mandat o el poder són d'eficàcia immediata, han de subjectar-se a

les salvaguardes que hagi establert l'atorgant, amb la possibilitat de deixar-les sense efecte si consta l'assentiment del poderdant a la realització de l'acte (passa a ser l'art. 222-18.3).

4.9 Art. 222-16.3. Inici de vigència.

[...]

3. En el poder preventiu d'eficàcia diferida, l'apoderat ha d'acreditar la seva vigència amb document fefaent que justifiqui les circumstàncies establertes pel poderdant. Si aquestes no s'han previst, l'apoderat pot fixar, sota la seva responsabilitat, l'inici de la seva comesa.

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que **l'exigència de document fefaent en tot cas s'hauria de considerar innecessària si no ho demana la persona.**

Valoració

En atenció a què el major percentatge de poders és d'eficàcia immediata i que el d'eficàcia diferida ho és des del moment en què el poderdant ho estableix, es considera que la fefaença és un requisit massa escrupolós i que qualsevol mitjà de prova admès en dret és suficient; en conseqüència, es modifica el seu redactat, deixant llibertat en la manera d'acreditar aquestes circumstàncies. Addicionalment, s'opta per afegir la possibilitat de preveure, si ho vol l'atorgant, que calgui acreditar-ho mitjançant acta notarial que, a més del judici del notari, incorpori un informe pericial que acrediti la necessitat de suport (art. 222-18.2).

També seria positiu substituir o afegir el terme "**eficàcia**" al de "**vigència**", ja que es podria defensar que els poders són vigents mentre no es revoquin, tot i que no tinguin efectes.

Valoració

Es considera oportú acceptar parcialment la proposta de modificar la rúbrica en el sentit de substituir l'expressió "Inici de vigència" per "Inici d'eficàcia del poder" i modificar en aquest sentit el precepte. (art. 222-18. Inici d'eficàcia).

També consideren que a la part final d'aquest article, **es fa referència a una situació més pròpia d'un mandat que d'un poder** quan es diu a "*l'inici de la seva comesa*" quan es pot tractar d'una actuació concreta i no continuada en el temps.

Valoració

La comesa a la qual fa referència la norma pot ser una actuació concreta i puntual o una de continuada en el temps. Pot consistir en un afer concret.

Finalment, també consideren que **potser és massa el deixar l'inici d'un poder de tanta importància i abast a criteri de la persona apoderada**; una alternativa seria demanar una declaració judicial, algun informe mèdic, o potser millor es podria deixar el tema de forma un tant àmplia però, en aquest sí, de manera fefaent. Es podrien considerar les següents dues opcions com alternatives:

Alternativa 1: "*3.En el poder preventiu d'eficàcia diferida, la persona apoderada ha d'acreditar la seva vigència i eficàcia en els termes establerts per la poderdant. Si aquests no s'han previst, l'apoderada pot exercitar-los manifestant, sota la seva responsabilitat, l'eficàcia dels mateixos.*"

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

Alternativa 2 (PREFERIBLE): “3. En el poder preventiu d'eficàcia diferida, la persona apoderada ha d'acreditar la seva vigència i eficàcia en els termes establerts per la poderdant. Si aquests no s'han previst, l'apoderada pot exercitar-los acreditant de manera fefaent, les circumstàncies que determinen l'eficàcia dels mateixos.

Valoració

S'accepta l'al·legació, amb la redacció que s'ha transcrit més amunt. (art. 222-18.2).

4.10 Article 222-20. Extinció.

1. El poder preventiu s'extingeix per:...

e) En el cas de persones jurídiques, per la dissolució o l'extinció de la persona jurídica apoderada.

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que **potser convindria puntualitzar si també és així en cas que l'apoderada es dissolgui per ser absorbida per una altra persona jurídica.**

L'article 314-1 del CCC parla d'extinció en cas de persones fusionades. En aquest casos, sembla més adient que continuï la persona jurídica resultant de la fusió. Passa el mateix a l'article 222-27 per a l'assistent persona jurídica.

Valoració

Es considera oportú acceptar la proposta i elaborar una nova redacció d'aquest supòsit, ara en la lletra g) de l'art. 222-25: “L'extinció de la persona jurídica que presta el suport, si no la succeeix una altra que assumeixi les seves funcions”.

4.11 Article 222-25. Abast i funcions.

2. L'assistència de codecisió requereix la intervenció de la persona que la presta per a l'eficàcia dels actes jurídics. En l'assistència de codecisió s'han d'establir expressament els àmbits en els quals la persona assistida ha d'actuar conjuntament o amb el consentiment de la persona que l'assisteix. Aquesta última pot, en tot cas, confirmar els actes fets sense la seva intervenció en la forma prevista.

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que, **en la codecisió, exigir el consentiment de l'assistent sembla contrari a l'esperit de la Convenció de Nova York.** Potser sembla més correcte fer servir la terminologia “amb la intervenció”.

Valoració

L'article no és contrari a l'esperit de la Convenció, si bé, per a una major claredat, s'ha considerat oportú descriure millor l'assistència (que s'anomenarà de cooperació), qualificant la intervenció de l'assistent com una “prestació de conformitat als actes de la persona assistida” (art. 222-29.2).

4.12 Art. 222-28.4. Acta prèvia.

...]

4. L'acta s'ha de tancar amb una diligència en la qual l'autoritat notarial declara que la persona assistida coneix suficientment l'abast i les conseqüències de la designació.

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que **no sembla que sigui matèria del Codi determinar que l'acta s'ha de tancar amb una diligència i tampoc que es refereixi a la "designació" de l'assistent, sinó a la pròpia constitució de l'assistència**. El tema de la diligència sembla més propi del Reglament Notarial, pel que semblaria més correcte tècnicament fer constar que en l'acta prèvia ha de constar la declaració del notari que al seu parer la persona assistida coneix suficientment l'abast i les conseqüències de la constitució de l'assistència i no la forma de com es deixa constància d'això que, si tot s'ha fet abans.

I per altra banda consideren que cal tenir en compte la **possibilitat que l'acta acabi de forma "negativa" amb la declaració del notari consideri que potser no es pot fer davant d'ell i s'ha de recórrer a l'autoritat judicial**. Així doncs, no s'hauria d'imposar la declaració, sinó que seria preferible que fos un pressupost necessari per a constituir l'assistència notarialment.

Proposen la següent redacció: *"4. Per poder constituir l'assistència, l'acta prèvia ha de contenir una declaració de l'autoritat notarial en la que consti que la persona assistida coneix suficientment l'abast i les conseqüències de la constitució de l'assistència."*

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que la terminologia d'aquest article no és massa coherent, ja que a l'**apartat segon** diu que l'acta *"té per objecte acreditar les circumstàncies personals que acrediten que l'assistència que es pretén constituir es fa d'acord amb la voluntat, els desitjos i la preferència de la persona concernida"*. I en l'**apartat quart**, diu que es conclou amb una diligència que *"declara que la persona assistida coneix suficientment l'abast i les conseqüències de la designació"*.

Valoració

S'accepta l'al·legació i es redacta de nou el precepte (ara, art. 222-32) manifestant que l'objecte de l'acta és acreditar que la persona "coneix suficientment l'abast i les conseqüències" de l'assistència. Se suprimeix, com es proposa, la referència a la diligència de tancament de l'acte, més propi de la regulació notarial que d'un codi civil.

4.13 Art. 222-28.6. Acta prèvia.

[...]

6. Si el suport es requereix per a un acte concret o per a l'atorgament d'un poder específic, no és necessària l'escriptura de constitució de l'assistència; però sí, l'acta prèvia a la qual s'ha de fer referència en l'instrument públic en què es formalitzi o s'executi.

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que hi ha una **extralimitació**, ja que l'article tracta de l'assistència, que és un suport formal i, **aprofitant el tractament de l'acta prèvia d'aquesta assistència, imposa un acta prèvia també per als suports no formalitzats**, doncs parla de fer-la abans d'un "acte concret" o "l'atorgament d'un poder específic". És a dir, que si és un suport "no formalitzat" no s'entén que requereixi un acta notarial prèvia que és un suport formal clarament.

En aquest sentit, **consideren que és millor deixar al propi notari i al propi afectat la necessitat o no de l'atorgament d'aquesta acta**.

Valoració

Es considera oportú tenir present aquesta observació i es proposa la supressió d'aquest supòsit de constitució d'un suport per a un acte concret.

Per altra banda, **si aquí s'està tractant l'assistència, sistemàticament seria millor posar la norma en una altre lloc**, potser el 222-12 com últim apartat. Es proposaria una redacció com la següent: "Art. 222-12.5. *Si el suport no formal es requereix per un acte que ha de constar en escriptura pública, la persona concernida o el notari autoritzant podrà sol·licitar l'atorgament d'un acta prèvia en els termes de l'article **, a la qual s'haurà de fer referència en l'escriptura atorgada.*"

Valoració

D'acord amb la resposta a l'al·legació anterior, s'ha procedit a eliminar aquest supòsit.

4.14 Article 222-29.4. Escriptura de constitució.

[...]

4. *En l'assistència de codecisió s'han d'establir expressament els àmbits en què la persona assistida ha d'actuar conjuntament o amb el consentiment de la persona que l'assisteix. Aquesta última pot confirmar en tot cas els actes fets sense que hi intervingui de la manera prevista.*

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que **exigir el consentiment de l'assistent va contra l'esperit de la Convenció**. Per tant, potser **seria més correcte exigir "la intervenció"**.

Valoració

Com s'ha indicat abans, l'article no és contrari a l'esperit de la Convenció, si bé, per a una major claredat, s'ha considerat oportú descriure millor l'assistència (que s'anomenarà de cooperació), qualificant la intervenció de l'assistent com una "prestació de conformitat als actes de la persona assistida".(nou redactat article 222-29)

4.15 Article 222-29.5. Escriptura de constitució.

[...]

5. *L'assistència representativa és excepcional, només es pot conferir amb caràcter permanent per determinats tipus d'actes o béns i ha d'expressar si comporta **autolimitació de facultats** de la persona assistida i si la persona que presta l'assistència necessita alguna autorització per a determinats actes.*

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que, **si bé l'assistència representativa es regula de forma excepcional, no passa el mateix amb els poders preventius, els quals es poden atorgar amb capacitat natural per expressar la voluntat i els desitjos**, d'acord amb el que estableix l'Exposició de Motius de l'Avantprojecte.

Què passaria amb moltes persones, d'edat avançada, i amb malalties degeneratives que fins ara atorgaven poders generals o a partir d'ara volen assistències representatives? Aquest article suposaria una limitació a les persones amb discapacitat. No es vol substituir-les en el tràfic com es feia abans pels tribunals d'acord amb la llei anterior, però ells voluntàriament han de poder fer un poder general. Si no, es troben limitats i discriminats per la llei.

Valoració

Les persones que ho desitgin poden seguir fent poders generals de caràcter preventiu d'acord amb la regulació d'aquests poders, però si volen autolimitar les seves facultats d'actuació poden constituir una assistència notarial.

El terme *autolimitació de facultats*, l'acceptariem d'una persona sense discapacitat? A l'avantprojecte es regula expressament l'autolimitació a l'article 222-50: de nou, seria acceptable d'una persona sense discapacitat? Si és revocable en qualsevol moment, de què serveix?

Valoració

La norma és un instrument de discriminació positiva per a la persona; és una autolimitació que s'imposa ella mateixa en el seu interès. No seria admissible en una persona sense discapacitat, perquè per establir aquestes limitacions cal constituir una assistència. La mesura només està justificada quan una persona "ho necessita"; si no ho necessita podria arribar a ser un frau de llei.

4.16 Article 222-29. Escriptura de constitució.

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que **no hi ha una referència al contingut de l'escriptura en aquest article**, i encara que es tracti d'una assistència voluntària i potser no calgui fer referència a tot el contingut com és el cas de la judicial, entenen que seria positiu fer una referència al contingut de l'escriptura.

En el seu lloc, proposen la següent redacció: "6. La persona concernida pot establir disposicions respecte al funcionament i al contingut de l'assistència i les salvaguardes i les mesures de control que estimi oportunes, així com nomenar l'òrgan de supervisió si aquesta és obligatòria."

Valoració

Es considera oportú acceptar la proposta i s'incorpora un apartat al precepte, que passa a ser l'art. 222-33.3 ("L'escriptura ha d'indicar la modalitat d'assistència que es constitueix i el seu àmbit operatiu, atenent a la voluntat de la persona assistida. S'hi poden establir també les disposicions que es considerin escaients respecte al seu funcionament i les salvaguardes addicionals a les legals que s'estimin oportunes. També s'hi ha de designar la persona o persones que assumiran la funció de supervisió").

4.17 Article 222-30. Inscripció.

1. La constitució, modificació o revocació de l'assistència constituïda notarialment s'ha de comunicar al Registre civil i al Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suports a la capacitat jurídica.

2. **En el suport requerit per a un acte concret en què no sigui necessari l'escriptura de constitució, només és necessària la comunicació quan el suport es dugui a terme mitjançant un poder específic atorgat per un termini superior a tres mesos des de la seva autorització**

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que els Registres civils triguen més de 6 mesos en registrar els documents notarians (matrimonis, assistències, poders amb subsistència...). en conseqüència, **no veuen clar la utilitat de registrar aquests poders especials per a actes concrets**.

Valoració

Es considera oportú acceptar la proposta i en coherència amb la modificació de l'article 222-28.6 es procedeix a la supressió d'aquest apartat 2 de l'article 222-34, que ara es rubrica "Publicitat".

4.18 Article 222-44. Revisió de les mesures de suport.

[...]

2. *Les mesures de suport constituïdes mitjançant un poder preventiu s'han de revisar d'acord amb el que s'hagi establert. Les assistències constituïdes notarialment les ha de revisar l'autoritat notarial cada sis anys, o en el termini inferior indicat expressament per la persona concernida.*

El Col·legi Notarial de Catalunya es planteja **quina és la conseqüència de no fer la revisió**. Potser alguna responsabilitat de la persona assistent? I amb el dret transitori? S'han fet assistències amb anterioritat i no s'ha previst la revisió. Aquestes persones segurament no estaran assabentades que han de fer la revisió.

Valoració

D'acord amb l'al·legació, s'incorpora un procediment de revisió de les assistències notariales en l'art. 222-47.3, la qual s'ha de promoure "sota la seva responsabilitat" [de la persona assistent i de l'òrgan de supervisió]. Per a les assistències constituïdes anteriorment, s'ha reformulat la Disposició transitòria primera imposant-ne la revisió d'ofici o a instància del ministeri fiscal si no la promou la persona assistent.

4.19 Article 222-46. Renúncia.

1. *La persona designada per a exercir les mesures de suport pot rebutjar el nomenament, sense necessitat d'al·legar cap causa.*
2. *La persona que exerceix les mesures de suport pot renunciar, però ho ha de posar en coneixement de la persona concernida, de l'òrgan de supervisió i de l'autoritat judicial, segons el cas, i ha de continuar fins que es nomeni una altra persona o es renunciï al suport.*
3. *Si la persona designada és una persona jurídica que ha de prestar la mesura de suport per encàrrec de l'administració pública, la renúncia s'ha d'ajustar a la normativa específica en matèria de serveis socials.*

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que **la renúncia, si la mesura de suport s'ha fet notarialment, s'ha de notificar també a l'autoritat notarial**.

Valoració

Si bé pot ser una bona pràctica comunicar la renúncia al notari, no s'ha considerat necessari imposar-ho com un deure legal per a la seva eficàcia.

4.20 Article 222-50. Autolimitació.

~~La persona concernida es pot imposar la necessitat de contar amb una autorització prèvia, que pot encomanar a una o diverses persones, per fer determinats actes.~~

El Col·legi Notarial de Catalunya es qüestiona si ho acceptem de persones sense discapacitat. Si és essencialment revocable, quins efectes té?

Valoració

En consideració a aquesta al·legació s'opta per suprimir la norma, perquè aquesta possibilitat d'autolimitació ja està regulada en els articles 222-29.3 i 222-33.6. Aquesta norma està pensant en casos molt concrets, a tall d'exemple, la ludopatia. Certament el fet

que l'assistència pugui quedar sense efecte per voluntat de la mateixa persona li treu part de la seva virtualitat, però no impedeix que sigui útil almenys mentre la persona no exerceix la facultat d'extingir l'assistència. (se suprimeix l'article 222-50. Autolimitació)

4.21 Article 222-51. Òrgan de supervisió.

[...]

2. La supervisió és obligatòria en el cas dels poders preventius i de l'assistència notarial amb facultats representatives, excepte que les persones nomenades siguin el cònjuge, el convivent en parella estable o parent en línia recta o colateral de tercer grau per consanguinitat.

El Col·legi Notarial de Catalunya apunta que si la persona és prou capaç per constituir una assistència o poder preventiu per si mateix (amb les cauteles que siguin), no s'entén que es desconfiï d'ell en la supervisió i s'estableixi aquesta supervisió com obligatòria. Sembla una sobreprotecció que la nova normativa tracta d'evitar, de fet.

En un altre ordre de coses, consideren que **no s'ha previst què passa amb els poders preventius i assistències notarialment constituïdes sense nomenament de supervisor**. Com que a la secció següent, sobre rendició de comptes, es diu que a falta de nomenament la rendició de comptes es fa davant de l'autoritat judicial (Art. 222-55), **sembla coherent fer constar que l'òrgan de supervisió per a la resta de funcions, si no està determinat notarialment, sigui també l'autoritat judicial**. Cal tenir en compte que mantenir la norma suposarà més càrrega de feina (avui inexistent) a l'oficina judicial.

Proposen:

1.- Eliminar la norma o, alternativament,

2.- Una norma amb la següent redacció: "2. La supervisió és obligatòria en el cas dels poders preventius i de l'assistència notarial amb facultats representatives, excepte que les persones nomenades siguin el cònjuge, el convivent en parella estable o parent en línia recta o colateral de tercer grau per consanguinitat. Si no s'ha designat òrgan de supervisió, aquest serà l'autoritat judicial."

Valoració

Si bé és cert que la persona capaç que constitueix un poder preventiu o una assistència pot tenir una voluntat contrària a la supervisió, cal tenir present que aquesta és efectiva precisament quan la persona és ja menys capaç o no pot assegurar que s'està prestant adequadament el suport. De fet, s'ha considerat necessari estendre el deure de preveure supervisió també als casos que el suport sigui prestat per un parent proper.

La supervisió pot ser encarregada a una persona de confiança i només supletòriament ha de correspondre a l'autoritat judicial. La intervenció supletòria de l'autoritat judicial s'ha previst en la norma relativa a l'òrgan davant del qual es fa la rendició de comptes, l'art. 222-60, que és esmenada a aquesta efecte ("Si manquen les persones que han de supervisar l'exercici del suport, la rendició de comptes es fa davant l'autoritat judicial").

4.22 Article 222-54.1. Rendició periòdica i final de comptes.

1. La rendició de comptes es pot establir amb caràcter periòdic però no és obligatòria. Si no s'ha establert res, es realitza anualment. L'autoritat judicial, d'ofici o a instància de persona legitimada, pot exigir la rendició periòdica quan ho consideri convenient.

El Col·legi Notarial de Catalunya **qüestiona si la rendició de comptes ha de ser amb caràcter periòdic o final**.

Es proposa **que la rendició només existeixi en els casos de nomenaments davant de notari si estan previstos expressament**.

Valoració

La norma es fonamenta en què tota mesura de suport, també les constituïdes notarialment, han d'estar sotmeses a unes salvaguardes que han de ser proporcionades inclosa la rendició periòdica de comptes que ha de tenir la mateixa periodicitat que en els suports constituïts judicialment, és a dir, *"anualment o, si les circumstàncies ho justifiquen i així s'ha establert en l'acte de constitució, per períodes més llargs que no ultrapassin els tres anys"* (art. 222-58).

També, es podria afegir **que la rendició de comptes la pot demanar també en qualsevol moment no només l'autoritat judicial, sinó també la persona concernida en els casos de constitució notarial.**

Proposen la següent redacció: *"1. La rendició de comptes es pot establir amb caràcter periòdic però no és obligatòria. Si no s'ha establert res, es realitza anualment. L'autoritat judicial, d'ofici o a instància de persona legitimada, pot exigir la rendició periòdica quan ho consideri convenient. A més a més si la mesura de suport ha estat constituïda notarialment, la persona concernida també pot exigir la rendició periòdica quan ho consideri convenient."*

Valoració

La petició formulada es pot considerar ja prevista en la redacció de l'Avantprojecte atès que l'assistència inclou les dues modalitats de constitució (notarial i judicial) i quan pensem en l'abast de la legitimació per instar la rendició s'inclou també la persona concernida (art. 222-60).

4.23 Article 222-54.2. Rendició periòdica i final de comptes.

[...]

2. La rendició final de comptes és obligatòria.

El Col·legi Notarial de Catalunya proposa la següent redacció: *"2. La rendició final de comptes és obligatòria, excepte que la persona concernida l'hagi exclòs expressament."*

Valoració

La revisió final es considera imprescindible i no pot ser eximida en cap cas. No sembla admissible que una persona que gestiona afers aliens pugui adduir que ha estat dispensada de retre comptes de la seva actuació. Això no treu, lògicament, que en relacions de confiança pugui esdevenir-se que ningú exigeixi el compliment d'aquest deure.

4.24 Disposició transitòria quarta.

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que **l'aplicació de la legislació actual als poders anteriors suposarà que, a falta de previsió, tots els apoderats hauran de rendir comptes anualment davant de l'autoritat judicial.** Això pot comportar de nou més feina a l'àmbit judicial. Segurament tots els poders que es facin als parents de més confiança eximiran de la rendició de comptes periòdica, pel que **es proposa que aquesta rendició de comptes no s'apliqui a aquests (als parents de més confiança).**

Si no es modifica l'article sobre rendició de comptes en el sentit abans proposat i es manté l'obligació, **es proposaria eliminar-la al menys pels parents pròxims en els poders anteriors, on no es demanava.**

El que sí es podria mantenir és la potestat judicial d'exigir la rendició de comptes en qualsevol moment d'ofici o a instància de persona interessada, així com la de la persona concernida.

Es proposaria un text com el següent:

*Disposició transitòria quarta. Règim aplicable als poders preventius. Els poders preventius, sigui quina sigui la data del seu atorgament, resten subjectes pel que fa als seus efectes i règim d'exercici al que estableix el Capítol 2 del Títol II del Llibre segon del Codi Civil de Catalunya, en la redacció vigent a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei. Per excepció, no serà aplicable la Subsecció cinquena sobre Rendició de comptes *si la persona quan les persones apoderades siguin el cònjuge, el convivent en parella estable o parent en línia recta o colateral de tercer grau per consanguinitat. No obstant, l'autoritat judicial, d'ofici o a instància de persona legitimada, podrà en aquest casos també exigir la rendició periòdica quan ho consideri convenient i la persona poderdant també podrà exigir la rendició periòdica quan ho consideri convenient.*

Valoració

Es considera oportú tenir present les apreciacions formulades i, responent de manera global, s'introdueix una disposició transitòria (DT 4a,) en aquest sentit, amb el següent tenor: "Els poders preventius atorgats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei resten subjectes, pel que fa als seus efectes i règim d'exercici, a les disposicions que els eren aplicables abans de la mateixa. Tanmateix, en aquests casos l'autoritat judicial, d'ofici o a instància de persona legitimada, i la persona poderdant podran exigir la rendició periòdica de comptes o adoptar altres mesures de control sempre que ho considerin convenient".

4.25 Disposició final segona.

2.L'article 211-12 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

«Article 211-12. Actes que requereixen assentiment ...

El Col·legi Notarial de Catalunya es pregunta si no és necessari l'assentiment en relació amb els béns i els drets adquirits per donació o a títol successori si el donant o el causant ho han exclòs expressament?

Valoració

Es considera oportú acceptar l'al·legació formulada i, per tant, el redactat ha de ser mateix que el del text vigent, és a dir, que cal afegir "si el donant o el causant l'han exclòs expressament".

4.26 Article 421-9. Apreciació de la capacitat per testar.

1. El notari per apreciar la capacitat del testador pot:

a) Realitzar una acta prèvia per a requerir la intervenció de qui assisteix, dels familiars, persones i professionals que consideri convenient per manifestar les circumstàncies de la persona que vol testar, a fi d'assegurar l'aptitud per manifestar la seva voluntat lliure d'influències indegudes.

El Col·legi Notarial de Catalunya **considera que seria millor no posar l'opció que s'avisava a la família que el testador vol fer un testament**, ja que no sembla que es respecti la seva intimitat.

Consideren que caldria deixar l'apreciació del notari el demanar la intervenció de facultatius. En aquest cas **potser es millor que el seu dictamen consti en document protocol·lari separat per respectar la seva intimitat.**

Valoració

Es pren en consideració aquesta al·legació i s'accepta en part amb la següent redacció: "*Per a apreciar la capacitat del testador el notari pot requerir la intervenció de dos facultatius que certifiquin que la persona que testa té en el moment de testar prou aptitud o discerniment per a fer-ho*". L'atorgament de l'acta prèvia es deixa a discreció del notari, que certament ha d'assumir els riscos (i no només els avantatges, des del punt de vista de l'acreditació de la capacitat) de posar la família sobre avís.

4.27 Article 425-10. Requisits.

1. La substitució exemplar solament pot ésser ordenada per ascendents d'una persona que en sigui legitimària, si aquesta té constituïda una assistència judicial representativa i no té capacitat natural per a fer testament, i comprèn, ultra els béns del testador, els de la persona amb discapacitat.
2. Perquè la substitució exemplar sigui vàlida, l'ascendent ha de deixar a la persona substituïda la llegítima que li correspongui i aquesta no ha d'haver atorgat cap acte d'última voluntat

El Col·legi Notarial de Catalunya **considera que aquest article pressuposa que qui té capacitat per a fer una assistència notarial representativa, també la té per a fer testament.** Per aquesta raó no permet en aquests casos fer la substitució exemplar.

Valoració

Per evitar dubtes sobre els supòsits en què es pot constituir una substitució exemplar, es pot prendre en consideració aquesta al·legació i suprimir en aquest precepte la referència a la capacitat natural per fer testament, deixant només com a requisit que la persona tingui "*constituït un suport amb funcions representatives*". (nou redactat article 425-10)

4.28 Article 431-4. Capacitat.

Els atorgants d'un pacte successori han d'ésser majors d'edat i gaudir de capacitat.

El Col·legi Notarial de Catalunya considera que potser **convindria dir que es tracta de la capacitat natural.**

Valoració

Es considera oportú prendre en consideració l'observació formulada i es procedeix a una redacció més aclaridora del precepte, requerint que l'atorgant pugui actuar per si mateix. (nou redactat article 431-4)

4.29 L'article 432-3. Capacitat per a atorgar donacions per causa de mort.

1. Pot atorgar donacions per causa de mort qui té capacitat per a testar. Si no s'atorguen en escriptura pública, només són vàlides si el donant és major d'edat.

El Col·legi Notarial de Catalunya es qüestiona si pot acceptar donacions per causa de mort o ****??****els seus representants legals.

Valoració

Es considera oportú remetre la regulació de la capacitat per a acceptar donacions al que disposa l'article 532-21.

4.30 Article 531-21. Capacitat per acceptar la donació.

1. Poden acceptar donacions les persones que tenen capacitat natural.
2. Les donacions fetes amb gravàmens, càrregues o modes a persones en potestat parental o posades en tutela o a majors han d'ésser acceptades amb la intervenció o l'assistència de les persones que estableix el llibre segon.

El Col·legi Notarial de Catalunya apunta que, **quan diu "a majors", convindria dir que es refereix a persones amb mesures formals de suport o expressió similar.**

Valoració

Es considera oportú donar una nova redacció a l'article 531-21.2, precisant que es refereix a persones majors "amb suports formals establerts".

4.31 Article 622-33. Causes d'extinció.

El mandat s'extingeix, a més de per les causes establertes pel títol de constitució o per la llei, per: [...] La constitució de mesures d'assistència representativa dins del procediment de provisió de suports a la capacitat jurídica.

El Col·legi Notarial de Catalunya apunta **s'ha suprimit l'apartat segon**, en lloc d'adaptar-ho, i que fins ara diu: "2. En cas de modificació judicial de la capacitat del mandant, el contracte no s'extingeix si se n'ha establert la continuïtat o s'ha conclòs per al cas de modificació judicial de la capacitat apreciada d'acord amb el que ha determinat el mandant."

En qualsevol cas, consideren que **hauria de quedar clar que el mandat no s'extingeix pel fet de la constitució d'una assistència representativa (amb els límits legals) de caràcter notarial.** Sembla que és així segons l'article 222.20.2 i que l'article 622-33 només es refereix a la assistència representativa en procediment judicial com a causa d'extinció, però podria haver dubtes si no hi ha una menció de la subsistència en cas de assistència representativa notarial.

Apunten que els poders atorgats amb clàusula de subsistència, normalment inclouen la voluntat del poderdant de que no s'extingeixin per sobrevenir una discapacitat.

Valoració

El mandat ordinari s'ha d'extingir si es constitueix per al mandatari una assistència de caràcter representatiu, però cal establir com a excepció el supòsit en què "s'hagués atorgat com a mandat preventiu d'una necessitat futura de suport", i així s'indicarà en la lletra d) de l'art. 622-33.

5. Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya.

El Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya (TSCAT) valora molt positivament la proposta de reforma del Codi Civil de Catalunya.

Tanmateix, consideren que la manca de previsió normativa ha propiciat –des de l'entrada en vigor de la Llei 8/2021– que **els Serveis Socials s'acabin convertint en els proveïdors davant de l'administració de justícia de valoracions de la capacitat de les persones, adquirint un rol pericial que no els pertoca**; situació que entenem que cal revertir.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

En aquest sentit, posen de posar de manifest les **contradiccions i problemes que s'han generat fins ara en l'aplicació de la nova normativa**, en tant que és el mateix Departament de Justícia el responsable de la provisió de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de Justícia.

També apunten que **no han trobat a l'Avantprojecte de Llei, cap menció al dictamen pericial social**. Entenen que, si no es fa referència a aquest, és perquè s'entén que tant la pericial sanitària com la social són preceptives pel procediment tal com diu la Llei 8/2021.

Valoració

L'Avantprojecte circumscriu la seva regulació als aspectes civils del nou model d'actuació jurídica de les persones amb discapacitat, sens perjudici que siguin d'aplicació les normes administratives i processals connexes per raó de la matèria.

Consideren que, **en cap cas, es pot demanar a Serveis Socials Bàsics informe social com a prova**, ja que es contradiu amb la Llei 8/2021 que especifica dictamen pericial social. Per exemple, mai des de Jutjats es demanaria dictamen mèdic forense al metge del CAP i, en canvi, s'està demanant informes socials a Serveis Socials Bàsics.

Valoració

És la norma processal la que determina quins són els mitjans de prova pertinents per tal de clarificar algun element rellevant o determinant de la qüestió (art. 5 LJV) en el procediment que ha de proporcionar les mesures de suport per a l'exercici de la capacitat jurídica.

Per altra banda, incidir també en el que ja exposa el Real Decret 144/2023 de 28 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament dels Instituts de Medicina Legal i Ciències Forenses (articles 16-17-18), al respecte de la **necessitat de la figura de les treballadores socials forenses al Instituto de Medicina Legal y Ciències Forenses (IMLCF), en els casos de suport a la capacitat jurídica de les persones amb discapacitat**, junt amb els metges forenses.

Valoració

La missió principal que aquest Institut té encomanada és auxiliar l'Administració de Justícia i de ben segur que així procedirà en l'àmbit de les seves diferents disciplines científiques i tècniques.

Suggereixen la **necessitat de crear d'Equips Tècnics d'Assessorament Jurídic en matèria de discapacitat**, com ja existeixen en matèria de penal i família, i recorden l'existència del **llistat de pèrits** del què disposa el TSCAT.

Valoració

L'Avantprojecte té l'objectiu de regular sobre la matèria civil sens perjudici que en una disposició addicional es faci reconeixement de les organitzacions que col·laboren amb l'Administració de justícia aportant l'expertesa dels seus professionals, i s'assenyalin les funcions que aquests poden complir. (Disposició Addicional primera)

6. DINCAT - Associació Empresarial d'Economia Social.

6.1 Article 221-21. Exclusió per conflicte d'interessos.

1. No poden ser titulars de la tutela ni de l'administració patrimonial, ni executores materials de les funcions tutelars, les persones físiques o jurídiques de naturalesa privada que estiguin en una situació de conflicte d'interessos amb la persona menor d'edat. En particular, no ho poden ser les que, en virtut d'una relació contractual, prestin serveis assistencials, residencials o de naturalesa anàloga a la persona menor d'edat.
2. No obstant el que estableix l'apartat 1, davant circumstàncies excepcionals, per necessitats de la persona menor d'edat, l'autoritat judicial pot autoritzar les entitats tutelars a prestar serveis assistencials i residencials.

L'Associació Empresarial d'Economia Social (DINCAT) considera que hi ha una **contradicció amb l'article 221-62**, ja que s'obre la possibilitat de l'existència d'entitats tutelars de menors d'edat, que a dia d'avui no existeixen, ja que la tutela la té la Generalitat, i a més a més, s'ha de tenir en compte que mantenen la incompatibilitat per exercir la tutela als prestadors de servei ja que indica que *"no ho poden ésser les que, en virtut d'una relació contractual, prestin serveis assistencials, residencials o de naturalesa anàloga a la persona menor"*.

Valoració

Aquesta norma manté la regulació del CCC vigent (art. 222-17). S'ha de tenir en compte que, en el règim actual, ja és possible l'existència d'entitats privades tutelars de persones menors (persones jurídiques privades) que no són l'Administració de la Generalitat.

6.2 Article 222-7. Caràcter gratuït del suport.

1. L'exercici de les funcions de suport és gratuït, llevat dels casos en què s'estableixi expressament una remuneració. Tanmateix, hi ha dret al reemborsament de les despeses i a la indemnització per danys per raó d'aquest exercici, a càrrec del patrimoni de la persona concernida sempre que no pugui rescabalar-se per cap altre mitjà.
2. **Quan les funcions de suport les presta l'Administració pública directament o indirectament mitjançant una persona jurídica, la persona concernida pot participar en el finançament del servei públic, d'acord amb la normativa específica en matèria de serveis socials.**

L'Associació Empresarial d'Economia Social (DINCAT) manifesta que **no entenen el contingut del segon apartat d'aquest article, ja que no hi ha una normativa específica i queda fora de l'àmbit del dret civil i és de caire administratiu**.
En conseqüència, proposen eliminar-ne el contingut.

Valoració

Aquesta norma es va incorporar arran de la petició formulada pel Departament de Drets socials. S'ha considerat que, precisament, atès que una llei civil no és on s'ha de desenvolupar el que és matèria pròpia de la llei de drets socials, s'entén que és suficient amb la remissió a la normativa administrativa que definirà quan l'usuari que té un suport ha de contribuir en el pagament del seu cost.

6.3 Article 222-10. Mediació.

1. Els desacords que puguin sorgir en relació amb la constitució i el desenvolupament del suport en l'exercici de la capacitat jurídica poden ser objecte de mediació i altres mecanismes de resolució de conflictes.

2. *L'autoritat judicial pot derivar les parts a una sessió prèvia sobre mediació de caràcter obligatori per tal que en coneguin el valor, els avantatges, els principis i les seves característiques.*

L'Associació Empresarial d'Economia Social (DINCAT) també **proposa suprimir aquest article**, ja que no li troben el sentit. El dret civil no és un àmbit per fer pedagogia de la mediació.

Valoració

Aquesta article és una plasmació de la Base 18 de les "Bases de la reforma del Codi civil de Catalunya en matèria de suport a l'exercici de la capacitat jurídica". La norma pretén recordar (més que no pas fer pedagogia) que els conflictes també es poden resoldre a través d'altres mecanismes alternatius a la via judicial i s'entén que la mediació, en aquest context, és un procediment que podria ser d'utilitat. A més, està en consonància amb una disposició vigent, la modificació introduïda a l'article 222-10 CCC per la Llei 9/2020, del 31 de juliol, de modificació del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família, i de la Llei 15/2009, de mediació en l'àmbit del dret privat. En tot cas, al Projecte de Llei d'actualització, incorporació i modificació de determinats articles del Codi civil de Catalunya, que s'estava tramitant al Parlament, i que ha decaigut al finalitzar la legislatura, en el qual la mediació i resolució alternativa de conflictes es fixaven com a principi general del Codi (art. 111-10) i, que com a conseqüència, en cas d'haver-se aprovat, podria haver estat suprimit l'article 222-10.

6.4 Article 222-11. Contingut dels suports no formalitzats.

Els suports no formalitzats són pràctiques socials que poden consistir a:

- Ajudar la persona concernida a comunicar la seva voluntat.*
- Aconsellar-la en la presa de decisions amb efectes jurídics.*
- c) Concloure, d'acord amb els usos socials, els tràmits i actes d'administració ordinària propis de la persona concernida.**

L'Associació Empresarial d'Economia Social (DINCAT) considera que l'apartat c) d'aquest article **no té en compte la seguretat jurídica**. A més, també manifesten que aquest aspecte **ja està regulat a la figura del mandat verbal**.

Valoració

L'enumeració de l'article té caràcter exemplificatiu. Que la persona pugui actuar jurídicament en l'esfera d'una altra, per concloure actes, d'acord amb els usos socials, prové de la legitimació que li atorga aquesta norma, amb independència del fet que s'hagi atribuït o no un mandat verbal. Per a les qüestions que no regula la llei, l'apt. 3 de l'art. 222-12 remet, precisament, a "*les normes del mandat o de la gestió d'affers aliens sense mandat, segons escaigui*."

6.5 Article 222-12. Exercici dels suports no formalitzats.

- Poden prestar el suport no formalitzat una o diverses persones físiques o jurídiques.*
- El suport per a la comunicació de la voluntat i per a la presa de decisions amb efectes jurídics abasta l'àmbit personal i el patrimonial. Es presta per a una decisió concreta o, amb caràcter general, per a totes les que afecten un o diversos interessos de la persona, i per un temps limitat o de manera indefinida.*
- El suport que consisteix en la conclusió d'actes de tràmit d'acord amb els usos socials i d'administració ordinària es regeix, en tot allò que no estableix aquest capítol, per les normes del mandat o de la gestió d'affers aliens sense mandat, segons s'escaigui.*

 Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

4. La mesura i l'abast del suport responen en tot moment a la voluntat de la persona concernida.

Article 222-13. Extinció de les mesures de suport no formalitzat.

Les mesures de suport no formalitzat s'extingeixen per:

- a) La voluntat de la persona concernida.
 - b) L'acabament de l'afer en el qual s'actua.
 - c) L'adopció d'altres mesures de suport formal o no formalitzat que siguin incompatibles.
 - d) La decisió o la impossibilitat de la persona que les presta. En aquest cas, s'han de prendre les mesures necessàries per evitar perjudicis a la persona concernida.
 - e) La defunció de la persona concernida o de la persona que presta el suport.
- L'Associació Empresarial d'Economia Social (DINCAT) manifesta que **no consideren necessària la regulació dels suports no formalitzats**, ja que fer-ho, **no ajuda a la seguretat jurídica** que es pretén amb el text de l'avantprojecte, perquè no serà demostrable ni reclamable la seva participació, i pot comportar encara més una situació d'indefinió o inseguretat o aprofitament.

Valoració

La regulació al dret català dels suports no formalitzats està en consonància amb la Convenció. Entenent la preocupació de l'entitat s'introdueix una Disposició addicional segona, que té per objectiu que l'Administració impulsi l'elaboració, amb la participació dels actors implicats, de documents que facilitin l'exercici d'aquests suports no formalitzats en els diferents contextos, amb el text següent:

"Difusió dels suports no formalitzats i promoció de la inclusió financera

El Departament de Justícia ha de difondre el coneixement dels tipus de suports a la capacitat jurídica reconeguts pel dret civil de Catalunya, en especial dels suports no formalitzats, per tal d'afavorir l'accessibilitat als serveis bancaris i financers. A tal fi, en cooperació amb les entitats financeres i d'acord amb les organitzacions socials representatives, ha de promoure el desenvolupament de bones pràctiques i de criteris consensuats que assegurin la inclusió financera de les persones que requereixen suports, dins un marc de seguretat jurídica amb salvaguardes adequades i suficients".

A més a més obre la via a què ho pugui prestar una persona jurídica, i que es pugui incloure/entendre **l'assistent personal regulat a la Llei d'Autonomia personal i d'atenció en situacions de dependència així com a la Llei de Serveis Socials**, com suport no formal generant encara més inseguretat jurídica, perquè a més a més hi ha una relació contractual.

Valoració

L'assistència jurídica va més enllà de l'assistent personal. Les dues figures es poden separar netament quant a la seva finalitat i objectius. Els continguts del suport no formalitzat es refereixen a l'exercici de la capacitat jurídica. Cal recordar, a més, la salvaguarda específica de l'article 222-45.4 CCC relatiu a la ineptitud per a l'exercici del suport de les persones jurídiques en relació contractual amb la persona concernida i amb les excepcions que allà s'hi indiquen.

6.6 Article 222-16. Inici de vigència.

[...]

Doc.original signat per:
Immaculada Barral Viñals
09/04/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 21/10/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KSJ51SNSAP8RZ148R5WYEN9KF XKOW5E

Data creació còpia:
21/10/2024 13:15:51

Pàgina 54 de 116

3. En el poder preventiu d'eficàcia diferida, l'apoderat ha d'acreditar la seva vigència amb document fefaent que justifiqui les circumstàncies establertes pel poderdant. Si aquestes no s'han previst, l'apoderat pot fixar, sota la seva responsabilitat, l'inici de la seva comesa.

L'Associació Empresarial d'Economia Social (DINCAT) fa la següent **proposta**, pel que fa al redactat del tercer apartat d'aquest article: "El poder preventiu tindrà eficàcia diferida en el moment que s'estableix en el propi poder."

Consideren que **no té sentit que s'estableixi una eficàcia immediata del poder preventiu**, perquè en aquests supòsits ja estan els poders generals o bé l'escriptura de constitució de la assistència.

Valoració

La norma actual es fonamenta en el fet que un poder general no constituirà una mesura de suport a partir del moment en què la persona poderdant no pugui actuar per si mateixa. La raó del poder preventiu és, precisament, la seva persistència en el moment que esdevingui una discapacitat. El poder preventiu d'eficàcia immediata és operatiu des del moment en què s'atorga i segueix sent eficaç quan la persona poderdant no pot ja actuar per si mateixa. És necessària, per tant, una norma que estableixi aquesta regla per evitar confusions i equívocs.

6.7 Article 222-18. Condicions d'exercici.

1. *L'apoderat ha d'actuar amb la diligència establerta en l'atorgament i, si no s'ha establert, amb l'exigible a una persona raonable, d'acord amb les seves circumstàncies personals o professionals.*

2. *L'apoderat s'ha d'ajustar a les instruccions del poderdant, les quals perjudiquen a terceres persones si consten en el poder o les coneixia o hauria pogut conèixer-les emprant una diligència adequada a la naturalesa de l'afer.*

[...]

L'Associació Empresarial d'Economia Social (DINCAT) **considera que el redactat del segon apartat no és clar** i que s'hauria de **modificar**. En cas contrari, **proposen que s'elimini**.

Valoració

Se substitueix l'expressió "*perjudiquen a terceres persones*" per "*són oposables a terceres persones*" (art. 222-20.2), que és tècnicament més ajustada.

6.8 Article 222-25. Abast i funcions.

1. *L'assistència de col·laboració consisteix a aconsellar la persona concernida en la presa de decisions.*

2. *L'assistència de codecisió requereix la intervenció de la persona que la presta per a l'eficàcia dels actes jurídics. En l'assistència de codecisió s'han d'establir expressament els àmbits en els quals la persona assistida ha d'actuar conjuntament o amb el consentiment de la persona que l'assisteix. Aquesta última pot, en tot cas, confirmar els actes fets sense la seva intervenció en la forma prevista.*

3. *L'assistència de representació faculta la persona que la dona per prendre decisions o per disposar en nom de la persona assistida. L'assistència de representació no limita les facultats de disposició de la persona assistida, que podria actuar per si mateixa, tret que s'hagi establert de manera expressa a l'acord notarial, o a la resolució judicial que la constitueix. En l'assistència judicial, té caràcter excepcional,*

només pot conferir-se amb caràcter permanent per a determinats tipus d'actes o de béns.

L'Associació Empresarial d'Economia Social (DINCAT) consideren que si la persona pot actuar per sí mateixa, no té massa sentit que s'atribueixi a algú altre la funció de representació.

Pel que fa al **tercer apartat**, quan estableix que l'assistència de representació no limita les facultats de disposició, **consideren que no té massa sentit, ja que la persona concernida no es pot representar a sí mateixa.**

Valoració

La norma es fonamenta en la consideració que la persona concernida té capacitat natural per actuar i la pot exercir llevat que, excepcionalment, s'hagi autoimposat o li hagin imposat limitacions. Ara bé, pot passar que, ateses les seves circumstàncies, ella mateixa –en l'assistència notarial- o l'autoritat judicial considerin convenient o necessari atribuir facultats representatives a una altra persona.

6.9 Articles 222-51, 222-52 i 222-53.

L'Associació Empresarial d'Economia Social (DINCAT) considera que **s'haurien de suprimir aquests articles** (222-51, 222-52 i 222-53) i especialment **la figura de l'òrgan de supervisió** que estableix, ja que el Codi Civil de Catalunya ja estableix un règim de salvaguardes.

Al seu parer, la figura de l'òrgan de supervisió mai ha funcionat correctament. Els motius sempre han estat els mateixos a les persones i famílies que ho podien formalitzar, ja els hi és prou complicat a vegades trobar a la persona o persones que donin suport, com per trobar altres dels quals se'n refiïn més perquè supervisin.

Entenen que és més fàcil que aquesta tasca encomanada al jutjat o a fiscalia es més fàcil, com ens ha mostrat l'experiència durant tots aquests anys, tant amb la protutela com amb el Consell de tutela. Creiem que el mateix serveix pel Consell de tutela.

Valoració

L'Avantprojecte vol garantir que l'exercici dels suports estigui sempre supervisat, però dona primacia a les disposicions que adopti la persona assistida, la qual pot preferir que la supervisió sigui encomanada a persones del seu entorn o de la seva confiança. Això no treu que, si aquesta supervisió privada no existeix o no és operativa, sempre ha de poder intervenir l'autoritat judicial.

7. Entitat Tutelar Garraf, Fundació Privada.

7.1 Article 222-44.2. Principi general i mesures de control.

L'Entitat Tutelar Garraf, Fundació Privada manifesta que, **aquest article**, que estableix que les assistències constituïdes notarialment les ha de revisar l'autoritat notarial cada sis anys, **requereix la modificació de la Llei del Notariat, de 28 de maig de 1862, que per tenir caràcter estatal, només pot ser modificada per altra llei del mateix caràcter.**

D'altra forma no serà exigible als notaris que compleixin amb aquest mandat de revisió, amb la conseqüència final de manca control de les mesures d'ajuda establertes per intervenció notarial.

Valoració

El mandat de revisió de les assistències notariales pot ser imposat per la llei civil que regula l'establiment de les assistències i és una exigència que es desprèn de la Convenció de Nova York. A aquest efecte, precisament per la manca d'una normativa que indiqui com s'ha de fer la revisió, s'ha regulat el procediment en l'apt. 3 de l'art. 222-47, tocant a la "Revisió dels suports".

7.2 Article 222-51.1. Òrgan de supervisió.

*1. La supervisió és la funció de control que s'encomana a una o més persones, físiques o jurídiques, amb l'extensió i les facultats que en cada cas es determini.
[...]*

L'Entitat Tutelar Garraf, Fundació Privada **considera que en aquest article no s'identifica quina formació o acreditació han de tenir les persones que poden exercir la tasca de l'òrgan de supervisió.** També manifesten que aquesta manca d'exigència i la desvinculació del control dels organismes públics, abocarà amb tota seguretat a generalització de conductes abusives que en la pràctica quedaran impunes.

Valoració

S'ha considerat oportú acceptar parcialment l'al·legació formulada pel que fa a l'extensió de la funció de supervisió a tots els suports, però la qüestió de l'acreditació no pertoca quan la supervisió és duta a terme per persones de l'entorn familiar i, a més, que aquests requisits de formació o acreditació de la persona física o jurídica encarregada de la supervisió excedeixen del contingut del Codi civil, sens perjudici que se'n pugui fer una reglamentació administrativa quan sigui exercida de manera professional.

7.3 Article 222-51.2. Òrgan de supervisió.

[...]
2. La supervisió és obligatòria en el cas dels poders preventius i de l'assistència notarial amb facultats representatives, excepte que les persones nomenades siguin el cònjuge, el convivent en parella estable o parent en línia recta o colateral de tercer grau per consanguinitat.

L'Entitat Tutelar Garraf, Fundació Privada **considera que la família propera de la persona amb discapacitat és qui ho té més fàcil per abusar**, i per tant no hi ha cap motiu ni legal ni empíric que justifiqui que els parents en qualsevol grau de parentiu quedin exclosos de la submissió al control.

Apunten que **és totalment desaconsellable que l'obligatorietat de la supervisió no s'estengui a l'assistència no representativa.**

Valoració

S'ha considerat oportú acceptar l'al·legació formulada relativa a la imposició de mitjans de supervisió en tots els suports formals de caràcter voluntari, incloses les assistències de cooperació (art. 222-54.2).

7.4 Article 222-53. Facultats de l'òrgan de supervisió.

L'Entitat Tutelar Garraf, Fundació Privada **considera que la complexitat que representa el control del que succeeix a la vida d'una persona** a les vessants de salut, benestar emocional, relacions socials i àrea patrimonial, **fa necessari l'especialització i coneixements que no es troben de forma ordinària a qualsevol persona.**

Per aquest motiu, pel qual **aquest control serà inexistent si pot recaure en qualsevol persona física.**

Valoració

No sembla oportú professionalitzar la supervisió en la generalitat dels casos. No es correspon amb la pràctica habitual en què la cura de les persones amb discapacitat té lloc prioritàriament en l'àmbit familiar. Si escau, la persona que ha de rebre el suport o l'autoritat judicial designaran la persona que creguin més adequada a les circumstàncies del cas.

7.5 Article 222-55. Òrgan davant del qual s'ha de prestar la rendició

1. La rendició de comptes en les mesures de suport constituïdes notarialment es realitza davant de l'òrgan de supervisió, que té el deure de notificar a l'autoritat competent qualsevol irregularitat o retard injustificat. Si no hi ha òrgan de supervisió, la rendició de comptes es fa davant de l'autoritat judicial, a instància de persona interessada.

L'Entitat Tutelar Garraf, Fundació Privada considera que la **màxima garantia** perquè la persona amb discapacitat exerceixi la seva capacitat d'obrar en condicions de igualtat, **és que la rendició de comptes en qualsevol cas es faci davant l'autoritat judicial, o de notari** (però això requereix modificació de la llei notarial), **o una oficina pública** depenent de la Generalitat, amb els auditors especialitzats corresponents

Valoració

La proposta que es planteja a l'al·legació no es correspon amb el sistema de salvaguardes de supervisió adoptat per l'Avantprojecte, en què es manté la primacia de gestió i supervisió dels suports en l'entorn familiar de la persona afectada. La rendició de comptes fetes davant d'una instància familiar no exclou que en darrer lloc pugui intervenir l'autoritat judicial.

7.6 Al·legació final.

L'Entitat Tutelar Garraf, Fundació Privada fa la següent reflexió: Si de veritat el legislador vol garantir a les persones amb discapacitat l'exercici de la seva capacitat d'obrar en condicions d'igualtat, caldrà, a més de paraules, **que es doti la Administració Pública del pressupost adient per poder sufragar:** la formació en l'àmbit judicial, forense, entre d'altres; la dotació de les figures de treball social i psicòlegs als jutjats, l'escriptura pública notarial per nomenar assistent per no fer un ús dels tribunals.

Valoració

No correspon al Codi civil regular les qüestions de finançament de la prestació de serveis públics.

En quant a l'assistència mitjançant escriptura pública notarial, consideren que **s'haurien de tenir en compte diversos aspectes:**

— Formació sobre la figura de l'assistència.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

- Dotació de recursos econòmics.
- Equip avaluador multidisciplinari.

Valoració

Aquestes qüestions tenen un caire administratiu que no són objecte de regulació en un Codi civil.

8. Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA).

8.1 Exposició de motius de l'Avantprojecte, paràgraf tercer.

*El nou paradigma implica canvis de fons, no només en la concepció de la capacitat, sinó també en el règim dels suports als quals poden accedir les persones majors d'edat per exercir la seva capacitat, atès que les institucions de protecció –la tutela, la curatela i la potestat parental prorrogada i rehabilitada–, vigents fins fa ben poc, no són adequades perquè no tenen en compte la **voluntat i l'autonomia** de la persona; a més, comporten la substitució o limitació de la seva voluntat.*

La Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA) **proposa una esmena d'addició, ja que les institucions de protecció no tenen en compte el model social centrat en la persona.**

En aquest sentit, el nou paradigma del que tracta **el text legislatiu ha de fer referència a aquest model social per integrar la seva regulació i ser coherent amb la normativa existent en matèria de discapacitat**

Valoració

Tot el nou paradigma de suports a les persones amb discapacitat se centra en el respecte i promoció de l'autonomia de la persona i en la posada a la seva disposició dels suports que demani o necessiti en el seu entorn familiar o comunitari. No es veu que calgui emfasitzar res més en relació amb aquest denominat "model social" al qual es refereix l'al·legació.

8.2 Exposició de motius de l'Avantprojecte, paràgraf setè.

*El text que ara es presenta constitueix el desplegament normatiu i articulat dels principis, el règim i els diferents tipus de suports que s'ofereixen a les persones majors d'edat amb discapacitat per tal que puguin exercir la capacitat jurídica d'acord amb la seva voluntat i necessitats, que s'incorpora al títol II del llibre segon del Codi civil de Catalunya. Tot això, tenint en compte i respectant la **voluntat** de la persona concernida.*

La Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA) proposa una **esmena de modificació i addició**, ja que aquest paràgraf **no fa referència al terme diversitat o heterogeneïtat que suposa la discapacitat i tampoc fa referència aquí a l'autonomia personal, que és essencial.**

Valoració

Tot l'Avantprojecte reflecteix la primacia de l'autonomia personal de la persona amb discapacitat, que en el text, per raó de la seva matèria, se centra en l'exercici de la capacitat per a adoptar les decisions jurídicament rellevants que conformen la vida de la persona. La varietat de suports accessibles a la persona és conseqüència del reconeixement de la

diversitat o heterogeneïtat de discapacitats, i no sembla que calgui afegir-hi res en la línia de l'al·legació.

8.3 Exposició de motius de l'Avantprojecte.

*El nou article 211-3, a més, declara que totes les persones poden exercitar per si mateixes els seus drets civils amb les mesures establertes per la llei en el seu benefici, d'acord amb la seva capacitat natural. Com a conseqüència, s'hi preveu que, a petició de la pròpia persona o d'una altra persona en el seu interès, es poden adoptar mesures d'assistència o de suport, per garantir l'exercici dels drets en situacions personals en què sigui convenient. En tot cas, les mesures han de ser conformes a la **dignitat** de la persona, n'han de respectar els drets, la voluntat i les preferències, són temporals i s'interpreten de manera restrictiva.*

La Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA) proposa una esmena de modificació, ja que considera que aquest paràgraf és incomplet. En aquest sentit, proposen incloure el terme **identitat** en lloc de **dignitat**, que sintetitza les característiques i les necessitats que puguin tenir les persones. D'aquesta manera, no es faria referència només "en funció de les seves preferències o la seva voluntat".

Valoració

L'al·legació fa una apreciació molt de matís que no afecta en res la filosofia del text, oimés quan només es proposa per a figurar en l'Exposició de motius.

8.4 Exposició de motius de l'Avantprojecte.

*L'Exposició de motius quan es refereix a la pàgina 5, al primer paràgraf: al capítol II, "Mesures de suport a l'exercici de la capacitat jurídica", és completament nou. Constitueix el nucli bàsic de la reforma i comporta l'assumpció i el desplegament del nou paradigma, basat en el dret de totes les persones majors d'edat, **discapacidades o no** [...].*

La Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA) proposa una esmena de modificació que substitueixi "**discapacidades**" per "**persones amb discapacitat**".

Valoració

S'accepta l'esmena. En el paràgraf no cal parlar de "discapacidades o no" i s'opta per suprimir l'expressió.

8.5 Article 222-2. Àmbit del suport.

[...]

*3. L'assistència personal de promoció de l'autonomia personal i d'atenció en les situacions de dependència, i els **drets a la informació** i a l'autonomia en l'àmbit de la salut, es regulen per les **respectives normatives específiques**.*

La Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA) fa una esmena d'addició, ja que considera que, en aquest punt, caldria fer referència als **drets a l'accessibilitat a la informació i a la comunicació**, de conformitat amb el que disposa la normativa sectorial en aquesta matèria.

Valoració

Els drets a l'accessibilitat no es desconeixen; s'esmenten en l'article 222-3 (que passarà a ser l'art. 222-2) i inclouen l'accés a la comunicació i a la informació.

També proposen que, pel que fa al terme “**accessibilitat**”, es doni una **visió integradora** i de **coherència jurídica amb la legislació sobre accessibilitat i discapacitat existents al nostre ordenament jurídic** (Convenció ONU dels drets de les persones amb discapacitat ratificada i integrada al nostre ordenament, llei d'accessibilitat, futur codi d'accessibilitat, llei d'igualtat de tracte i no discriminació, entre d'altres).

Valoració

L'Avantprojecte recull tant el dret a gaudir mesures d'accessibilitat (art. 222-2) com l'existència de suports a la manifestació de la voluntat, adreçats a fer possible l'exteriorització de la voluntat de les persones (art. 222-4.2).

8.6 Article 222-3.4. Accessibilitat i ajustos raonables per a la presa de decisions.

[...]

4. *Quan les mesures d'accessibilitat universal i els ajustaments raonables no són suficients per garantir la presa de decisions en condicions d'igualtat, s'ha de disposar del suport necessari, d'acord amb el que estableix aquest codi i la legislació processal aplicable.*
La Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA) **considera que hi ha una regulació sobre accessibilitat que no es reflecteix a la proposta que es fa** (només es fa referència, de manera puntual als intèrprets de llengua de signes per a persones sordes). Per exemple, que fa referència de manera directa o inferida als guies-intèrprets de persones sordcegues, als mediadors comunicatius o els models lingüístics sords, pel que apareixen a la legislació sectorial d'aplicació.

Apunten que **no fer cap indicació d'aquesta legislació sectorial en matèria d'accessibilitat podria comportar una exclusió d'aquests recursos professionals.**

Valoració

La norma es refereix a qüestions jurídiques civils, més concretament, als suports jurídics que permetin a la persona exercir la seva capacitat jurídica amb efectes jurídics. L'absència de menció expressa no significa l'exclusió de la normativa sectorial d'accessibilitat que es podrà aplicar en cada cas.

8.7 Article 222-4. Abast del suport.

La Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA) considera que caldria **afegir un apartat en aquest article que inclogui el respecte a les normes deontològiques i ètiques que impliquin una actuació correcta i fidel a la voluntat de la persona.**

Valoració

El respecte a aquestes normes ètiques o deontològiques s'ha de donar per descomptat. En el pla civil allò que cal remarcar són els deures de diligència i lleialtat, que impliquen naturalment el respecte a la deontologia i als estàndards professionals

També proposen un **acclariment** pel que fa als **sistemes de comunicació** que utilitzen les persones amb discapacitat sensorial, els quals **haurien de quedar reflectits** en el redactat, **encara que sigui fent referència a la normativa sectorial**. Per exemple, mentre que per a les persones sordes tenim com a figures de suport a la comunicació l'intèrpret de llengua de signes i del mediador comunicatiu, per a les persones sordcegues tenim la figura del guia-intèrpret i del mediador comunicatiu.

Valoració

La norma civil té una formulació general i es refereix als suports com a instrument d'exercici de la capacitat jurídica de les persones, amb independència del tipus de discapacitat i dels recursos professionals que s'utilitzen per atendre aquestes persones.

8.8 Article 222-7. Caràcter gratuït del suport.

La Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA) fa una al·legació i esmena de modificació, ja que considera que, **en cap cas les funcions de suport de què parla aquest article han de ser gratuïtes.**

Les persones que presten suport comunicatiu en sentit ampli a les persones amb discapacitat sensorial són professionals, motiu pel qual la seva feina ha de ser remunerada i han de tenir condicions laborals i salarials dignes.

Valoració

La norma no exclou que la prestació professional de serveis adreçats a facilitar la comunicació s'hagi de retribuir. Cal distingir la prestació de serveis professionals d'atenció a les persones amb discapacitat i la prestació de suport jurídic per a l'exercici de la capacitat jurídica, tasca que recau primordialment en persones de l'entorn familiar o comunitari de la persona. La llei parteix de la idea que el suport es presta desinteressadament, però també preveu que si els recursos de la persona ho permeten o ella així ho preveu, pugui tenir remuneració.

8.9 Article 222-8. Deures generals en la prestació de suport.

El suport s'ha de prestar amb lleialtat cap a la persona concernida i respecte a la seva dignitat i autonomia individual, valors, creences i tradició cultural, sempre que siguin conformes amb els principis i valors essencials del nostre ordenament jurídic.

La Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA) considera, com s'ha dit, que en lloc de fer referència a la seva *dignitat*, la referència a la al terme *identitat* de la persona.

També, consideren que **caldria afegir un nou apartat en aquest article que faci referència a les normes deontològiques per aquells casos en què el suport es realitzi de manera formal** (per professionals) i que, en el cas de les persones amb discapacitat sensorial ho és o ho hauria de ser sempre. D'altra banda, **fer referència a normes ètiques per quan el suport es realitza de manera no formal** (persones de l'entorn), que en el cas de les persones amb discapacitat sensorial no és o no hauria de ser l'habitual.

Valoració

Pel que fa a la primera al·legació, cal ressaltar que el text de l'Avantprojecte manté sempre la referència a la dignitat de la persona en compliment de les disposicions de la Convenció. La identitat de la persona forma part de la dignitat que es configura de manera més àmplia, abastant de manera íntegra totes les situacions i caràcters de la persona. Per això, es prefereix el terme de dignitat.

Quant a la segona al·legació, es considera que la norma civil no és la disposició en què s'ha de desenvolupar l'ètica i la normativa deontològica: s'assumeixen, es donen per suposades i, per descomptat, són d'aplicació.

8.10 Article 222-10. Mediació.

La Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA) **fa una al·legació d'aclariment**, per distingir la figura de la **mediació per part d'un professional** titulat que fa una intervenció a nivell comunicatiu per tal que la persona sorda o sordcega o amb dificultats de

la parla, llenguatge i/o comunicació, entengui el contingut i abast dels actes jurídics que li afecten, de la **mediació com a mesura alternativa a la judicial per a la resolució de conflictes**. En aquest sentit, consideren que la mediació esmentada en primer lloc és una figura clau que també s'hauria d'incloure en aquesta regulació.

Valoració

La norma civil al·ludeix a la mediació com a procediment no jurisdiccional de caràcter voluntari i confidencial en què intervé una tercera persona que actua de manera imparcial i neutral per tal que les persones que tenen el conflicte el gestionin, en els termes de la Llei 15 /2009, de 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat (art. 1.1), que com a mètode de resolució de conflictes no es confon amb l'actuació descrita per l'entitat que consisteix en un suport comunicatiu.

8.11 Article 222-11. Contingut dels suports no formalitzats.

Els suports no formalitzats són pràctiques socials que poden consistir a:

b) Aconsellar-la en la presa de decisions amb efectes jurídics.

La Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA) **considera que incloure en el contingut dels suports no formalitzats el consell suposa restar autonomia** a les persones en la seva presa de decisions i **posar en perill la seva dignitat**. El *consell* hauria de ser un cas excepcional pels casos en què sigui necessari un suport intensiu en la formació de la voluntat i en la presa de decisions.

Valoració

L'article fa una enumeració exemplificativa de les conductes més habituals en aquests tipus de suport, el que suposa que poden existir-ne més. L'aconsellament no suposa, en cap cas, limitar l'autonomia de la persona, que és lliure per seguir-lo o no, com qualsevol persona major d'edat. En cap cas donar (no pas imposar) un consell posa en perill la dignitat de la persona, ja sigui major o menor d'edat.

8.12 Article 222-41. El deure general d'informació.

La Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA) considera que **s'hauria d'incloure un nou apartat relatiu a l'accessibilitat a la informació**, ja que els informes i dictàmens als quals fa referència han de ser accessibles a través de diferents formats com la llengua de signes, la lectura fàcil i altres formats visual i tàctils. Per tant aquest deure general d'informació ha de contemplar mesures d'accessibilitat universal.

Valoració

Atenent altres al·legacions formulades, i considerant que és una norma procedimental ja desplegada en la legislació de jurisdicció voluntària, s'ha optat per suprimir-la. (~~**Article 222-41. El deure general d'informació.**~~)

8.13 Disposició final quarta. Modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya.

Article 412-5. Inhabilitat successòria

1. Són inhàbils per a succeir:

b) Els testimonis, els facultatius, els experts i els intèrprets que intervinguin en l'atorgament de l'instrument successori, i també la persona que escriu el testament tancat a prec del testador.

La Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA) **considera que** la referència al terme intèrprets, es refereix tant a intèrprets de llengua oral com a intèrprets de llengua de

signes, pel que **s'hauria d'indicar, ja que el terme intèrprets sense més pot donar peu a la confusió per l'ambigüitat que suposa indicar només intèrprets.**

També consideren que la referència només a *intèrprets*, dins l'àmbit de la discapacitat sensorial, i la no referència a altres figures com els **guies-intèrprets de persones sordcegues o els mediadors comunicatius**, entre d'altres, es pot entendre com que no tenen aquesta inhabilitat successòria, produint-se així una vulneració del llibre quart del Codi Civil de Catalunya.

Per tant, **proposen afegir intèrprets de llengua oral o de llengua de signes, guies-intèrprets de persones sordcegues així com mediadors comunicatius**, principalment.

Valoració

No hi ha vulneració atès que el concepte d'intèrpret inclou el guia-intèrpret i el concepte d'expert inclou el mediador comunicatiu, professionals que intervenen en l'atorgament i que són inhàbils per a succeir. L'absència de menció expressa no significa en cap cas la seva exclusió.

8.14 Article 421-8. Testament atorgat per persones amb discapacitat sensorial.

1. *Si la persona té una discapacitat sensorial en el moment d'atorgar testament, el notari ha d'oferir els mitjans necessaris per a testar d'acord amb la legislació notarial. El col·legi professional ha de proporcionar.*

2. El que estableix l'apartat 1 s'aplica també en el cas que una persona amb discapacitat sensorial actuï com a testimoni en l'atorgament d'un testament notarial.

La Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA) considera que el terme "mitjans necessaris" és excessivament genèric i que s'hauria de fer referència a les mesures d'accessibilitat universals.

Valoració

L'expressió "mitjans necessaris" inclou tots aquells que permetin a la persona manifestar la seva voluntat en el testament, incloses les mesures d'accessibilitat adients.

8.15 Article 421-11. Idoneïtat dels testimonis.

1. *Els testimonis, si n'han d'intervenir, són dos, han d'entendre el testador i el notari i han de poder signar. No cal que siguin pregats, ni que coneguin el testador, ni que tinguin la seva mateixa residència.*

La Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA) apunta que **aquest article conté una discriminació directa perquè obliga a entendre el testador i el notari**. En el cas de les persones amb discapacitat sensorial que es comuniquen en llengua de signes i els altres sistemes de comunicació visuals i tàctils, aquesta comprensió es produirà necessàriament per mitjà de serveis d'interpretació de llengua de signes per a persones sordes (ILS), de serveis de guia-interpretació de persones sordcegues (GUILS) i d'intervencions comunicatives (MED o MECO).

Aquest article **s'hauria de modificar-se afegint "han d'entendre, directament o per mitjà de suports professionals a la comunicació - com serveis d'interpretació, guia-interpretació i mediació comunicativa- i han de poder signar ...**

Valoració

La comprensió, per part dels testimonis, del testador i del notari pot tenir lloc de qualsevol manera, si cal amb serveis d'interpretació o amb mesures d'accessibilitat, i no es considera necessari que la llei ho digui expressament.

9. Fundació Malalts Mentals de Catalunya (FMMC).

9.1 Art. 222-26 Remuneració

La Fundació Malalts Mentals de Catalunya (FMMC) es qüestiona si es preguntarà prèviament a la constitució de l'assistència pel patrimoni i els rendiments de la persona assistida, als efectes de poder obtenir informació per **saber si el patrimoni d'aquesta persona ho permet**. En el cas que no es presenti un inventari inicial de béns, no es podrà disposar d'aquesta informació en el moment de la constitució, que és quan es pot establir si hi haurà una remuneració.

Valoració

Són d'aplicació les normes de l'expedient de provisió de mesures de suport que estableixen un procediment en el qual es pot fer constar la situació patrimonial de la persona (si cobra una prestació social, si té béns, etc.) amb l'objectiu d'esbrinar si pot atendre les seves necessitats (art. 42 bis. b) Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la Jurisdicció Voluntària).

9.2 Art. 222-33. Pla d'assistència.

La Fundació Malalts Mentals de Catalunya (FMMC) mostra el seu agraïment a aquest contingut. També suposa que **l'autoritat judicial haurà de motivar en cas de no recollir el contingut del mateix**.

Valoració

Les decisions de l'autoritat judicial sempre són motivades.

9.3 Art. 222-45.4 Aptitud per a l'exercici del suport.

4.- No poden prestar suport les persones jurídiques que, en virtut de relació contractual, prestin serveis assistencials, residencials, laborals o de naturalesa anàloga a la persona concernida, llevat que excepcionalment i per les necessitats de la persona concernida, l'autoritat judicial autoritzi l'entitat de suport a prestar serveis assistencials i residencials. La Fundació Malalts Mentals de Catalunya (FMMC) es qüestiona si s'haurà de demanar autoritzacions individuals, o haurà de ser cas per cas?

Valoració

D'acord amb la norma, cal entendre que l'autorització s'ha de donar per a la prestació de suport en cada cas concret, en el procediment judicial per a la designació d'una persona com a assistent.

No es regulen autoritzacions per diversos casos? Discrecionalitat de l'autoritat judicial, ens podem trobar amb diferents respostes depenent dels interlocutors judicials. Consideren que **seria una bona alternativa la comunicació enlloc de l'autorització**.

Valoració

La prestació d'assistència com a suport per les persones jurídiques que presten serveis (residencials, socio-sanitaris) a la persona assistida en virtut d'una relació contractual es

considera excepcional i, d'acord amb l'Avantprojecte, per aquesta raó només s'admet si és autoritzada judicialment ateses les circumstàncies de cada cas. Es manté en aquest punt la norma vigent (art. 222-17 CCC).

9.4 Art. 222-25: L'assistència. Abast i funcions.

1. L'assistència de col·laboració consisteix a aconsellar la persona concernida en la presa de decisions.

La Fundació Malalts Mentals de Catalunya (FMMC) considera que el terme "col·laboració" podria comportar problemes d'interpretació. Es proposa **canviar-lo per "assistència d'assessorament"**.

Valoració

En el marc de la revisió del text, s'ha considerat oportú que l'assistència qualificada de col·laboració es designi "**d'acompanyament**", seguint el criteri adoptat també en alguna norma de dret comparat.

9.5 Art. 222-27. Extinció.

a) Per la voluntat de la persona concernida.

La Fundació Malalts Mentals de Catalunya (FMMC) **manifesta que troben a faltar un matis pel que fa a la voluntat de la persona concernida. És suficient amb qualsevol voluntat?** Creuen que seria més adient parlar de voluntat lliure, ben formulada, no viciada, sense abusos ni influències indegudes, etc, és a dir, especificar com hauria de ser aquesta voluntat. Consideren que potser **caldria preveure alguna salvaguarda en aquest apartat.**

Valoració

L'observació és escaient i s'ha optat per modificar el precepte, que passa a ser l'art. 222-31. En les assistències constituïdes judicialment, la voluntat de la persona pot ser rellevant, però l'extinció l'ha de decretar l'autoritat judicial. En les assistències notariales, certament la voluntat de la persona extingeix l'assistència, perquè no es pot obligar la persona a mantenir una assistència que ella va establir voluntàriament, però en aquest cas no queda exclosa, si escau, la constitució d'una nova assistència, per via notarial o judicial.

9.6 Art. 222-32: Assistència constituïda judicialment.

Legitimats: els que recull la Llei processal (LJV/LEC)

222-32. Legitimació creiem que massa extensa i que divergeix de la legislació estatal

La Fundació Malalts Mentals de Catalunya (FMMC) manifesta que la *legitimació* és un concepte processal de competència estatal. Consideren que aquest precepte podria comportar controvèrsies que donarien lloc a inseguretat jurídica.

Valoració

La regulació de la legitimació per sol·licitar la constitució de l'assistència coincideix amb la de l'art. 42 bis a), apt. 3, LJV, només amb l'afegit de "qualsevol altra persona que presti un suport continuat a aquesta", afegit que es considera de tot punt recomanable. La legislació civil sempre ha contingut preceptes reguladors de la legitimació per exercir pretensions davant dels tribunals i no es considera que això estigui reservat a l'Estat. (nou article 222-36.2)

9.7 Art. 221-3 Deure d'exercici.

2.- Les persones titulars de les funcions de protecció només poden atorgar poders especials per a actes concrets o per a diversos actes de la mateixa naturalesa o referits a la mateixa activitat econòmica.

La Fundació Malalts Mentals de Catalunya (FMMC) considera que el límit que estableix aquest article només hauria de fer referència a les persones físiques (no a les persones jurídiques), ja que representa una limitació per les entitats de suports a les quals hi ha diversos professionals apoderats a fi de ser àgils i eficients en les tasques que desenvolupen.

Valoració

La norma no impedeix la pràctica actual i, de fet, reproduceix el vigent article 221-2.2 del CCC.

9.8 Entitats de Tercer Sector d'Acció Social.

La Fundació Malalts Mentals de Catalunya (FMMC) aplaudeix la regulació expressa del paper de les Entitats Tercer Sector d'Acció Social. En aquest sentit, considera que es podria **afegir el seu paper com agents "Mediadors"**, dins de l'entorn de la resolució alternativa de conflictes, on les entitats de suport tenim una extensa pràctica diària (art.222-10).

Valoració

És una precisió que excedeix de l'àmbit civil. La norma menciona els mecanismes de resolució alternatius a la via jurisdiccional, com instrument òptim per gestionar aquests conflictes en seu de suports sense identificar quines són les persones que poden exercir com a mediadores.

També **preveure el seu paper com òrgan de supervisió per a les assistències voluntàries**. Serà imprescindible la col·laboració en aquest sentit entre la Conselleria de Justícia i el Departament de Treball, Afers Socials i Família.

Valoració

L'elecció de les persones que han de desenvolupar les funcions de supervisió, en els suports preventius i les assistències notariales, correspon a la persona concernida. En les assistències constituïdes judicialment, serà l'autoritat judicial qui les elegirà si considera necessari la seva designació. S'ha considerat oportú afegir al precepte que regula el pla d'assistència (que passa a ser l'art. 222-37), en la lletra e, una referència expressa a les persones que poden dur a terme la supervisió, a fi que el jutge les pugui prendre en consideració (*"les salvaguardes que es proposen i, en particular, la persona o persones que podrien encarregar-se de la supervisió"*).

9.9 Internament involuntari.

La Fundació Malalts Mentals de Catalunya (FMMC) manifesta que no s'ha regulat aquesta matèria.

Valoració

El règim de l'internament s'ha d'establir per Llei orgànica tal i com va determinar la sentència del TC 132/2010, de 2 de desembre (FJ 3), raó per la qual no es pot regular en aquest Avantprojecte. Actualment, regeix l'article 763 de la LEC.

9.10 Responsabilitat civil.

La Fundació Malalts Mentals de Catalunya (FMMC) **manifesta que no es fa cap menció a la responsabilitat civil.** Si bé, l'exposició de motius III, articula que la persona té dret a assumir riscos i cometre errors quan ha pogut tenir el suport adequat per prendre una decisió, després aquesta regla bàsica no es trasllada a l'articulat de la llei. Manifesten que convindria especificar el règim de la responsabilitat civil pels danys a tercers així com envers la persona respecte de la qual s'adopta una mesura de suport quan aquesta actua segons la seva voluntat.

Valoració

L'al·legació sembla referir-se a dos tipus de responsabilitat, la de la persona amb discapacitat pels danys causats per la seva actuació, i la de qui li presta suports, pels danys que li pugui causar per acció o omissió en la prestació del suport. Pel que fa al primer supòsit, és una matèria del dret de danys que no ha de ser regulada en aquesta seu normativa. Respecte de la responsabilitat de qui presta el suport, l'al·legació es té en compte amb un apartat 4 afegit a l'art. 222-8 (*"Les persones que presten suports responen dels danys causats per incompliment dels seus deures de lleialtat i diligència. L'acció per reclamar la responsabilitat prescriu al cap de tres anys de la rendició final de comptes"*).

9.11 Document voluntats anticipades.

La Fundació Malalts Mentals de Catalunya (FMMC) manifesta que **troben a faltar la regulació del document de voluntats anticipades.** Consideren que queda fora del nou paradigma l'actual regulació de l'art. 212-3 del Codi civil de Catalunya.

Valoració

El document de voluntats anticipades de l'article 212-3 està sent objecte de modificació al Projecte de Llei d'actualització, incorporació i modificació de determinats articles del Codi civil de Catalunya, en tràmit parlamentari i en el qual s'incorpora una previsió regulada en les normes sanitàries.

9.12 Factors complexitat.

La Fundació Malalts Mentals de Catalunya (FMMC) manifesta que **caldria establir una regulació que contingui els factors de complexitat que comporten una casuística molt diversa**, on es poden barrejar situacions d'alcoholisme, de consum de tòxics, discapacitat intel·lectual, deteriorament cognitiu, trastorns diversos de la personalitat, de distòcia social amb llars desestructurades, etc. que dificultaran o fins i tot impediran un normal funcionament en l'exercici de la prestació dels suports necessaris a la presa de decisions. En aquests casos, el prestador dels suports, cal que pugui tenir al seu abast les eines necessàries per portar a terme la seva funció, en benefici de la persona amb discapacitat.

Valoració

L'Avantprojecte es caracteritza, precisament, per regular un molt ampli ventall de mesures de suport, incloent en primer lloc, les mesures proposades o establertes per la pròpia persona en exercici de la seva capacitat jurídica i, si escau, en segon lloc, les que estableix l'autoritat judicial, que han d'estar adaptades a les circumstàncies de cada cas concret, és a dir, tenint present la complexitat descrita. La formulació d'un pla d'assistència ajudarà adaptar l'instrumental jurídica a la casuística de què parla l'al·legació.

10. Fundació SOM.

10.1 Article 221-21. Exclusió per conflicte d'interessos.

1. No poden ser titulars de la tutela ni de l'administració patrimonial, ni executores materials de les funcions tutelars, les persones físiques o jurídiques de naturalesa privada que estiguin en una situació de conflicte d'interessos amb la persona menor d'edat. En particular, no ho poden ser les que, en virtut d'una relació contractual, prestin serveis assistencials, residencials o de naturalesa anàloga a la persona menor d'edat.

2. No obstant el que estableix l'apartat 1, davant circumstàncies excepcionals, per necessitats de la persona menor d'edat, l'autoritat judicial pot autoritzar les entitats tutelars a prestar serveis assistencials i residencials.

La Fundació SOM considera que hi ha una **contradicció amb l'article 221.62.**

S'obre la possibilitat a l'existència d'entitats tutelars de menors d'edat, que a dia d'avui no existeixen, ja que la tutela la té la Generalitat, i a més a més, s'ha de tenir en compte que mantenen la incompatibilitat per exercir la tutela als prestadors de servei, ja que indica que "no ho poden ésser les que, en virtut d'una relació contractual, prestin serveis assistencials, residencials o de naturalesa anàloga a la persona menor".

Valoració

Aquesta norma manté la regulació del CCC vigent (art. 222-17). S'ha de tenir en compte que, ja en el règim vigent, és possible l'existència d'entitats privades tutelars de persones menors (persones jurídiques privades) que no són l'Administració de la Generalitat.

10.2 Article 222-7. Caràcter gratuït del suport

1. L'exercici de les funcions de suport és gratuït, llevat dels casos en què s'estableixi expressament una remuneració. Tanmateix, hi ha dret al reemborsament de les despeses i a la indemnització per danys per raó d'aquest exercici, a càrrec del patrimoni de la persona concernida sempre que no pugui rescabalar-se per cap altre mitjà.

~~2. Quan les funcions de suport les presta l'Administració pública directament o indirectament mitjançant una persona jurídica, la persona concernida pot participar en el finançament del servei públic, d'acord amb la normativa específica en matèria de serveis socials.~~

La Fundació SOM proposa eliminar el segon apartat, ja que no hi ha una norma específica i es tracta d'una matèria de caire administratiu i no pròpiament civil.

Valoració

La norma de l'apt. 2 es va incorporar a instàncies del Departament de Drets socials. Atès que una llei civil no és on s'ha de desenvolupar el que és matèria pròpia de la llei de drets socials, s'ha considerat suficient amb la remissió a la normativa administrativa que defineix quan l'usuari que té un suport ha de contribuir en el pagament del seu cost.

10.3 Article 222-10. Mediació

~~Els desacords que puguin sorgir en relació amb la constitució i el desenvolupament del suport en l'exercici de la capacitat jurídica poden ser objecte de mediació i altres mecanismes de resolució de conflictes.~~

~~L'autoritat judicial pot derivar les parts a una sessió prèvia sobre mediació de caràcter obligatori per tal que en coneguin el valor, els avantatges, els principis i les seves característiques.~~

La Fundació SOM **proposa eliminar aquest article**. El motiu és que consideren que el dret civil no és un àmbit per fer pedagogia de la mediació.

Valoració

Aquesta article és una plasmació de la Base 18 de les "Bases de la reforma del Codi civil de Catalunya en matèria de suport a l'exercici de la capacitat jurídica". La norma pretén recordar (més que no pas fer pedagogia) que els conflictes també es poden resoldre a través d'altres mecanismes alternatius a la via judicial i s'entén que la mediació, en aquest context, és un procediment que podria ser d'utilitat. A més, està en consonància amb una disposició vigent, la modificació introduïda a l'article 222-10 CCC per la Llei 9/2020, del 31 de juliol, de modificació del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família, i de la Llei 15/2009, de mediació en l'àmbit del dret privat.

10.4 Articles 222-11, 222-12 i 222-13.

La Fundació SOM **proposa suprimir aquests tres articles**.

Consideren que **no s'haurien de regular els suports no formalitzats**, ja que no ajuda a la seguretat jurídica, perquè no serà demostrable ni reclamable la seva participació, i pot comportar encara més una situació d'indefinició o **inseguretat** o aprofitament.

A més a més obre la via a què ho pugui prestar una persona jurídica, i que es pugui incloure/entendre l'assistent personal regulat a la Llei d'Autonomia personal i d'atenció en situacions de dependència així com a la Llei de Serveis Socials, com al suport no formal, generant encara més **inseguretat jurídica**, perquè a més a més hi ha una **relació contractual**.

Valoració

La regulació al dret català dels suports no formalitzats està en consonància amb la Convenció. Entenent la preocupació de l'entitat es suggereix la incorporació d'una Disposició addicional que té per objectiu que l'Administració impulsi l'elaboració, amb la participació dels actors implicats, de documents que facilitin l'exercici d'aquests suports no formalitzats en els diferents contextos.

10.5 Article 222-16. Inici de vigència.

1. *El poder preventiu es pot atorgar amb eficàcia immediata o diferida.*

2. ~~*En exercir el poder preventiu d'eficàcia immediata, l'apoderat ha de manifestar, sota la seva responsabilitat, si el poderdant té l'aptitud necessària per conèixer l'abast de la seva actuació, a l'efecte d'aplicar les previsions establertes pel poderdant en aquest cas i, en particular, determinar si és necessària alguna de les autoritzacions exigides pel poderdant o per la llei, llevat que aquestes s'haguessin suprimit en l'atorgament. (*)*~~

3. *En el poder preventiu d'eficàcia diferida, l'apoderat ha d'acreditar la seva vigència amb document fefaent que justifiqui les circumstàncies establertes pel poderdant. Si aquestes no s'han previst, l'apoderat pot fixar, sota la seva responsabilitat, l'inici de la seva comesa.* La Fundació SOM proposa una redacció alternativa pel que fa al segon apartat: "*El poder preventiu tindrà eficàcia diferida en el moment que s'estableix en el propi poder.*"

Consideren que no té sentit que s'estableixi una eficàcia immediata del poder preventiu, perquè en aquests supòsits ja estan els poders generals o bé l'escriptura de constitució d'assistència.

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

Valoració

La norma actual es fonamenta en què el poder general no continua en el moment en què es perd la capacitat. En l'Avantprojecte, la raó del poder preventiu és, precisament, la seva persistència en el moment que esdevingui una discapacitat. El poder preventiu d'eficàcia immediata segueix sent eficaç. És necessària una norma que estableixi aquesta regla per evitar confusions i equívocs.

10.6 Article 222-18. Condicions d'exercici.

1. *L'apoderat ha d'actuar amb la diligència establerta en l'atorgament i, si no s'ha establert, amb l'exigible a una persona raonable, d'acord amb les seves circumstàncies personals o professionals.*

2. *L'apoderat s'ha d'ajustar a les instruccions del poderdant, les quals perjudiquen a terceres persones si consten en el poder o les coneixia o hauria pogut conèixer-les emprant una diligència adequada a la naturalesa de l'afer.*

[...]

La Fundació SOM considera que el redactat del segon apartat no és clar i que s'hauria de **modificar**. En cas contrari, **proposen que s'elimini**.

Valoració

Se substitueix l'expressió "*perjudiquen a terceres persones*" per "*són oposables a terceres persones*" (art. 222-20.2), que és tècnicament més ajustada.

10.7 Article 222-25. Abast i funcions.

3. *L'assistència de representació faculta la persona que la dona per prendre decisions o per disposar en nom de la persona assistida. L'assistència de representació no limita les facultats de disposició de la persona assistida, que podria actuar per si mateixa, tret que s'hagi establert de manera expressa a l'acord notarial, o a la resolució judicial que la constitueix. En l'assistència judicial, té caràcter excepcional, només pot conferir-se amb caràcter permanent per a determinats tipus d'actes o de béns.*

La Fundació SOM considera que si la persona pot actuar per sí mateixa, no té massa sentit que s'atribueixi a algú altre la funció de representació.

Pel que fa al **tercer apartat**, quan estableix que l'assistència de representació no limita les facultats de disposició, **consideren que no té massa sentit, ja que la persona concernida no es pot representar a sí mateixa**.

Valoració

La norma es fonamenta en la consideració que la persona concernida té capacitat natural per actuar i la pot exercir llevat que, excepcionalment, s'hagi autoimposat o li hagin imposat limitacions. Ara bé, pot passar que, ateses les seves circumstàncies, ella mateixa –en l'assistència notarial- o l'autoritat judicial considerin convenient o necessari atribuir facultats representatives a una altra persona.

10.8 Articles 222-51, 222-52 i 222-53.

La Fundació SOM considera que **s'haurien de suprimir aquests articles** (222-51, 222-52 i 222-53) i especialment **la figura de l'òrgan de supervisió** que estableix, ja que el Codi Civil de Catalunya ja estableix un règim de salvaguardes.

Al seu parer, la figura de l'òrgan de supervisió mai ha funcionat correctament. Els motius sempre han estat els mateixos a les persones i famílies que ho podien formalitzar, ja els hi

 Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

és prou complicat a vegades trobar a la persona o persones que donin suport, com per trobar altres dels quals se'n refiïn més perquè supervisin.

Entenen que és més fàcil que aquesta tasca encomanada al jutjat o a fiscalia es més fàcil, com ens ha mostrat l'experiència durant tots aquests anys, tant amb la protutela com amb el Consell de tutela. Creiem que el mateix serveix pel Consell de tutela.

Valoració

L'Avantprojecte vol garantir que l'exercici dels suports estigui sempre supervisat, però dona primacia a les disposicions que adopti la persona assistida, la qual pot preferir que la supervisió sigui encomanada a persones del seu entorn o de la seva confiança. Això no treu que, si aquesta supervisió privada no existeix o no és operativa, sempre ha de poder intervenir l'autoritat judicial.

11. Fundació Support-Girona.

11.1 Exposició de motius.

La Fundació Support-Girona manifesta que **troben a faltar referències a altres articles** de la Convenció de Nacions Unides dels Drets de les Persones amb Discapacitat (CDPD).

Concretament:

- Observació General número 1 del Comitè dels Drets de les Persones amb Discapacitat, el qual aclareix l'article 12 de la CDPD.
- Article 14 de la CDPD i a les Directrius (2017) del Comitè dels Drets de les Persones amb Discapacitat) per fonamentar que l'exercici del suport ha de cercar que les persones no es vegin privades, il·legalment o arbitràriament del dret a la llibertat, la seguretat, la dignitat i conservi, en tot moment la capacitat jurídica. Per fonamentar les garanties i els ajustaments raonables.
- Article 19 de la CDPD i Observació Número 5 del Comitè dels Drets de les Persones amb Discapacitat. El dret a viure de forma independent i a ser inclòs a la comunitat han de guiar l'objectiu final de l'exercici del suport.

Valoració

La norma civil ha estat redactada en compliment del mandat establert en la CDPD, amb el reconeixement de la capacitat jurídica de tota persona i amb el respecte a la seva voluntat per a la determinació dels suports pertinents amb els ajustaments i garanties raonables, i això queda ja ben expressat en l'Exposició de Motius de l'Avantprojecte, encara que no es faci esment de disposicions concretes de la Convenció.

11.2 Institucions de protecció de persones menors d'edat.

Pel que fa les institucions de protecció de persones menors d'edat, la Fundació Support-Girona considera que **caldría, incorporar l'establert a l'article 23 de la CDPD en la descripció del suport als menors amb discapacitat**. *"Per fer efectius aquests drets, i a fi de prevenir l'ocultació, l'abandó, la negligència i la segregació dels nens i les nenes amb discapacitat, els estats part han de vetllar perquè es proporcionin amb anticipació informació, serveis i suport generals als menors amb discapacitat i a les seves famílies".* Consideren que també s'haurien **d'incloure mesures per tal que el menor arribi a l'edat adulta sense necessitat de disposar del suport a la capacitat jurídica**.

Valoració

Quant a la primera al·legació, en allò que afecta a la legislació civil, ja s'ha tingut en compte aquest mandat de la Convenció en la redacció d'aquests suports preventius que es poden adoptar abans que la persona menor arribi a la major edat, sens perjudici de les polítiques públiques que el departament competent ha d'aplicar sobre matèria, que no és civil, amb la finalitat de proporcionar amb anticipació informació i suports.

Pel que fa a la segona, la norma de l'article 222-32.1 (que passarà a ser l'art. 222-36.1), punt segon de l'Avantprojecte, en seu d'assistència constituïda judicialment, preveu la possibilitat de sol·licitar-ne la constitució per a una persona menor d'edat no emancipada de més de disset anys que necessita suport si s'acredita que el requerirà en arribar a la majoria.

11.3 L'Avantprojecte no contempla la modificació de l'article 212-4 a 7 que regulen l'internament.

La Fundació Support-Girona considera que **caldría assegurar que les persones no es vegin privades de la seva llibertat pel simple fet de tenir una discapacitat**, establir garanties i proporcionar les salvaguardes i ajustaments raonables perquè l'ingrés o tractament s'esdevingui voluntari.

Recorden que l'Observació General número 1 del Comitè dels Drets de les Persones amb Discapacitat de 2014 diu que la privació de llibertat en institucions contra la voluntat de la persona o amb el consentiment de substitut constitueix una privació arbitrària de la llibertat i viola els articles 12 i 14 de la CDPD i que s'han d'eliminar aquestes pràctiques.

S'hauria **d'afegir a l'article 214-4 del Codi civil de Catalunya** que, abans d'engegar aquests tipus de procediment, **consti fefaentment que s'han emprat tots els recursos de suport per informar la persona i recollir, de manera accessible, la veritable voluntat de la persona**.

Manifesten que no es tracta d'evitar l'internament, sinó que aquest tractament sigui acceptat per la persona concernida.

Valoració

S'entén la preocupació i es té present que la regulació de l'internament s'ha de fer en Llei Orgànica tal i com va determinar la sentència del TC 132/2010, de 2 de desembre (FJ 3), raó per la qual no es pot regular en aquest Avantprojecte. Actualment, regeix l'article 763 de la LEC.

11.4 L'avantprojecte no contempla la figura del facilitador previst a l'article 7 bis de la LEC i LJV.

La Fundació Support-Girona considera que s'hauria de regular l'exercici d'aquesta figura.

Valoració

La figura del facilitador, esmentada en la norma processal, no ha de ser objecte de regulació al Codi civil.

11.5 L'avantprojecte no contempla la del defensor judicial en el procediment per al suport a les persones amb discapacitat en l'exercici de la seva capacitat jurídica.

La Fundació Support-Girona considera que s'hauria de regular l'exercici d'aquesta figura.

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

Valoració

La institució de la defensa judicial és regulada per als supòsits específics com una salvaguarda (art. 222-44, lletra i) i, més específicament, al capítol III, articles 223-1 a 223-5.

11.6 Art. 222-6. punt b) Voluntarietat del suport.

b) No sigui el resultat d'una simptomatologia clínica que limita el ple coneixement de la seva situació i necessitats, amb risc greu per a la seva persona o per als tercers.

La Fundació Support-Girona manifesta que aquest punt es centra en el model bioètic de qual fuig la CDPD i que caldria eliminar-lo.

Valoració

Es comprèn la preocupació en la possible interpretació que es pugui fer d'aquest apartat b). S'ha de tenir en compte que aquesta terminologia i redacció es va adoptar arran de les observacions manifestades en el Ple de la Comissió i en la Jornada celebrada amb les entitats el maig de 2022. No es tracta, estrictament, que la persona no tingui prou coneixement o voluntat, sinó d'una simptomatologia clínica molt específica, la anosognòsia, caracteritzada, segons el Termcat, per "la incapacitat de reconèixer o per negar un defecte neurològic propi". Convé ressaltar que només es refereix a situacions de malalties que presenten la simptomatologia que s'expressa en la norma (no específicament a l'Alzheimer).

11.7 Article 222-10. Mediació.

La Fundació Support-Girona manifesta que **no queda clar quin ha de ser aquest òrgan de mediació** i que caldria especificar-lo.

Valoració

La norma fa referència al procediment de mediació, un dels mecanismes extrajudicials de resolució de conflictes i, per tant, no es menciona cap òrgan de mediació en particular.

També **apunten que a l'assistència notarial caldria fer constar aquesta possibilitat.**

Valoració

La mediació, un dels mecanismes autocompositius i alternatius a la via judicial, té caràcter voluntari, per tant, les parts poden instar el seu inici en qualsevol moment per gestionar de manera dialogada els conflictes que es puguin generar en totes les modalitats d'assistència, també en la notarial.

11.8 Article 222-14. El poder preventiu.

L'acceptació parcial suposa la renúncia a la retribució que s'hagi pogut establir.

La Fundació Support-Girona considera que **caldria especificar "renúncia a la part proporcional de la retribució total"**.

Valoració

S'ha considerat oportú modificar la redacció de l'article amb l'eliminació de l'acceptació parcial del poder preventiu.

11.9 Article 222-17.4.

Es pot atorgar més d'un poder preventiu, tant de caràcter general com de caràcter especial.

La Fundació Support-Girona considera que **es podria incloure que caldrà fer esment en els successius poders, de les facultats ja atorgades en altres.**

 Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

Valoració

La norma que permet que la persona pugui atorgar una pluralitat de poders s'ha de concordar amb el deure de comunicació de l'atorgament, modificació o extinció al Registre civil i al Registre de Nomenaments tutelars no testamentaris i de suport a la capacitat jurídica (que passa a ser l'art. 222-26 de l'Avantprojecte).

11.10 Article 222-25. Abast i funcions de l'assistència.

La Fundació Support-Girona considera que **seria necessari fer constar que una mateixa persona pot gaudir dels diferents tipus d'assistència al mateix temps**, segons els diferents àmbits referits en el document notarial o la resolució judicial.

Valoració

Es considera oportú acollir aquesta observació i s'afegeix un nou punt (4) al precepte, que passa a ser l'art. 222-29, en què s'estableix que l'assistència pot integrar els diferents tipus de funcions (*"Una mateixa assistència pot incloure funcions d'acompanyament, de cooperació o de representació en àmbits diversos, si així s'acorda o s'estableix en la seva constitució, atesa la voluntat de la persona i les seves necessitats de suport"*).

Per altra banda **caldria substituir el caràcter "permanent" per "durador" o qualsevol altre** que no impliqui el suport permanent.

Valoració

Es proposa eliminar la referència al caràcter permanent de l'atribució de facultats representatives en l'assistència de representació.

11.11 Article 222-26. Remuneració.

La Fundació Support-Girona manifesta que només serà factible si en la designació del suport consta un pla d'assistència (o pre-acta notarial) dels quals es pugui indagar si la persona pot assumir aquesta despesa.
Afegeixen que ells, com a entitat, no sol·liciten la remuneració fins la primera rendició de comptes anuals ja que **en el moment d'acceptació d'un suport es desconeix aquesta informació en la majoria dels supòsits**.

Valoració

Són d'aplicació les normes de l'expedient de provisió de mesures de suport que estableixen un procediment en el qual es pot fer constar la situació patrimonial de la persona (si cobra una prestació social, si té béns, etc.) amb l'objectiu d'esbrinar si pot atendre les seves necessitats (art. 42 bis. b) Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la Jurisdicció Voluntària).

La Fundació Support-Girona també manifesta que entenen que, **en les assistències impulsades per la persona** i en les informals, **caldrà un pacte, revisable, informat al jutjat**.

Valoració

L'Avantprojecte parteix de la capacitat jurídica de la persona que pot decidir els suports d'acord amb la seva voluntat, desitjos i preferències amb suports impulsats per ella o no formalitzats que l'autoritat judicial coneix en cas de conflicte. No s'estableix, doncs,

 Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

l'obligació de comunicar a l'autoritat judicial els suports no formalitzats i l'assistència formal notarial.

També **entenem que existeix perill d'abús econòmic o espoli en els supòsits en què el titular del suport no té obligació de retre comptes anuals**. Si bé és cert que existeix la possibilitat de sol·licitar un control i hi cap la possibilitat de remoure el suport per sospita de mala gestió en perjudici de la persona, hi ha la possibilitat de que ningú conegui aquest extrem o que quan es detecti sigui massa tardana la resolució judicial que hi vulgui posar remei.

Valoració

Es té en compte aquesta al·legació i s'introdueix el deure de retre comptes anuals i finals en l'exercici de qualsevol tipus de suport sempre que inclogui facultats de gestió patrimonial (art. 222-58).

11.12 Article 222-41. El deure general d'informació.

La Fundació Support-Girona considera que **caldría especificar una regulació del règim de col·laboració entre les entitats i l'Administració de justícia**.

Valoració

No és propi d'aquesta Llei civil establir el règim de col·laboració entre les Entitats i l'Administració de justícia sinó que aquest seria més pertinent en una norma administrativa.

11.13 Article 222-45. 4. Aptitud per a l'exercici del suport.

La Fundació Support-Girona manifesta que, malgrat hi hagi autorització judicial, existirà un **conflicte d'interessos**, ja que queda sense regular quan aquest "llevat" es produeix en l'assistència notarial si la persona no ha previst aquesta circumstància.

Valoració

La regla que exclou de l'exercici dels suports les persones que presten serveis residencials o assistencials amb un vincle contractual s'aplica a tots els suports, amb independència de com s'hagin constituït. Només l'autoritat judicial pot dispensar-ho, i cal entendre que només ho autoritza si es pot evitar, amb salvaguardes que escaiguin, el risc de conflicte d'interessos.

11.14 Article 222-51. 2 Òrgan de supervisió.

La Fundació Support-Girona manifesta que aquest article **pot provocar la no detecció de casos d'espoli**. En aquest sentit, manifesten que 1 de cada 4 persones acompanyades per la nostra entitat han estat víctimes d'espoli.

Per aquest motiu, **consideren que en els supòsits de les assistències de codecisió en l'àmbit econòmic i patrimonial i les de representació, s'hauria de comptar sempre amb supervisió**.

Valoració

S'ha considerat oportú acceptar l'al·legació formulada. El precepte que introdueix la funció de supervisió (que passa a ser l'art. 222-54) disposa que "La supervisió és obligatòria en els mandats i poders preventius i en les assistències notariales de cooperació o de representació."

11.15 Article 222-54. Rendició periòdica i final de comptes.

1. La rendició de comptes es pot establir amb caràcter periòdic però no és obligatòria.

La Fundació Support-Girona **considera que la rendició de comptes hauria de ser obligatòria en totes les assistències de codecisió i les representatives** (d'origen judicial o notarial).

Valoració

S'acull l'al·legació i es generalitza el deure de retre comptes en tots els suports en els que s'exerceixin facultats de gestió patrimonial (passa a ser art. 222-58).

11.16 Article 223-2. Defensa judicial.

La Fundació Support-Girona considera que en aquest article **hauria de constar que s'ha d'escoltar la persona sobre la seva voluntat i preferències**.

Valoració

És un incident processal que es preveu a l'article 30.1 de la Llei de Jurisdicció Voluntària amb la compareixença de la "persona amb discapacitat". Aquest tràmit s'adreça, precisament, a que pugui fer saber la seva voluntat i preferències.

11.17 Article 224-2. Patrimoni protegit.

El patrimoni protegit comporta l'afectació de béns aportats a títol gratuït per la persona que el constitueix, i també dels seus rendiments i subrogats, a la satisfacció de les necessitats vitals de la persona beneficiària. S'identifica mitjançant la denominació que consta en l'escriptura de constitució i és un patrimoni autònom, sense personalitat jurídica, sobre el qual qui el constitueix, l'administra, sense que la persona beneficiària tingui la propietat ni cap altre dret real.

La Fundació Support-Girona **considera que hi ha un error en la redacció**. L'encertat actual article 227 diu (i és precisament el que el distingeix del seu homòleg estatal): *S'identifica mitjançant la denominació que consta en l'escriptura de constitució i és un patrimoni autònom, sense personalitat jurídica, sobre el qual el constituent, l'administrador i el beneficiari no tenen la propietat ni cap altre dret real.*

Valoració

S'esmena l'errata detectada.

Nou redactat, incís final apartat 1. Article 224-2 ... S'identifica mitjançant la denominació que consta en l'escriptura de constitució i és un patrimoni autònom, sense personalitat jurídica, sobre el qual les persones que el constitueixen, l'administren, i en són beneficiàries no tenen la propietat ni cap altre dret real.

11.18 Art. 425-10. Substitució exemplar.

La Fundació Support-Girona manifesten que **els sorprèn la permanència de la substitució exemplar en el llibre quart del Codi Civil de Catalunya ja que la seva essència es basa en la incapacitació de la persona**.

Segons la Disposició Transitòria Quarta de la Llei 8/2021: [...] *la sustitución dejará de ser ejemplar, sin que pueda suplir el testamento de la persona sustituida. No obstante, la sustitución se entenderá como una sustitución fideicomisaria de residuo en cuanto a los bienes que el sustituyente hubiera transmitido a título gratuito a la persona sustituida.*

Valoració

L'Avantprojecte opta, en efecte, per preservar la substitució exemplar, que es basa en la impossibilitat de fer disposicions successòries en què es troben algunes persones per raó de d'una discapacitat severa. Mitjançant la substitució exemplar és possible ordenar la seva successió en favor de les persones que n'han tingut cura, i per aquesta raó s'ha considerat oportú mantenir-la. Lògicament, si la persona substituïda duu a terme qualsevol acte de successió voluntària, la substitució queda sense efecte.

11.19 Disposicions Transitòries.

La Fundació Support-Girona **proposen una disposició transitòria** que doni solució al fet que, en les actuals assistències representatives, ja revisades, que expressament no es manifesten sobre la necessitat d'autorització de venda, entenem que aquesta no caldrà tota vegada que, atenent a la literalitat de l'article 222-49 i l'essència de la pròpia llei, els actes sotmesos a autorització s'han de determinar expressament.

Manifesten que, fins ara, havent-hi dubtes al respecte, des de l'àmbit notarial amb els quals ens hem relacionat, han assimilat l'assistència representativa a la tutela i han exigit autorització judicial.

Valoració

La regulació del règim transitori de les assistències constituïdes amb anterioritat a la llei preveu la seva revisió, que es pot sol·licitar en qualsevol moment, i en aquest tràmit es pot substituir l'assistència judicial per la notarial i eliminar les autoritzacions per a realitzar actes determinats si es considera escaient.

11.20 Disposició Transitòria Primera. Les assistències constituïdes fins a l'entrada en vigor del Decret llei 19/2021, de 31 d'agost

La Fundació Support-Girona considera que **caldrà incloure el deure d'exercir-les de conformitat al preceptuat i l'esperit de la present reforma.**

Valoració

Per la seva naturalesa, les assistències constituïdes fins a l'entrada en vigor del Decret llei 19/2021 no plantejaven problemes de conformitat amb l'esperit de la present reforma, però tanmateix la DT 1a. estableix la seva revisió a instància de les parts implicades o, si no ho demanen en el termini establert, per l'autoritat judicial actuant d'ofici.

11.21 Disposició Transitòria Segona. Revisió de les mesures judicials per a les persones majors d'edat en vigor.

La Fundació Support-Girona considera que **caldrà incloure el deure d'exercir-les de conformitat al preceptuat i l'esperit de la reforma.**

Valoració

S'accepta l'al·legació formulada i, en conseqüència, es fa constar que les institucions constituïdes d'acord amb les normes anteriors s'han d'exercir de conformitat amb els principis generals que inspiren la reforma (DT 2a., apt. 1).

11.22 Disposició Transitòria Cinquena. La substitució exemplar.

La Fundació Support-Girona considera que **caldrà fer referència al que diu la Llei 8/2021 per la qual es reforma la legislació civil i processal per al suport a les persones amb**

discapacitat en l'exercici de la seva capacitat jurídica. Principalment en la seva Disposició transitòria quarta.

Valoració

La norma regula el règim transitori de les substitucions exemplars remetent a les noves regles que estableix l'Avantprojecte per a donar validesa i eficàcia a la substitució. No té cap sentit remetre's a la normativa transitòria del Codi civil espanyol, que adopta un criteri diferent respecte de les substitucions exemplars.

12 Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la Universitat Pompeu Fabra.

12.1 "Persona concernida" o "persona amb discapacitat".

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF manifesta que, si bé al llarg del text sembla que hi ha una preferència per la terminologia "**persona concernida**", tant a l'Exposició de Motius com en les normes que es modifiquen dels llibres primer, quart i cinquè del Codi civil de Catalunya es manté la terminologia "**persona amb discapacitat**". S'hauria de coordinar.

Valoració

S'ha fet una revisió terminològica de tot el text evitant parlar de la persona concernida si en el mateix precepte no apareix prèviament una referència a la persona a qui es presta el suport. S'ha preferit parlar de "persona que rep el suport" o "a qui es presta el suport", o "persona assistida" (si el suport consisteix en una assistència).

12.2 Article 221-12.2.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF manifesta que, la referència a "la notaria" en l'art. 221-12.2 s'hauria de coordinar amb les referències a "l'autoritat notarial" al llarg del text, així com amb les deu referències que hi ha "al notari", en masculí. En qualsevol cas, la referència a l'autoritat notarial planteja dubtes, en tant que no és clar que tingui el caràcter d'autoritat que es predica de l'autoritat judicial.

Valoració

Es considera oportú acceptar l'al·legació formulada, prescindint del terme "~~autoritat notarial~~", i es procedeix a la revisió del text per tal que la referència als notaris sigui homogènia.

12.3 Referències a la "voluntat, desitjos i preferències" de la persona.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF manifesta que, les referències a la "*voluntat, desitjos i preferències*" de la persona **no són uniformes** al llarg del text i, de fet, no resulten de la Convenció, que només es refereix als "*desitjos, la voluntat i les preferències de la persona*" en l'art. 12.4, en relació amb les salvaguardes.

Valoració

Es considera oportú acceptar parcialment l'al·legació formulada i es farà la revisió pertinent encara que les referències són les mateixes que les de la Convenció, amb la diferència de l'ordre d'enumeració.

12.4 Referència a la "resolució alternativa de conflictes.

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF manifesta que, al llarg del text hi ha dues referència a la “resolució alternativa de conflictes” i altres dues a la “resolució dialogada de conflictes”. Caldria **unificar la terminologia**.

Valoració

Es considera oportú acceptar l'al·legació formulada i es procedirà a la unificació terminològica.

12.5 Observacions sobre la sistemàtica.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF manifesta que, **la subsecció 2a** (“Nomenament, renúncia i remoció”) **de la secció 5a** (“Les salvaguardes”), situada després de les disposicions generals, **no resulta sistemàticament apropiada**.

L'estatut jurídic dels càrrecs que presten suport no es pot considerar que sigui pròpiament una salvaguarda, com no ho és tampoc en el cas de la tutela dels menors. Es tracta de disposicions generals que haurien de precedir la regulació del tipus de suports i la seva operativitat.

Valoració

Atenent la nova configuració dels suports no es pot parlar de càrrecs, ja que, en puritat, no hi ha càrrecs sinó persones que exerciten els suports. Per això, es considera adequada la ubicació sistemàtica que es fa a l'Avantprojecte.

12.6 Títol de l'avantprojecte.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF considera incomplet el títol, que només fa referència a una part del contingut de la reforma del Codi civil de Catalunya que es pretén introduir.

Al seu torn, **proposen el següent títol**: *Avantprojecte de llei de modificació del Codi civil de Catalunya en matèria de protecció de menors i de suports a l'exercici de la capacitat jurídica de les persones*.

Valoració

Malgrat que es tornen a numerar els preceptes de la tutela i es modifica el llenguatge emprat no s'altera el seu contingut i el que realment és important i cal remarcar és el nou sistema de suports. Per tant no s'accepta l'al·legació.

12.7 Exposició de motius.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF qüestiona el següent paràgraf: “*La Secció de Persona i Família de la Comissió de Codificació de Catalunya ja ha elaborat amb anterioritat un avantprojecte de llei que, a més d'altres mesures, regula l'adaptació dels capítols I i II de títol I del llibre segon del Codi civil de Catalunya, per tal d'incorporar explícitament a l'article 211-1 el dret a la capacitat jurídica en condicions d'igualtat. (Aquest Projecte està en tràmit parlamentari, publicat al BOPC número 457, de 19 de desembre de 2022).*”

Consideren que aquest incís de l'Exposició de Motius no resulta de la versió de l'art. 211-1 del, sinó més aviat de l'art. 222-1 de l'Avantprojecte sobre el qual ara es formulen observacions. Per tant, el lloc idoni podria ser l'art. 222-1.1: “*Tota persona major d'edat té capacitat jurídica per ser titular de drets i obligacions i per exercir-los en condicions d'igualtat*”.

Doc. original signat per:
Inmaculada Barral Viñals
09/04/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 21/10/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KSJ51SNSAP8RZ148R5WYEN9KFXXKOW5E

Data creació còpia:
21/10/2024 13:15:51

Pàgina 80 de 116

 Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

Valoració

El paràgraf qüestionat ha estat suprimit de l'Exposició de Motius.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF considera que, en l'Exposició de Motius, quan es fa menció al capítol tercer la referència és a "les mesures transitòries de suport", i per tant s'omet la referència a la protecció. **Hauria de dir "les mesures transitòries de protecció i suport" o, com es proposa en relació amb la rúbrica del capítol III del títol II (punt 3, lletra v infra), "les mesures temporals de protecció i suport".**

Valoració

S'ha esmenat l'Exposició de Motius en el sentit proposat per l'al·legació, i s'hi ha afegit la referència, en el capítol quart, a les normes del règim d'administració especial de béns atribuïts per donació o títol successori a persones amb discapacitat.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF ressalta l'error del següent paràgraf: "*Així, en qualsevol moment, l'autoritat judicial del ministeri fiscal –d'ofici o a sol·licitud de la persona a qui es presta suport, o a instància de qualsevol persona legitimada–pot requerir a la persona que presta el suport que li informi i que rendeixi comptes de la seva actuació.*"

Proposta: "*Així, en qualsevol moment, l'autoritat judicial o el ministeri fiscal –d'ofici o a sol·licitud de la persona a qui es presta suport, o a instància de qualsevol persona legitimada–pot requerir a la persona que presta el suport que li informi i que rendeixi comptes de la seva actuació.*"

Valoració

S'ha esmenat el text i, de conformitat amb la nova redacció que es proposa per a l'art. 222-12.5, es reserva la facultat de requerir informació a l'autoritat judicial, cosa que pot fer a instància del ministeri fiscal.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF qüestiona la redacció del següent paràgraf de l'Exposició de Motius: "*Finalment, el règim de validesa dels actes jurídics realitzats amb un suport formal, que tècnicament és una salvaguarda, que es regula d'acord amb el nou paradigma sobre la concepció i l'exercici de la capacitat de les persones del que participen tots els ordenaments jurídics.*", atès que consideren que **la frase no és correcta gramaticalment, en tant que falta un verb**. Així mateix, en consonància amb l'observació que es fa a l'art. 222-57, **es recomana parlar d'ineficàcia i no de validesa**. Proposta: "*Finalment, es fa referència al règim d'ineficàcia dels actes jurídics realitzats amb un suport formal, que tècnicament és una salvaguarda, que es regula d'acord amb el nou paradigma sobre la concepció i l'exercici de la capacitat de les persones del que participen tots els ordenaments jurídics.*"

Valoració

S'ha esmenat l'errada de redacció en el paràgraf esmentat, però es manté l'expressió "validesa", atès que allò que es regula són supòsits d'invalidesa negocial que poden derivar en una declaració d'ineficàcia de l'acte celebrat.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF qüestiona el següent paràgraf de l'Exposició de Motius: "*Per coherència amb els canvis regulats en aquesta llei, el Registre de nomenaments no testamentaris de suports a la capacitat jurídica passa a denominar-se*

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

Registre de nomenaments tutelars no testamentaris de suports a la capacitat jurídica, de conformitat amb el que estableix la disposició final q d'aquesta llei.

Tenint en compte que l'objecte de l'Avantprojecte són tant les **institucions de protecció de persones menors d'edat com les institucions de suport a majors**, totes les referències del text al "Registre de nomenaments tutelars no testamentaris de suports a la capacitat jurídica" s'haurien de fer en realitat al "**Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suports a la capacitat jurídica**", per tal que la conjunció copulativa "i" permetés distingir aquest doble objecte de l'Avantprojecte.

Valoració

S'ha esmenat l'errada tipogràfica. "**Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suports a la capacitat jurídica**"

12.9 Títol II. Les institucions de protecció i de suport a la persona.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF qüestiona proposa un canvi en el títol del Capítol II. Mesures de suport a l'exercici de la capacitat jurídica, per tal d'identificar el contingut dels preceptes del capítol a efectes sistemàtics.

Proposta: **Capítol II. Mesures de suport a les persones amb discapacitat per a l'exercici de la capacitat jurídica.**

Valoració

La finalitat i intenció de la Convenció de Nova York i de l'Avantprojecte és que qualsevol persona que ho demani pugui tenir un suport, estigui o no afectada per una discapacitat (per exemple, una persona que pateixi un trastorn que, anteriorment, podia donar lloc a una declaració de prodigalitat).

La proposta d'introduir la menció específica de persones amb discapacitat suposa tornar al model anterior (persones incapacitades) i comporta establir diferències entre persones amb discapacitat i persones que no tenen discapacitat.

També consideren que l'**art. 222-1 i concordants s'haurien de coordinar amb el vigent art. 211-3, que fa referència a la capacitat natural**, i també amb d'altres articles del Codi, fins i tot amb les reformes projectades en aquest mateix Avantprojecte per als art. 121-16 i 552-10 CCCat.

Valoració

S'ha esmenat l'apartat 1 de l'art. 222-1 en el sentit suggerit ("**Tota persona major d'edat té capacitat jurídica per ser titular de drets i obligacions i per exercir-los d'acord amb la seva capacitat natural**").

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF considera **que els art. 222-1, 222-2 i 222-3 reiteren, potser innecessàriament, la referència "en condicions d'igualtat"**. Potser amb una sola referència a la part final de l'art. 222-1.1 seria suficient, tal com ja s'ha apuntat en relació a l'Exposició de Motius.

Proposta: "**Tota persona major d'edat té capacitat jurídica per ser titular de drets i obligacions i per exercir-los en condicions d'igualtat.**"

Doc. original signat per:
Inmaculada Barral Viñals
09/04/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 21/10/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KSJ51SNSAP8RZ148R5WYEN9KFXKOW5E

Data creació còpia:
21/10/2024 13:15:51

Pàgina 82 de 116

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

Valoració

S'esmenen els art. 222-2.1 i 222-3.1 per evitar la reiteració, però es manté la referència en el precepte inicial (art. 222-1) i en el precepte que parla específicament de l'accés a la justícia (art. 222-3.2)

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF manifesta que, **tal i com estan formulades, les referències de l'art. 222-2 ("Àmbit del suport") a la legislació processal, administrativa i de la seguretat social resulten supèrflues.**

Valoració

La remissió a la legislació és rellevant perquè es tracta d'un recordatori i, a la vegada, remissió a una normativa sobre la que no tenim competència legislativa exclusiva. S'ha considerat, però, oportú, alterar l'ordre de la norma, que passa a ser l'art. 222-3, i ubicar-la després de l'article relatiu a l'accessibilitat i els ajustos raonables, que passa a ser l'art. 222-2.

D'altra banda, també consideren que la regulació dels suports no formalitzats (art. 222-11 i seg.) sembla ignorar que cal una certa relació de continuïtat per al seu exercici, com passa ara amb la guarda de fet.

Valoració

Tot i que certament els suports informals acostumen a tenir una certa continuïtat en el temps, no es pot descartar el seu caràcter esporàdic. Es manté la regulació de l'art. 222-12.1, que preveu que els suports informals es puguin prestar per a decisions concretes o amb caràcter general, i que siguin per temps limitat o indefinit.

*"El suport s'ha de prestar amb lleialtat cap a la persona concernida i respecte a la seva dignitat i autonomia individual, valors, creences i tradició cultural, sempre que siguin conformes amb els principis i valors **essencials del nostre ordenament jurídic.**"*

Respecte de l'article 222-8.1., deures generals en la prestació del suport, el Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF fa les següents observacions:

1. La manera d'exercir el suport només fa èmfasi en el respecte a l'autonomia de la persona i la participació d'aquesta en la vida social, d'acord amb el paradigma voluntarista de la Convenció. **S'oblida dels deures de cura de la persona, del deure de contacte personal, del deure d'assegurar-ne el benestar moral i material, del deure de procurar els aliments (cf. art. 222-35 i 38 CCC).** Aquests deures d'índole personal són essencials quan la persona amb discapacitat ha perdut ja la capacitat de decidir per ella mateixa, per molt que el projecte intenti prescindir-ne.

2. Les **paraules ressaltades són prescindibles**: si ens referim a principis i valors, s'entén que són essencials. D'altra banda, el possessiu "nostre" en fer referència a l'ordenament jurídic no és ni necessari ni tècnicament adequat.

Valoració

Es considera oportú acceptar l'apreciació formulada i es procedeix a una redacció de l'art. 222-8 que inclogui "l'assegurament del seu benestar" (de la persona que rep el suport) i s'eliminen les referències a la tradició cultural, com també als valors essencials del nostre ordenament jurídic. S'ha considerat també oportú completar la referència als deures de

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

diligència i lleialtat amb un apartat 4 que estableix la responsabilitat del que presta suports per incompliment d'aquests deures i el termini per exigir-la.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF fa la següent observació respecte de l'article 222-11. "Contingut dels suports no formalitzats. Els suports no formalitzats són **pràctiques socials** que poden consistir a:"

Observació: **La referència a "les pràctiques socials" resulta molt indeterminada.**

Proposen **eliminar aquesta referència**, de manera que la definició en podria prescindir i ser més directa: "Article 222-11. Contingut dels suports no formalitzats **Els suports no formalitzats poden consistir a:**"

Valoració

Aquesta referència a les "pràctiques socials" té el seu origen en la Base 6a del text de les "Bases de la reforma del Codi civil de Catalunya en matèria de suport a l'exercici de la capacitat jurídica". En ella, s'hi va establir que el suport no formalitzat (allà qualificat d'informal) inclou "el ventall de pràctiques socials en què es dona suport a la presa de decisions, sense comptar amb la legitimació que confereix un procediment formal de caràcter judicial o extrajudicial". I segueix amb l'objectiu, que és "ampliar els tipus de suport existents, donar més reconeixement als suports amb enfocament comunitari i promoure el desenvolupament de bones pràctiques de suport a la presa de decisions". Per tant, el suport no formalitzat consisteix en aquestes pràctiques que també duen a terme altres grups de suport més enllà de l'entorn estrictament familiar.

També fan les següents observacions respecte de l'article 222-14, relatiu al poder preventiu:

1. El text ha optat per qualificar aquest instrument com a **poder**, quan també pot prendre la forma de **contracte de mandat**. De fet, l'apt. 2 diu que quan s'accepta l'encàrrec l'apoderat queda obligat, és a dir, cal entendre que esdevé un mandatari. L'art. 222-21 també confirma que la representació preventiva es pot atorgar com a contracte de mandat. **Caldria valorar si no seria millor parlar obertament, ja d'entrada, de "poder o de mandat preventiu".**

2. L'expressió "**acceptació parcial**" que fa servir l'apt. 3 **resulta desconeguda**.

3. La referència a "l'acceptació tàcita" de l'apt. 4 hauria d'anar acompanyada del detall de les activitats que suposen aquesta acceptació. Es qüestiona l'encaix de l'acceptació tàcita amb el fet que l'apoderat ignori el poder.

Valoració

S'accepta l'al·legació i s'introdueix el mandat com a modalitat de suport preventiu, al costat del poder preventiu. Això ha implicat la reformulació i resistemització de la secció tercera, ara rubricada "Els suports preventius", amb un art. 222-15 que presenta les dues modalitats de suports, el mandat i el poder. S'ha suprimit també, d'acord amb l'al·legació formulada, la referència a l'acceptació parcial. També s'elimina la menció expressa de l'acceptació tàcita, però s'indica que la persona apoderada queda obligada a prestar el suport "*tan bon punt hagi començat a exercir qualsevol de les facultats conferides en el poder, llevat que n'ignori l'existència*" (art. 222-17.2).

Article 222-15. "Interpretació i execució".

1. El poder preventiu s'ha interpretar d'acord amb la voluntat expressada pel poderdant en fer l'atorgament, però atenent les seves circumstàncies en executar-lo.

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

2. El poder manté la seva validesa encara que amb posterioritat variïn la situació i les circumstàncies personals de el poderdant, mentre no sigui revocat o modificat per altres mesures de suport.

3. En tot allò que no estigui previst, s'apliquen les normes del present capítol i, amb caràcter supletori, les del mandat.

De l'article 222-15, el Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF **proposa modificar l'apt. 3**, en el sentit següent: "En tot allò que no estigui previst, s'apliquen les normes del present capítol i, amb caràcter supletori, les del mandat **i de la gestió de negocis aliens.**"

Valoració

L'al·legació ha donat peu a reconsiderar el règim jurídic supletori dels suports preventius, però sense incloure una remissió a la gestió de negocis aliens, perquè els suports preventius es fonamenten en la voluntat de la persona que els ordena. En allò que no prevegin el contracte o el poder i no estigui regulat per disposicions imperatives, s'han d'aplicar les normes relatives a les mesures de suport en general i, supletòriament, les del contracte ordinari (en aquest sentit, l'art. 222-15.5).

Article 222-16.2. "En exercir el poder preventiu d'eficàcia immediata, l'apoderat ha de manifestar, sota la seva responsabilitat, si el poderdant té l'aptitud necessària per conèixer l'abast de la seva actuació, a l'efecte d'aplicar les previsions establertes pel poderdant en aquest cas i, en particular, determinar si és necessària alguna de les autoritzacions exigides pel poderdant o per la llei, llevat que aquestes s'haguessin suprimit en l'atorgament."

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF considera que, si el poder és immediat, com és el cas, és perquè el poderdant permet a l'apoderat actuar, llevat que s'hagi previst una altra cosa en l'escriptura. És per això que **l'apartat segon és sobrer**: ja no cal cap altre acte ni declaració responsable.

Valoració

D'acord amb aquesta al·legació, se suprimeix la regla per la qual l'apoderat pot manifestar que el poderdant té encara aptitud suficient per conèixer l'abast de la seva actuació. En aquesta modalitat de poder, les salvaguardes han de ser operatives des del moment en què comença a exercir-se, com diu ara l'art. 222-18.3, si bé es regula la possibilitat de prescindir de les autoritzacions que s'haguessin pogut establir si el poderdant assenteix a l'acte que fa l'apoderat.

Se suprimeix l'apartat 2 de l'Article 222-16. "En exercir el poder preventiu d'eficàcia immediata, l'apoderat ha de manifestar, sota la seva responsabilitat, si el poderdant té l'aptitud necessària per conèixer l'abast de la seva actuació, a l'efecte d'aplicar les previsions establertes pel poderdant en aquest cas i, en particular, determinar si és necessària alguna de les autoritzacions exigides pel poderdant o per la llei, llevat que aquestes s'haguessin suprimit en l'atorgament."

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF **proposa modificar l'article 222-17.2.**

Article 222-17. Contingut

1. El poder preventiu pot ser de caràcter general o especial, segons l'abast de les facultats conferides a l'apoderada.

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

2. El poder general comprèn totes les facultats legalment delegables en l'àmbit personal i patrimonial, incloses aquelles per les quals la llei exigeix mandat exprés, sense que sigui necessari enumerar les facultats de l'apoderada. S'exceptuen les excloses en l'atorgament i les facultats de disposició a títol gratuït, d'aval o fiança personal o real, que han d'ésser expressament atribuïdes, encara que sigui de forma genèrica. El poder també es pot atorgar amb aquest caràcter general respecte d'un o més negocis o objectes determinats.
[...]

Proposta: "El poder general comprèn totes les facultats legalment delegables en l'àmbit personal i patrimonial, incloses aquelles per les quals la llei exigeix un mandat exprés, sense que sigui necessari enumerar les facultats de l'apoderat. S'exceptuen les excloses en l'atorgament i les facultats de disposició a títol gratuït, d'aval o de **garantia** personal o real, que han de ser expressament atribuïdes, encara que sigui de manera genèrica. El poder també es pot atorgar amb aquest caràcter general respecte d'un o més negocis o objectes determinats."

Justificació: el concepte "fiança" és aliè al dret civil català. En consonància amb la terminologia emprada en el Llibre cinquè, s'escau l'ús del terme "garantia".

Valoració

Es considera oportú acollir la proposta d'emprar el mot "garantia" en lloc del de "fiança" (art. 222-19.4).

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF fa la següent observació respecte de l'article 222-18.2, que diu: "L'apoderat s'ha d'ajustar a les instruccions del poderdant, **les quals perjudiquen a terceres persones** si consten en el poder o les coneixia o hauria pogut conèixer-les emprant una diligència adequada a la naturalesa de l'afer."

Observació: La referència ressaltada resulta distorsionadora.

Valoració

Se substitueix l'expressió "perjudiquen a terceres persones" per "són oposables a terceres persones" (art. 222-20.2), que és tècnicament més ajustada.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF es qüestiona:

Article 222-21. "Forma i publicitat del poder preventiu

1. La representació preventiva s'atorga en escriptura pública **per poder o per contracte de mandat**. La modificació o revocació ha de constar igualment en escriptura pública.

2. S'ha de comunicar l'atorgament al Registre Civil per inscriure'l al foli individual de la persona concernida i també al Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suports a la capacitat jurídica, o el que el substitueixi. Així mateix, se n'ha de comunicar l'extinció de qualsevol modificació del poder atorgat."

Observació: L'esment "**representació preventiva**" no és un concepte tècnic conegut ni emprat en cap altre article del Codi.

Proposta: Seria preferible dir directament que els poders o els mandats preventius, com també llur modificació o revocació, s'atorguen en escriptura pública.

Valoració

Es modifica el precepte (que passa a ser l'art. 222-26.1), dient que "els suports preventius s'han d'atorgar en escriptura pública".

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF considera que, **en general, la regulació proposada del poder preventiu** (art. 222-14 a 222-22) **és manifestament hipertrofiada i resulta massa extensa i detallada**. Si la pràctica actual ja funciona caldria evitar una sobrerregulació de la matèria.

Valoració

Aquesta matèria és infra-regulada en el dret estatal, i atesa l'extraordinària difusió i pràctica d'aquests instruments preventius convé que estiguin regulats amb una certa minuciositat. S'ha intentat resistemitzar la matèria dedicant articles separats als principals àmbits en què aquests instruments plantegen qüestions jurídicament rellevants (inici de l'eficàcia; àmbit i extensió dels poders; exercici del suport; pluralitat de persones; delegació i substitució en l'exercici del suport; interpretació i canvi de circumstàncies; extralimitació; extinció; forma i publicitat).

Alhora, la regulació proposada **omet qualsevol referència a la gestió de les voluntats digitals del poderdant, que sí que conté el vigent art. 222-2.4**. El text de l'avantprojecte només ho preveu en seu de tutela (art. 221-39.3).

Valoració

La gestió de les voluntats digitals pot formar part del contingut dels suports preventius, sense que calgui que la llei ho expliciti.

Respecte de l'article 222-25.2 ("L'assistència de codecisió requereix..."). El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF **qüestiona la rellevància en el tràfic jurídic i es considera que en aquest punt el sistema potser està millor tancat en el vigent Codi civil espanyol, arran de la reforma introduïda per la Llei 8/2021**.

Valoració

A fi d'aclarir l'àmbit d'aquesta assistència es proposa una nova redacció de l'art. 222-25, que passa a ser l'art. 222-29. Aquesta assistència es qualifica com a "assistència de cooperació", la qual requereix "la intervenció de la persona que la presta per a l'eficàcia dels actes jurídics". En aquesta assistència s'han "d'establir expressament els àmbits en els quals la persona assistent ha de prestar conformitat als actes de la persona assistida".

Respecte de l'article 222-25.3: "L'assistència de representació faculta la persona que la dona per prendre decisions o per disposar en nom de la persona assistida. L'assistència de representació no limita les facultats de disposició de la persona assistida, que podria actuar per si mateixa, **tret que s'hagi establert de manera expressa a l'acord notarial, o a la resolució judicial que la constitueix**. En l'assistència judicial, té caràcter excepcional, només pot conferir-se amb caràcter permanent per a determinats tipus d'actes o de béns.", consideren que l'incís ressaltat és poc clar: què és exactament que el s'ha d'haver establert de manera expressa en l'acord notarial o la resolució judicial que constitueix l'assistència?

Proposta: "tret que en l'acord notarial o en la resolució judicial que la constitueix s'hagi establert de manera expressa una altra cosa/el contrari"

Valoració

S'ha modificat la redacció del precepte, que passa a ser l'art. 222-29.3, en el senti proposat per l'al·legació ("tret que s'hagi establert altrament de manera expressa a l'acord notarial o a la resolució judicial que la constitueix").

Doc. original signat per:
Inmaculada Barral Viñals
09/04/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 21/10/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KSJ51SNSAP8RZ148R5WYEN9KFXXKOW5E

Data creació còpia:
21/10/2024 13:15:51

Pàgina 87 de 116

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF manifesten que **els crida l'atenció que l'art. 222-26 parli de remuneració en seu d'assistència però que no se'n parli en el poder preventiu.**

Valoració

S'ha introduït un apartat, a l'art. 222-20.4, en seu de suports preventius, en el sentit proposat per l'al·legació ("L'exercici del suport és remunerat si així s'ha establert en el contracte o en el poder o si ho acorden les parts amb posterioritat").

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF fa una proposta de modificació de l'**article 222-28.1**: "*L'assistència notarial es formalitza en escriptura pública i requereix un acta prèvia, tret que es tracti d'una assistència de mera col·laboració.*"

Observació: No queda clar què és el que no requereix l'assistència de mera col·laboració: no requereix ni escriptura pública ni acta prèvia? No requereix acta prèvia? No requereix escriptura pública?

Proposta: Una opció seria partir la frase: "*L'assistència notarial es formalitza en escriptura pública i requereix un acta prèvia. No requereix escriptura pública ni acta prèvia / acta prèvia / escriptura pública quan es tracti d'una assistència de mera col·laboració.*".

Valoració

S'esmena la redacció per desfer els dubtes que plantejava el text en la seva literalitat. En la seva nova redacció, l'art. 222-32.1 (corresponent a l'anterior redacció de art. 222-28.1), relatiu a l'acta prèvia, disposa "*L'assistència per acord notarial requereix l'atorgament d'una acta prèvia tret que es tracti d'una assistència d'acompanyament*", i l'art. 222-33.1 estableix que "*L'assistència per acord notarial es constitueix en escriptura pública atorgada per la persona que requereix suports i per la persona o persones que han de prestar l'assistència*".

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF fa una proposta de modificació de l'**article 222-51.2**. "*La supervisió és obligatòria en el cas dels poders preventius i de l'assistència notarial amb facultats representatives, excepte que les persones nomenades siguin el cònjuge, el convivent en parella estable o parent en línia recta o colateral de tercer grau per consanguinitat.*"

Observació: Entenen que de l'obligatorietat se'n dedueix que no és una matèria dispositiva. Sigui com sigui, caldria reconsiderar l'abast de l'excepció, ja que es poden donar relacions igual de properes entre persones que no són parents. Altrament, es recomana eliminar l'excepció, perquè dins de la família es poden viure situacions de dependència, abusos etc.

Proposta: Si s'opta per mantenir l'excepció, caldria matisar-la, en el sentit següent: "(...) excepte que les persones nomenades siguin el cònjuge, el convivent en parella estable o parent en línia recta o colateral fins al tercer grau per consanguinitat."

Justificació: millora en la tècnica legislativa.

Valoració

La supervisió, pel que fa a exempció dels familiars, es revisarà en el sentit que s'aplica a tothom. També s'ha considerat oportú acceptar l'al·legació formulada relativa a la supervisió en les assistències de cooperació, i es procedeix a fer el canvi pertinent. Es proposa una redacció de l'art. 222-54.2 (antic art. 222-51.2) que diu: "*La supervisió és obligatòria en els mandats i poders preventius i en les assistències notariales de cooperació o de representació*".

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF fa la següent observació de l'article 222-52.g): *"El consell de supervisió s'ha de reunir sempre que qualsevol dels seus membres o la persona concernida ho demanin. Els acords del consell de supervisió, o de les persones individuals designades per al control, han de constar per escrit."*

Observació: Les mencions del precepte al consell de supervisió són correctes o en realitat es refereix, amb caràcter general, a l'òrgan de supervisió? No es comprèn per què el règim hauria de ser diferent en funció de si l'òrgan de supervisió està format per només dues persones o per més de dues.

Valoració

La manera d'exercir la funció de supervisió no és la mateixa quan correspon a una sola persona, a dues o a més de dues. Quan són més de dues, han d'actuar en règim de consell, cosa que implica un nivell de formalització superior. No és correcte tampoc parlar dels "acords" de les persones individuals que exerceixen la supervisió. La norma de l'art. 222-52 (que passa a ser l'art. 222-55) s'ha revisat per aclarir aquests punts. L'apt. 1 disposa: *"La funció de supervisió es pot encomanar a una o a diverses persones. Llevat que s'hagi establert altrament, si s'han designat dues persones, aquestes actuen mancomunadament, i si són tres o més, ho fan en règim de consell i adopten acords per majoria. Si manquen o cessen per qualsevol causa algunes de les persones designades, exerceixen la supervisió les restants"*. L'apt. 3, d'altra banda, disposa: *"El consell de supervisió s'ha de reunir sempre que qualsevol dels seus membres, la persona apoderada o l'assistent, o la persona a qui es presta el suport ho demanin. Els seus acords han de constar per escrit"*.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF fa la següent observació de l'article 222-57, rúbrica: *"Validesa dels actes fets mitjançant suports"*.

Observació: manca d'encaix entre la rúbrica de l'article i el seu contingut, que es refereix als supòsits en què s'admet la impugnació dels actes.

Proposta: *"Ineficàcia dels actes fets mitjançant suports"*.

Valoració

La norma respecte de la qual es fa l'observació tracta de supòsits de validesa dels actes i no cal esmenar-la.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF proposa modificar el Títol del Capítol III. Mesures transitòries de protecció i suport

Proposta: **Capítol III. Mesures temporals de protecció i suport.**

Justificació: En lloc de "transitòries" caldria dir "temporals", en tant que "transitòries" es limita a mesures que es donen mentre no se'n fixen unes altres, a més que poden ser puntuals, només per a una situació concreta.

Valoració

Els supòsits en què es designa una defensa judicial són esporàdics i circumstancials; sembla més adient dir que són mesures transitòries. No cal oblidar que en principi tots els suports poden tenir caràcter temporal.

12.10 Disposicions transitòries.

Disposició transitòria segona. Revisió de les mesures judicials per a les persones majors d'edat en vigor.

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

Observació: Tal i com està situada, la referència “en vigor” sembla referir-se a les persones i no a les mesures.

Proposta: “Disposició transitòria segona. Revisió de les mesures judicials en vigor per a les persones majors d’edat”.

Valoració

Es considera oportú acceptar la proposta formulada i, per tant, es procedirà a fer la modificació pertinent.

Disposició transitòria cinquena. La substitució exemplar

Observació: Al contingut hi diu “**compel·leixen**” en lloc de “**compleixen**”.

Valoració

S’esmena l’errada.

Disposició transitòria cinquena. La substitució exemplar

Observació: Al contingut hi diu “**compel·leixen**” en lloc de “**compleixen**”.

Disposició final primera. Modificació del llibre primer del Codi civil de Catalunya

Precepte qüestionat: 3. L’article 121-19 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 121-19. Al·legació i efectes de la suspensió “1. La suspensió de la prescripció no pot ésser tinguda en compte d’ofici pels tribunals, sinó que ha d’ésser al·legada per la part a qui beneficia, llevat de la produïda en el supòsit que estableix l’article 121-16.a.”

Observació: Manca una menció a les lletres b) i g) de l’incís final ressaltat.

Valoració

Es considera oportú acceptar parcialment l’al·legació formulada pel que fa a la menció de l’apartat b) de l’article 121-16 i, per tant, es procedirà a la seva incorporació.

Disposició final segona. Modificació del llibre segon del Codi civil de Catalunya

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF proposa modificar el següent “2. L’article 211-12 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 211-12. Actes que requereixen assentiment. 4. No és necessari l’assentiment en relació amb els béns i els drets adquirits per donació o a títol successori.”

Observació: la proposta de modificació **exclou la referència “si el donant o el causant l’han exclòs expressament” que sí que consta en el vigent apt. 4 de l’art. 211-12**

CCCat. Creiem que es tracta d’un descuit inconscient.

Proposta: “4. No és necessari l’assentiment en relació amb els béns i els drets adquirits per donació o a títol successori si el donant el causant l’han exclòs expressament.”

Valoració

Es considera oportú acceptar l’al·legació formulada atès que es tracta, efectivament, d’un descuit inconscient i, per tant, el redactat ha de ser mateix que el del text vigent, és a dir, que cal afegir “si el donant o el causant l’han exclòs expressament”.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF proposa modificar la referència: “12. L’article 235-25 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 235-25. Impugnació pel fill de la paternitat matrimonial El fill pot exercir

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

l'acció d'impugnació de la paternitat matrimonial dins dels dos anys següents a l'assoliment de la majoria d'edat, al descobriment de les proves en què fonamenta la impugnació."

Observació: En eliminar la referència a la "recuperació de la capacitat" ha passat per alt que l'incís final hauria de contenir una "o".

Proposta: "... següents a l'assoliment de la majoria d'edat o al descobriment de les proves en què fonamenta la impugnació."

Valoració

L'art. 235-25 analitzat contenia efectivament l'errata apuntada i que s'ha esmenat, però s'hi havia d'afegir també la possibilitat de fer el còmput a partir del "*moment en què [el fill] pot exercir l'acció per si mateix, comptant si escau amb la intervenció dels suports que tingui establerts*". (Nou redactat article 235-25)

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF fa la següent observació respecte de la referència a "13. *L'article 235-26 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 235-26. Impugnació de la paternitat no matrimonial*

2. En el cas del fill, l'acció caduca al cap de dos anys de l'assoliment de la majoria d'edat, o de l'aparició de les noves proves contràries a la paternitat. Durant la minoria d'edat del fill, pot exercir l'acció la mare, d'acord amb el que estableix l'article 235-24.

Observació: La coma després de "*majoria d'edat*" és sobrera. Com en el cas anterior, s'arrossega erròniament de la versió vigent que ara es pretén modificar eliminant la referència a la recuperació de la plena capacitat.

Valoració

S'esmena l'errata i, a més, com en el precepte anterior, es preveu que es pugui computar el termini per exercir l'acció a partir del "*moment en què [el fill] pot exercir l'acció per si mateix, comptant si escau amb la intervenció dels suports que tingui establerts*". Nou redactat article 235-26

Disposició final tercera. Modificació del llibre tercer del Codi civil de Catalunya

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF fa la següent observació respecte de "3. *L'article 322-10 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 322-10. Composició de l'òrgan de govern i requisits per a ésser-ne membre*

2. Els membres de l'òrgan de govern han d'ésser associats. I estar en ple exercici de llurs drets socials."

Observació: L'apt. 2 no s'ha de tallar amb un punt.

Proposta: "Els membres de l'òrgan de govern han d'ésser associats i estar en ple exercici de llurs drets socials."

Valoració

Es corregeix l'errata article 322-10.2. "Els membres de l'òrgan de govern han d'ésser associats i estar en ple exercici de llurs drets socials."

Precepte qüestionat: "7. *L'article 331-2 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 331-2. Capacitat per a la constitució*

2. Les persones físiques, per a constituir una fundació, han de ser majors de 18 anys, si ho fan entre vius, o amb aptitud per fer actes d'última voluntat, si ho fan per causa de mort."

Observació: Al llarg del text l'expressió de referència és els "majors d'edat", no als majors de 18 anys, que és una singularitat d'aquest article.

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

Valoració

S'accepta l'al·legació i es modifica la redacció del precepte.

Disposició final quarta. Modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya

"1. L'article 412-5 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 412-5. Inhabilitat successòria

1. Són inhàbils per a succeir:

d) La persona que exerceix la tutela abans de l'aprovació dels comptes definitius de la tutela de la persona menor d'edat, llevat que sigui ascendent, o germà del causant.

e) La persona que exerceix l'assistència representativa de qui atorga testament en el moment de realitzar la disposició per causa de mort, llevat que sigui ascendent, descendent, cònjuge o germà. La inhabilitat per a succeir s'estén a les disposicions realitzades abans de l'aprovació de la rendició final de comptes."

Observacions:

1. Llettra d): L'incís ressaltat "de la persona menor d'edat" amb la nova legislació resulta superflu. La coma entre "ascendent, o germà" no és necessària.

2. Llettra e): Es proposa una nova redacció, més clarificadora: "La persona que exerceix l'assistència representativa del causant en el moment de realitzar la disposició per causa de mort, llevat que sigui el seu ascendent, descendent, cònjuge o germà. La inhabilitat per a succeir s'estén a les disposicions realitzades abans de l'aprovació de la rendició final de comptes."

Valoració

S'esmena la redacció de la lletra d) de l'art. 412-5.1 en el sentit proposat per l'al·legació.

S'esmena també la redacció de la lletra e), si bé sembla oportú excloure la inhabilitat respecte de les disposicions per causa de mort fetes durant la vigència del suport si s'aprova la rendició final de comptes dins de termini.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF proposa la modificació de la següent referència: "L'article 421-3 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 421-3. Presumpció de capacitat per a testar Es presumeix que totes les persones majors de 14 anys tenen aptitud per a testar."

Observació: La presumpció "iuris tantum" de l'art. 421-3 s'ha de posar en relació amb el nou 421-4.

Proposta: "Totes les persones majors de catorze anys tenen aptitud per a testar."

Valoració

S'acull l'al·legació, que exclou la formulació d'una presumpció, amb una redacció més simple: "Poden testar les persones majors de catorze anys".

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF proposa la modificació de la següent referència: "L'article 421-9 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 421-9. **Apreciació de la capacitat per testar**"

Observació: Si bé la cautela que introdueix l'article és important i molt necessària en el context social actual, la rúbrica no és adequada, en tant que notaris i notàries sempre han d'apreciar la capacitat per testar.

Doc. original signat per:
Inmaculada Barral Viñals
09/04/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 21/10/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KSJ51SNSAP8RZ148R5WYEN9KFXKOW5E

Data creació còpia:
21/10/2024 13:15:51

Pàgina 92 de 116

 Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

Proposta: “Apreciació de la capacitat per testar en supòsits/circumstàncies especials/singulars”.

Valoració

Del contingut del precepte ja es desprèn que la norma regula l’apreciació de la capacitat en circumstàncies especials. No sembla necessari que ho expliciti la rúbrica.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF fa la següent observació: “7. L’article 421-10 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 421-10. Testimonis

1. En l’atorgament del testament notarial, no cal la intervenció de testimonis, llevat que concorrin circumstàncies especials en el testador o que aquest o el notari ho demanin.
2. Concorren circumstàncies especials en el testador si per qualsevol causa no sap o no pot signar. No es considera que hi concorrin circumstàncies especials pel fet que tingui una discapacitat sensorial.”

Observació: No s’aprecia què es modifica respecte de la versió vigent.

Valoració

Es confirma que no hi ha una modificació en la redacció i se suprimeix aquest article del text de l’Avantprojecte.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF proposa la modificació de la següent referència: “12. L’article 425-10 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 425-10. Requisits

2. Perquè la substitució exemplar sigui vàlida, l’ascendent ha de deixar a la persona substituïda la llegítima que li correspongui i aquesta no ha d’haver atorgat cap acte d’última voluntat.”

Observació: L’heretament no és un acte d’última voluntat.

Proposta: “2. Perquè la substitució exemplar sigui vàlida, l’ascendent ha de deixar a la persona substituïda la llegítima que li correspongui i aquesta no ha d’haver atorgat cap testament ni heretament.”

Valoració

L’al·legació és adient i es proposa modificar la redacció de la norma, incloent-hi qualsevol pacte successori (no només d’heretament): “Perquè la substitució exemplar sigui vàlida, l’ascendent ha de deixar a la persona substituïda la llegítima que li correspongui i aquesta no ha d’haver atorgat, ni ha d’atorgar amb posterioritat, cap pacte successori ni acte d’última voluntat”.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF proposa la modificació de la següent referència: “14. L’article 425-12 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 425-12. Designació de substitut

1. La substitució exemplar ha d’ésser ordenada a favor de descendents, del cònjuge o del convivent **en unió estable de parella** de la persona substituïda. A manca d’aquestes, es pot ordenar a favor de parents de la substituïda dins del quart grau de consanguinitat en línia col·lateral. Si manquen les unes i les altres, es pot ordenar a favor de qualsevol persona.”

Observació: No s’entén per què, a diferència de la versió vigent, s’ha canviat “en parella estable” per “en unió estable de parella”, que ja aquest no és el concepte del Llibre segon, sinó de la derogada LUEP.

Proposta: “del convivent en parella estable”.

Valoració

S'accepta aquesta al·legació i s'esmena la norma en el sentit proposat (“... *del convivent en parella estable*”). En l'apartat 2, també es precisa millor que la substitució es pot ordenar a favor de les persones “*que han exercit suports*” de tipus que sigui i no només d'assistència representativa.(article 425-12)

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF fa la següent observació: “21. *L'article 431-12 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 431-12. Modificació i resolució de mutu acord*

2. *Si a l'atorgament del pacte successori han concorregut més de dues persones, per a modificar-lo o resoldre'l, només cal el consentiment d'aquelles a les quals afecta la modificació o la resolució.*

3. *Per a consentir els actes de modificació o resolució d'un pacte successori, s'ha d'haver assolit la majoria d'edat, llevat que es tracti d'una modificació que afavoreixi un atorgant menor, cas en què s'aplica el que estableix l'article 431-4.* 4. *Si el pacte successori s'ha atorgat en capítols matrimonials, per a modificar-lo o resoldre'l, s'apliquen les regles sobre modificació o resolució d'aquests.”*

Observacions: L'apt. 3 s'ha de coordinar amb l'art. 431-4, perquè **només requereix majoria d'edat per a la modificació i resolució de pactes successoris**, mentre que per a l'atorgament s'exigeix també “gaudir de capacitat”.

Valoració

Es té en compte aquesta al·legació i es dona nova redacció als art. 431-4 i 431-12.3, en el sentit d'igualar la capacitat per a consentir els actes de modificació o resolució d'un pacte successori i la capacitat per a atorgar-los. La capacitat per a atorgar-los s'associa a la majoria d'edat i al fet que la persona pugui actuar per ella mateixa, i en cas que sigui només afavorida, pot consentir actuant “*amb els suports que corresponguin*”. L'art. 431-12.3 ha de remetre a l'art. 431-4: “*Per a consentir els actes de modificació o resolució d'un pacte successori, cal tenir la mateixa capacitat que per a atorgar-lo, d'acord amb el que estableix l'article 431-4*”.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF proposa la modificació de la següent referència: “22. *L'article 432-3 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 432-3. Capacitat per a atorgar donacions per causa de mort*

1. *Pot acceptar donacions per causa de mort o els seus representants legals.”*

Observació: En la proposta de modificació hi ha hagut supressions incorrectes, que fan que la frase sigui incompleta.

Proposta: “2. *Poden acceptar donacions per causa de mort el donatari amb capacitat natural o els seus representants legals.*”

Valoració

S'esmena l'errata i es redacta l'apartat amb una remissió a la regla general de capacitat per acceptar donacions: “*L'acceptació de donacions per causa de mort es regeix pel que disposa l'article 531-21*”.(nou redactat article 432-3)

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF fa la següent observació: “*L'article 461-16 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 461-*

16. *Benefici legal d'inventari Gaudeixen de ple dret del benefici d'inventari, encara que no l'hagin pres, qualsevol persona que tinguin un suport formal establert per a l'exercici de la capacitat jurídica, les persones hereves menors d'edat, tant si estan emancipades com si no ho estan, les hereves de confiança, les persones jurídiques de dret públic, i les fundacions i associacions declarades d'utilitat pública o d'interès social. També en gaudeixen les herències destinades a finalitats d'interès general.*

Observació: La referència a les persones "hereves" menors d'edat entenem que no cal perquè es dedueix del context (si poden acceptar a benefici d'inventari és perquè són hereves).

Valoració

S'esmena el text en el sentit indicat en l'al·legació.

Nou redactat de l'article 461-16. ...les persones **hereves** menors d'edat...

Disposició final cinquena. Modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF proposa la modificació de la següent referència: "L'article 531-21 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 531-21. Capacitat per acceptar la donació

1. Les donacions fetes amb gravàmens, càrregues o modes a persones en potestat parental o posades en tutela **o a majors** han d'ésser acceptades amb la intervenció o l'assistència de les persones que estableix el llibre segon."

Observació: Tal com està redactada, la referència als majors és incompleta.

Proposta: " , o a persones majors a favor de les quals s'han constituït mesures de suport..."

Valoració

S'accepta l'al·legació, en el sentit que és per a persones majors que tenen establertes mesures de suport i que és en funció d'allò que s'ha establert en la mesura de suport. Es proposa una nova redacció: "... les fetes a persones majors amb suports formals establerts ho han de ser, si escau i d'acord amb el previst en la constitució del suport, per mitjà o amb la intervenció de les persones que el presten".

Nou redactat de l'article 531-21. Capacitat per acceptar la donació "... les fetes a persones majors amb suports formals establerts ho han de ser, si escau i d'acord amb el previst en la constitució del suport, per mitjà o amb la intervenció de les persones que el presten".

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF proposa la modificació de la següent referència "L'article 531-21 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 531-21. Capacitat per acceptar la donació

4. Les donacions fetes a favor **de qui no està concebuda** s'entenen fetes sota condició suspensiva."

Observació: L'eliminació de l'expressió "no-concebuts" per qüestions de llenguatge inclusiu en aquest cas resulta desafortunada, en tant que la nova referència, en femení ("de qui no està concebuda") sembla feta a la persona, i el no-concebut per norma general no és persona.

Proposta: "4. Les donacions fetes a favor **dels no-concebuts** s'entenen fetes sota condició suspensiva."

Valoració

Es modifica l'epígraf en el sentit proposat.

Nou redactat article 531-21.4. "Les donacions fetes a favor **dels no-concebuts** s'entenen fetes sota condició suspensiva."

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF proposa la modificació de la següent referència: "4. L'article 531-26 del Codi civil de Catalunya està redactat de la manera següent: Article 531-26. Suspensió

1. La possessió per a usucapir se suspèn en els casos en què la usucapció es produeix:

a) Contra les persones menors d'edat que no poden actuar per si mateixes o per mitjà de llur representant, mentre es manté aquesta situació.

b) Contra les persones amb discapacitat mentre no puguin accedir a les mesures de suport que necessitin.

c) Contra el cònjuge o l'altre membre de la parella estable, mentre dura la convivència.

d) Entre les persones **menors d'edat vinculades per la potestat parental o per una institució tutelar, o entre la persona concernida (assistida)** i la que presta el suport a l'exercici de la capacitat jurídica."

Observació: La referència del primer incís ressaltat ha deixat de tenir sentit, en tant que omet els titulars de la potestat parental o tutela i només fa referència als menors.

Proposta: "d) Entre les persones ~~menors d'edat~~ vinculades per la potestat parental o tutela, o entre la persona concernida ~~(assistida)~~ i la que presta el suport a l'exercici de la capacitat jurídica."

Valoració

S'esmena la lletra d) del precepte analitzat precisant-ne el supòsit de fet, i deixant clar que la suspensió es manté mentre dura la funció de protecció o de suport: "Entre les persones menors d'edat i els seus progenitors o altres persones que exerceixen càrrecs de protecció, com també entre les persones que tenen constituïts un suport per a l'exercici de la capacitat i les persones que el presten, mentre es manté la funció de protecció o de suport". Article 531-26. Suspensió.

Disposició final sisena. Modificació del llibre sisè del Codi civil de Catalunya

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF proposa mantenir la redacció vigent de la següent referència: "2. L'article 621-45 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 621-45. Avantatge injust

1. El contracte de compravenda i els altres de caràcter onerosos es poden rescindir si, en el moment de la conclusió del contracte, una de les parts depenia de l'altra o hi mantenien una relació especial de confiança, estava en una situació de vulnerabilitat econòmica o de necessitat imperiosa, no podia preveure les conseqüències dels seus actes, era palesament ignorant o manifestament mancada d'experiència, i l'altra part coneixia o havia de conèixer aquesta situació, se'n va aprofitar i en va obtenir un benefici excessiu o un avantatge manifestament injust."

Observació: L'incís ressaltat substitueix el vigent "era incapaç de preveure". En aquest cas, la modificació resulta desafortunada, en tant que el seu sentit no té res a veure amb l'antiga incapacitat en sentit legal.

Proposta: Mantenir la redacció vigent.

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

Valoració

La norma incorpora una millora de redacció per esvair qualsevol dubte sobre el significat del mot "incapaç" en el benentès que aquest mot al text vigent no feia referència a cap sentit jurídic sinó natural, com es diu en l'al·legació.

El Grup de Recerca Consolidat en Dret Patrimonial de la UPF fa la següent observació: "4. *L'article 622-37 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 622-37. Desistiment del mandatari*

1. *El mandatari pot desistir del mandat comunicant la seva decisió al mandant.*
2. *Si el mandat s'ha conferit per un temps determinat o per a un afer concret i el mandatari en desisteix sense causa legítima, ha d'indemnitzar el mandant pels danys i perjudicis soferts.*
3. *Si el mandat s'ha conferit per un temps indeterminat, el mandatari no ha d'indemnitzar el mandant pels danys i perjudicis soferts, llevat que la comunicació de desistir-ne sobrepassi un temps prudencial o que no acrediti l'existència de causa legítima."*

Observació: No s'aprecia què es modifica respecte de la versió vigent.

Valoració

S'elimina aquest article de l'Avantprojecte.

~~L'article 622-37 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent: Article 622-37. Desistiment del mandatari~~

1. ~~El mandatari pot desistir del mandat comunicant la seva decisió al mandant.~~
2. ~~Si el mandat s'ha conferit per un temps determinat o per a un afer concret i el mandatari en desisteix sense causa legítima, ha d'indemnitzar el mandant pels danys i perjudicis soferts.~~
3. ~~Si el mandat s'ha conferit per un temps indeterminat, el mandatari no ha d'indemnitzar el mandant pels danys i perjudicis soferts, llevat que la comunicació de desistir-ne sobrepassi un temps prudencial o que no acrediti l'existència de causa legítima."~~

II·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB).

13.1 Exposició de motius.

L'II·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) considera que **no justifica suficientment** importants modificacions que s'introdueixen en el text sobre altres matèries del propi llibre Segon i sobre altres Llibres diferents del CCCat i que requereixen una especial fonamentació (ad. ex. arts. 121, 232-33, 233-32, 235-14 i ss., 236-6321 i ss., dret successor i 621-45).

Valoració

Les modificacions que l'Avantprojecte introdueix en els diferents llibres del Codi Civil responen al nou paradigma que explicita a bastament l'Exposició de Motius.

13.2 Conceptes de "voluntat, desitjos i preferències.

L'II·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **considera que els conceptes de "voluntat, desitjos i preferències", plantegen grans dubtes d'interpretació i d'abast**, en tant de que és un **element clarament subjectiu**.

Per tant, **caldria contrastar i reflexionar sobre la necessitat de destacar l'element objectiu**: les "habilitats i capacitats" (EM, paràgraf 2), l'equivalent al que, respecte a menors d'edat es contempla com la "capacitat natural" o "l'autonomia gradual". La Convenció no és

Doc. original signat per:
Immaculada Barral Viñals
09/04/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 21/10/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KSJ51SNSAP8RZ148R5WYEN9KFXKOW5E

Data creació còpia:
21/10/2024 13:15:51

Pàgina 97 de 116

aliena a les idees filosòfiques d'Amantya Kumar Sen sobre els “funcionaments”, la idea de la capacitat com a mesura de la llibertat. Aquest és el “nus gordià” de la reforma.

Valoració

És la pròpia Convenció que estableix, al seu article 12, que els suports s'han de constituir respectant la voluntat de la persona de manera que les salvaguardes van dirigides a garantir aquest respecte. De conformitat amb les Bases de la reforma del Codi civil de Catalunya en matèria de suport a l'exercici de la capacitat jurídica (https://participa.gencat.cat/uploads/decidim/attachment/file/1841/BASES_REFORMA_CcC_suport_a_l_exercici_de_la_capacitat_jca.pdf), es poden esbrinar “considerant la seva trajectòria de vida, les prèvies manifestacions de voluntat en contextos similars, la informació amb la que compten les seves persones de confiança i qualsevol altra consideració pertinent per al cas concret. Totes les formes de suport han d'estar basades en la voluntat i les preferències de la persona, no en el que se suposa que és el seu interès superior objectiu.”

13.3 Salvaguardes.

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) considera que, **en la regulació de les salvaguardes, no s'estableix de forma expressa la finalitat de les mateixes**, les quals consisteixen en el respecte a “la voluntat, desitjos i preferències” de la persona concernida (en conseqüència es transformen en “salvaguardes” les institucions històriques de control del tutor).

Valoració

S'ha esmenat l'article 222-38 (que passa a ser l'art. 222-42), que dona el concepte de salvaguarda, per definir millor la seva finalitat, afegint-hi allò que és essencial en les mateixes, és a dir, que el suport s'exerceix adequadament, a més d'allò que ja deia el text anterior d'acord amb l'article 12.4 de la Convenció (“*Són salvaguardes totes les mesures adreçades a garantir que els suports es constitueixen i s'exerceixen adequadament, d'acord amb la llei i la voluntat de la persona a qui es presten, amb proporcionalitat i sense abus, conflicte d'interessos o influència indeguda*”).

13.4 Article 221-17. Remuneració.

1. Les persones titulars de la potestat parental –en l'acte de delació voluntària de la tutela– o l'autoritat judicial –en la resolució d'aprovació de l'inventari–, si escau, poden fixar una remuneració per a la persona nomenada tutora i, si escau, per a l'administradora patrimonial, sempre que el patrimoni de la persona menor d'edat ho permeti.
2. L'autoritat judicial pot modificar la quantia de la remuneració si és excessiva o insuficient, ateses les circumstàncies de la tutela, o si varia substancialment el patrimoni de la persona menor d'edat.

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) considera que, pel que fa a l'aprovació de la remuneració de la persona de suport (arts. 221-17 i 222-26), **caldrà introduir un element que faciliti la quantificació**.

Resultaria encertada la remissió al **criteri clàssic del percentatge**, però seria òptim, com fa la legislació estatal, **tenir “en consideració la complexitat i l'extensió de les funcions encomanades i el valor i la rendibilitat de los béns de l'interessat (art. 48 LJV), el “no posar en perill l'atenció de les necessitats bàsiques de la persona concernida” o altres criteris semblants** (problemàtica anàloga a la de retribucions en el concurs de creditors).

Valoració

Les normes sobre remuneració parteixen de l'autonomia de la voluntat de les persones titulars de la potestat parental o de la persona amb discapacitat per a establir la remuneració de la persona que designen com a tutora o administradora patrimonial o a qui encomanen la prestació d'un suport. Quan és l'autoritat judicial qui designa el tutor o quan cal modificar la remuneració, es pot acudir a la previsió de l'art. 48 de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la Jurisdicció Voluntària, que ja conté els elements per a determinar la quantia. Tanmateix, s'atén l'al·legació i s'opta per regular més clarament la remuneració en els suports preventius (nou art. 222-20.4: "*L'exercici del suport és remunerat si així s'ha establert en el contracte o en el poder o si ho acorden les parts amb posterioritat*") i per esmenar l'art. 222-26 (que passa a ser l'art. 222.30), precisant que la quantia de la remuneració pot dependre del patrimoni o dels recursos de la persona, i que en l'acte de fixació de la quantia es poden "*establir criteris per a actualitzar-ne o modificar-ne la quantia*".

13.5 Article 221-69. Règim de relacions personals.

1. *La declaració de desamparament i l'aplicació consegüent d'una mesura de protecció no han d'impedir les relacions personals de la persona menor d'edat amb els seus familiars, llevat que l'interès superior faci aconsellable limitar-les o excloure-les.*
2. *És d'aplicació el que disposen els articles 233-11.3 i 4 i 236-5.3 i 4, en els casos en què hi hagi indicis de violència familiar o masclista per part dels familiars de la persona menor d'edat.*

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) considera que hi ha una **insuficiència de la regulació de l'obligació de l'entitat pública de garantir les relacions personals amb els progenitors (221-69) en cas de desamparament** (hi ha una manca d'eines que assegurin l'efectivitat d'aquesta obligació per part de l'Administració).

Valoració

Es considera que la regulació d'aquesta obligació de l'Administració s'ha de desenvolupar en la legislació administrativa especial i no pas en el Codi Civil.

13.6 Article 222-2. Àmbit del suport.

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) considera que **caldria afegir un nou apartat per facilitar l'acció de qui presta el suport i evitar perjudici personal**.

Suggereixen el següent redactat:

5. - *Les persones, físiques o jurídiques, que prestin alguna mesura de suport gaudiran de les ajudes necessàries reconegudes a les normatives específiques.*

Valoració

La regulació proposada no exclou que es puguin gaudir d'aquests ajuts, que tenen la seva normativa, i considera necessari esmentar-ho en la norma civil per mitjà d'una remissió.

13.7 Article 222-4. Abast del suport.

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) considera que **caldria afegir un nou apartat per clarificar l'abast de l'acció de suport**. Es proposa el següent:

- 5.- **La forma de prestar el suport s'adaptarà a la capacitat natural de la persona.**

Valoració

La forma de prestar el suport s'ha d'adaptar, d'acord amb la Convenció (art. 12), a la voluntat i preferències de la persona, mencionades en el text de l'Avantprojecte amb

 Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

l'objectiu de conèixer-les i establir-hi les salvaguardes proporcionades oportunes, però s'ha valorat positivament el suggeriment d'esmentar la necessitat de respectar la capacitat natural de la persona en l'art. 222-1.1, dient expressament que els drets i obligacions la persona els exerceix "d'acord amb la seva capacitat natural".

13.8 Article 222-6. Voluntarietat del suport.

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **proposa canviar el títol "Voluntarietat del suport" per "La voluntat de la persona concernida"**.

Valoració

La norma fa referència a què el suport es constitueix voluntàriament, de manera que l'expressió "voluntarietat del suport" és correcta.

13.9 Article 222-14. El poder preventiu.

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **considera que seria convenient regular l'assistència dels advocats a l'acte de mediació** (art. 222-14.4) per tal de garantir el principi d'igualtat.

Valoració

S'entén que hi hagut una confusió amb l'article 221-14.4 CCC que sí que regula la mediació i no pas en aquest 222-14 sobre el poder preventiu. Igualment, amb relació a la mediació, es considera que la intervenció de l'advocat està suficientment regulada per la Llei 9/2020, del 31 de juliol, de modificació del Llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família, i de la Llei 15/2009, de mediació en l'àmbit de dret privat.

13.10 Article 222-17. Contingut.

[...]

2. *El poder general comprèn totes les facultats legalment delegables en l'àmbit personal i patrimonial, incloses aquelles per les quals la llei exigeix un mandat exprés, sense que sigui necessari enumerar les facultats de l'apoderat. S'exceptuen les excloses en l'atorgament i les facultats de disposició a títol gratuït, d'aval o de fiança personal o real, que han de ser expressament atribuïdes, encara que sigui de manera genèrica. El poder també es pot atorgar amb aquest caràcter general respecte d'un o més negocis o objectes determinats.*

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **considera que**, pel que fa al segon apartat, **s'haurien d'enumerar expressament totes i cadascuna de les facultats de l'apoderada**. D'aquesta manera, si es fa la relació es **dóna més garantia al poderdant**, ja que és doncs, més conscient de les facultats que atorga.

Valoració

La norma pretén donar resposta a una polèmica sorgida en la doctrina jurisprudencial sobre les facultats que poden integrar un poder general. L'objectiu d'aquest article és resoldre aquesta polèmica indicant que les facultats que comprèn són totes aquelles que són delegables, sense haver d'indicar concretament quines són aquestes. L'al·legació és atencional però respecte de la referència que feia la norma analitzada a l'atribució de facultats de disposició a títol gratuït, o d'aval o de fiança personal o real, supòsits en què la norma de l'art. 222-17 (que passa a ser l'art. 222-19) es modifica, en requerir que el poder només es pugui atorgar "per a actes concrets especificats" en el mateix.

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

13.11 Article 222-25. Abast i funcions.

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **considera que l'assistència de codecisió pot comportar problemes, donada la seva indefinició.** Cal advertir la complexitat de resolucions judicials que contemplin tots els àmbits en els quals s'ha de distingir **l'actuació conjunta o amb el consentiment de l'assistent.**

Valoració

Es considera oportú acollir l'apreciació que es fa en l'al·legació, i a fi d'aclarir l'abast d'aquesta assistència es proposa una nova redacció de l'art. 222-25, que passa a ser l'art. 222-29. Aquesta assistència es qualifica com a "assistència de cooperació", la qual requereix "la intervenció de la persona que la presta per a l'eficàcia dels actes jurídics". En aquesta assistència s'han "d'establir expressament els àmbits en els quals la persona assistent ha de prestar conformitat als actes de la persona assistida". Amb la mateixa voluntat d'aclarir l'operativitat dels suports, s'introdueix un nou apartat 4 que disposa que "una mateixa assistència pot incloure funcions d'acompanyament, de cooperació o de representació en àmbits diversos, si així s'acorda o s'estableix en la seva constitució, atesa la voluntat de la persona i les seves necessitats de suport".

13.12 Article 222-26. Remuneració.

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **considera que s'han de fixar uns criteris de remuneració.**

Valoració

Són d'aplicació les normes de l'expedient de provisió de mesures de suport que estableixen un procediment en el qual s'hauria de fer constar la situació patrimonial de la persona (si cobra una prestació social, si té béns, etc.) amb l'objectiu d'esbrinar si pot atendre les seves necessitats (art. 42 bis. b) Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la Jurisdicció Voluntària). Com s'ha dit més amunt (al·legació 13.4), s'esmena l'art. 222-26 (que passa a ser l'art. 222.30), precisant que la quantia de la remuneració pot dependre del patrimoni o dels recursos de la persona, i que en l'acte de fixació de la quantia es poden "establir criteris per a actualitzar-ne o modificar-ne la quantia".

13.13 Article 222-27. Extinció.

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **considera que caldria especificar que es refereix a l'assistència "notarial", per tal de no confondre-la amb altres tipus d'assistència.**

Valoració

Tenint present aquesta al·legació, s'ha valorat la conveniència de distingir les causes generals d'extinció de les assistència i les causes específiques d'extinció de les assistències notariales, amb una nova redacció del precepte (que passa a ser l'art. 222-31). Amb caràcter general, l'assistència s'extingeix per mort o declaració de mort o d'absència de la persona assistida o per resolució judicial, si han desaparegut les necessitats de suport. Com s'adverteix en l'al·legació, hi ha unes causes d'extinció específiques de l'assistència notarial, que són la voluntat de la persona assistida i el cessament en les funcions de suport de tots els assistents. En aquests casos, però, no queda exclosa, si escau, la constitució d'una nova assistència, per via notarial o judicial.

13.14 Article 222-28. Acta prèvia.

[...]

2. L'acta prèvia té per objecte acreditar les circumstàncies personals que acrediten que l'assistència que es pretén constituir es fa d'acord amb la voluntat, els desitjos i la preferència de la persona concernida.

3. A l'acta prèvia es poden consignar de manera separada les manifestacions de les persones i els professionals de tot tipus, i s'hi poden incorporar els informes que es considerin necessaris. Si es tracta d'una assistència de representació, s'hi ha d'incorporar un inventari de béns, llevat que es limiti a determinats béns identificats.

[...]

6. ~~Si el suport es requereix per a un acte concret o per a l'atorgament d'un poder específic, no és necessària l'escriptura de constitució de l'assistència; però si, l'acta prèvia a la qual s'ha de fer referència en l'instrument públic en què es formalitzi o s'executi.~~

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **considera que, a l'apartat 2 de l'art. 222-28 s'hauria de corregir l'errata i modificar-la a la forma plural en relació a "la preferència"**.

Valoració

Es procedeix a la correcció de "la preferència" per "les preferències".

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **considera que, a l'apartat 3, en relació a l'inventari al que es fa referència, caldria especificar com s'executarà el control del mateix. Si es tracta d'una rendició de comptes, caldrà indicar l'òrgan competent.**

Valoració

L'al·legació s'ha tingut en compte eliminant la referència a l'inventari en l'article analitzat i regulant-lo de manera més completa en el nou art. 222-52. El precepte precisa com s'han de practicar els inventaris. Amb caràcter general es fa per remissió a les normes de la tutela, és a dir, amb intervenció de l'autoritat judicial, però en els suports preventius i les assistències notariales es pot fer també per via notarial o fins i tot en document privat signat per qui presta el suport i qui assumeix la supervisió. Se suprimeix d'aquest article la regulació de l'inventari que passa a ser regulat per l'article 222.52

També proposen la **supressió de l'apartat 6**, pel seu escàs contingut i la confusió que pot generar, ja que dona preferència a l'atorgament d'un poder per sobre l'assistència notarial, quan la persona concernida la que pot decidir per ella mateixa. Si s'atorga un poder especial, és qüestionable l'acta prèvia, ja que no es demana per un poder general ni per un especial en cap dels articles que regulen el poder preventiu, a la Secció tercera.

Valoració

Es considera oportú acceptar aquesta al·legació i s'ha suprimit la referència a aquest supòsit en l'article esmenat (que passa a ser l'art. 222-32).

13.15 Article 222-30. Inscripció.

[...]

2. *En el suport requerit per a un acte concret en què no sigui necessari l'escriptura de constitució, només és necessària la comunicació quan el suport es dugui a terme mitjançant un poder específic atorgat per un termini superior a tres mesos des de la seva autorització*

 Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **detecta una mancança en la redacció de la Llei que no incorpora la inscripció de la constitució, modificació o revocació de la assistència constituïda al Registre de la Propietat** (articles 222-30 i 222-37), a fi de mantenir el principi de la bona fe registral i el de seguretat jurídica. En aquest sentit, posen de manifest que el deure de comunicació també s'ha d'estendre al Registre de la Propietat, en idèntic sentit al deure de comunicació al Registre Civil i al Registre de nomenaments titulars no testamentaris i de suport a la capacitat jurídica.

Valoració

D'acord amb l'al·legació precedent, s'ha considerat preferible suprimir aquests suports "*per a un acte concret*" i per tant se suprimeix també la referència als mateixos en l'article analitzat, que passa a ser l'art. 222-34 (rubricat de manera més precisa "*Publicitat*"). Nou redactat de l'article 222-34. Publicitat

D'altra banda, **proposen eliminar l'apartat 2 per la confusió** que origina ja que si estem tractant d'un poder preventiu, aquest s'inscriu igualment.

Valoració

Com s'ha indicat, aquest apartat ha estat suprimit.
Se suprimeix apartat 2 de l'article 222-30 (actual 222-34)

13.16 Article 222-32.2 Constitució.

2. La persona concernida està legitimada per a sol·licitar la constitució de l'assistència judicial mitjançant el procediment de jurisdicció voluntària corresponent. Així mateix està legitimat el ministeri fiscal, el cònjuge no separat legalment o de fet, el convivent en parella estable i els descendents, ascendents o germans de la persona concernida, i també qualsevol altra persona que presti un suport continuat a la persona concernida.
L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **considera que s'hauria d'afegir a l'apartat 2, "familiars fins el 4rt. Grau"** (oncles, nebots i cosins acostumen a donar suport). Igualment incorporar el vidu/a del progenitor que convisqui amb la persona concernida.

Valoració

S'ha esmenat la redacció de l'apartat (passa a ser l'art. 222-36.2) però no es considera oportú ampliar més el cercle de persones legitimades per a sol·licitar la constitució de l'assistència. Si no ho fan els parents propers, els parents més llunyans o afins poden posar-ho en coneixement del ministeri fiscal.

13.17 Article 222-33. Pla d'assistència.

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **considera que**, per tal de garantir l'eficàcia del **pla d'assistència**, proposen **incorporar un nou apartat amb l'objectiu d'adaptar-se a les novetats que es puguin produir segons les circumstàncies personals de la persona assistida o el pas del temps.**

3.- La persona que tingui encarregada l'assistència podrà adaptar, de forma raonable a les circumstàncies temporals i personals la persona assistida, l'aplicació de les mesures previstes en el pla d'assistència.

Valoració

L'al·legació posa de manifest la importància d'adaptar els suports al canvi de circumstàncies, i el pla d'assistència pot pronunciar-s'hi, però no sembla que calgui

incorporar-ho, perquè el pla d'assistència serveix només a l'autoritat judicial per decretar el tipus, modalitat i característiques del suport en el moment en què es constitueix. La rellevància del canvi de circumstàncies a què es refereix aquesta al·legació s'ha tingut en compte amb la reformulació de l'art. 222-43 (que passa a ser l'art. 222-46) sobre la modificació dels suports.

13.18 Article Secció cinquena. Les salvaguardes.

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **considera que el títol de la Secció cinquena** ("Les salvaguardes") **podria ampliar-se** per tal de ser coherent amb el contingut que inclou. Seria idoni **afegir alguna referència a les mesures de control**.

Valoració

S'utilitza el concepte de "salvaguardes" de conformitat amb la Convenció de Nova York (art. 12). L'Avantprojecte és prou clar a incloure, dins de les salvaguardes, les mesures de control (article 222-42 que passa a ser l'art. 222-45, rubricat com a "Mesures de control").

13.19 Article 222-39. Aplicació.

- 1. Les salvaguardes tenen efecte al llarg de tot el període en què està vigent el suport, des de la designació, durant el funcionament de la mesura i fins que s'acaba l'actuació de la persona designada.*
 - 2. Les establertes en constituir-se el suport són d'aplicació preferent i, si no n'hi ha, s'apliquen les que estableix aquest Codi.*
 - 3. La persona concernida pot establir salvaguardes per al cas d'existència de futurs suports.*
- L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **considera que seria convenient que es donessin algunes pautes i orientacions sobre el contingut de l'entrevista judicial**: conèixer la situació actual, l'existència en el seu cas de suports no formalitzats, recollir les pretensions de la persona afectada sobre els suports que demana i les pròpies del pla d'assistència, el tipus de suport que vol, la preferència en la designa d'un assistent concret, esbrinar si hi ha qualsevol conflicte o abús, preguntar per les salvaguardes que pretén la persona concernida, contrastar la conformació de les manifestacions de voluntat atenent a "les habilitats, capacitats i funcionaments" de la persona que necessita el suport. Igualment, com a objectiu informar de l'elenc de suports de l'article 222-4 i de les salvaguardes de l'article 222-40, informar a la persona entrevistada de les possibles causes d'ineptitud de la persona que designa, dels límits de l'article 222-8 i de la seva responsabilitat última dels actes (art. 222-9) en cada tipus d'assistència (col·laborativa, de codecisió o representativa).

Valoració

S'ha revisat aquest article (que passa a ser l'art. 222-43, amb una rúbrica més escaient "Establiment i vigència"). L'essencial és que digui qui pot ordenar salvaguardes; quina jerarquia tenen les salvaguardes (les ordenades voluntàriament són preferents, sense excloure les previstes per la llei) i quan duren (tot el període de vigència del suport). Les altres qüestions que planteja l'al·legació poden ser abordades en el marc de l'elaboració del pla d'assistència i de l'aplicació de disposicions procedimentals que corresponen al legislador processal (LEC i LJV).

13.20 Article 222-40. Tipus.

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **considera que caldria afegir un apartat**:

j) *Altres salvaguardes que garanteixin el respecte a la voluntat, desitjos i preferències de la persona concernida*".

Valoració

Es considera oportú acceptar parcialment la proposta atès que l'enumeració no és tancada, és merament exemplificativa i, per tant, s'afegeix un nou apartat j) al precepte (que passa a ser l'art. 222-44) en què s'inclouen "*altres mesures de control que adoptin la mateixa persona o l'autoritat judicial d'acord amb l'article 222-45*". S'ha optat per l'expressió "altres mesures" per tal que el tot (salvaguardes) i la part (les mesures concretes) no s'identifiquin amb el mateix terme.

13.21 Article 222-43. Modificació de les mesures de suport.

L'Illustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **considera que la modificació de suports tindria una millor ubicació a la Subsecció 3^a.**

Valoració

Considerem que és una qüestió de sistemàtica i que la modificació del suport no és una mesura de garantia, ubicada a la subsecció tercera, sinó una qüestió de caire general, més ben ubicada en la subsecció primera.

13.22 Article 222-46. Renúncia.

L'Illustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **considera que aquest article 222-46 s'hauria de resoldre millor l'aparent antinòmia entre "aptitud" i "ineptitud" (221-19)**

Valoració

Suposem que hi ha una errada de crida i que l'al·legació fa referència a l'article 222-45. L'article 221-19 s'aplica a persones menors d'edat en tutela sense que s'hi apreciï l'existència de cap antinòmia.

En aquest mateix precepte cal cohonestar la renúncia amb el deure de l'article 221-3.

Valoració

Aquest article 221-3 CCC és d'aplicació per a les persones menors d'edat, no pas a persones majors d'edat en l'actual sistemàtica del Codi. En relació amb els suports, es considera molt més adient no imposar a ningú el deure de prestar-los contra la seva voluntat.

13.23 Article 222-47. Remoció.

L'Illustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **considera que, pel que fa a la remoció, la referència al "risc d'abús, conflicte d'interessos o influència indeguda" hauria de ser o bé "a criteri de l'autoritat competent" o bé "en cas d'haver-se produït una situació d'abús, conflicte d'interessos o influència indeguda" a fi d'evitar interpretacions subjectives i/o particulars.**

Valoració

Es considera oportú acceptar parcialment l'al·legació i s'adopta una redacció transaccional en aquest punt de l'article (que passa a ser l'art. 222-50), en el sentit de donar una nova redacció a l'incís final de l'apartat 1 "quan hi hagi abús, conflicte d'interessos o influència indeguda". També s'ha considerat necessari explicitar el deure d'escoltar la persona

afectada per la remoció, abans de resoldre sobre la mateixa, i de completar el règim jurídic de la remoció, particularment pel cas que arran de la remoció no resti cap persona designada per exercir el suport.

13.24 Article 222-49. Autorització per a determinats actes.

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **proposa una redacció alternativa:** "actes que requereixen autorització judicial" (221-45), en comptes "d'autorització per a determinats actes" (art. 222-49).

Valoració

No és adequat modificar la rúbrica perquè l'autorització no ha de ser necessàriament judicial; es pot encomanar a les persones que fan la supervisió del suport. En canvi, s'ha considerat molt necessari precisar en un nou apartat 3 del precepte (que passa a ser l'art. 222-53) quines són les conseqüències de la realització d'un acte sense l'autorització pertinent.

13.25 Article 223-1. Supòsits de defensa judicial.

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) manifesta que el defensor judicial el nomena en el règim estatal el Lletat de l'Administració de Justícia (art. 299 bis Cc. i 28.1 LJV).

Convé aclarir el tractament diferent (nomenament judicial) en els arts. 223-1 i 223-2.

Valoració

Es té en compte l'al·legació i s'introdueix la referència al lletat de l'Administració de justícia, sense oblidar els casos en què la designació la pot fer l'autoritat judicial.

13.26 Intervenció lletrada amb caràcter preceptiu.

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) **considera que hauria d'haver un menció a l'assessorament necessari per establir les mesures de suport.**

En el text hi ha referències a l'autoritat judicial, lletrats de l'administració de justícia, notaris, entitats del tercer sector, l'administració de forma genèrica, però cap referència a l'advocacia, professió que té l'encàrrec social i legal de l'assessorament jurídic i la defensa dels drets del ciutadans. L'única referència que hi ha a la normativa estatal a l'advocacia és de la que no és preceptiva la intervenció d'advocat en el procediment de jurisdicció voluntària.

Valoració

L'actuació de l'advocacia es produeix sempre que la llei processal requereix la seva intervenció, sense que ho hagi de reiterar la normativa civil.

13.27 Ampliació dels supòsits de la guarda de fet.

L'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) manifesta que la figura de la guarda de fet només es contempla pels menors d'edat.

Consideren que és una oportunitat per ampliar aquesta institució a altres supòsits, tal i com s'ha fet en el Dret Civil Comú.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

Valoració

Al dret civil català, efectivament, la guarda de fet es circumscriu a les persones menors d'edat. Per a les persones majors d'edat, l'Avantprojecte opta per configurar aquest tipus de funció com a "suports no formalitzats".

14.Mª Pilar Martín Coscolla (magistrada jubilada, el seu últim destí va ser la Presidència de la Secció 12ª de l'Audiència Provincial de Barcelona, especialitzada en Dret de Família).

Considera que **es podria afegir una disposició final al text normatiu en la qual s'indiqui**, en relació amb l'article 42 bis c) de la Llei de la Jurisdicció Voluntària sobre la revisió de les mesures judicialment acordades **que, pel que fa a l'antiga figura jurídica del dret català de l'assistència**, contemplada en l'article 226 apartats un al set de l'anterior redacció del Codi Civil de Catalunya, i tenint en compte que aquesta partia de la base que era la pròpia persona major d'edat l'única que, per la disminució no incapacitant de les seves facultats físiques o psíquiques, podia sol·licitar a l'autoritat judicial el nomenament d'un assistent, circumstància que avui dia permetria acudir a una assistència voluntària notarial; **es podria indicar, en aquesta disposició final, que aquesta persona, si segueix en una situació igual o semblant, tingués l'oportunitat, plantejada al jutge o pel jutge, d'acudir a l'alternativa d'una revisió en seu notarial amb la seva acceptació i l'autorització judicial**, tal com en l'article 42 bis B) apartat 3 del mateix text estatal es contempla en els casos en què per primera vegada se sol·licitin mesures judicials de suport a persones amb discapacitat.

Valoració

S'acull l'al·legació no per mitjà d'una disposició final sinó, com és més escaient, amb un nou redactat de la DT 1a., en la qual es regula, en el procediment de revisió de les assistències vigents d'acord amb el dret anterior, la possibilitat de sol·licitar autorització per a substituir l'assistència judicial per una assistència notarial.

Atès que les resolucions judicials només poden modificar-se per altres resolucions judicials el jutge autoritzaria que s'acudís a la via notarial perquè el notari pogués iniciar-la i després se li hauria de donar compte de l'escriptura notarial a fi d'arxivar l'expedient judicial. Com ha indicat el Tribunal Constitucional, l'existència d'una norma substantiva especial no justifica per se l'especialitat processal. Les particularitats només es justifiquen cas per cas. Les singularitats processals que, com a excepció, es permeten a les Comunitats Autònomes han de limitar-se a aquelles que, per la connexió directa amb les particularitats del Dret substantiu autonòmic, vegen requerides per aquestes [SSTC 123/1988, FJ 2; 47/2004, FJ 4; 243/2004, FJ 6; i 135/2006, FJ 2 e); 31/2010, FJ 27, i 15/2021 FJ 4 A) a)]. En aquest cas, es considera que, **en no ser la curatela una institució netament catalana no crec que pogués prosperar la seva revisió de manera diferent de l'establerta en la LJV i la LEC.**

Valoració

La curatela, des del Decret 19/2021, de 31 d'agost pel qual s'adapta el Codi civil de Catalunya a la reforma del procediment de modificació judicial de la capacitat, no és la institució d'aplicació a Catalunya per a les persones majors amb discapacitat sinó l'assistència i els suports.

Doc. original signat per:
Inmaculada Barral Viñals
09/04/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 21/10/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KSJ51SNSAP8RZ148R5WYEN9KFXKOW5E

Data creació còpia:
21/10/2024 13:15:51

Pàgina 107 de 116

 Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

També manifesta la **conveniència de mantenir en el Codi Civil Català un precepte similar a l'actual article 252 del Codi Civil estatal que contempla la figura de l'administrador patrimonial a designar per la persona que disposi de béns a títol gratuït en favor d'una persona necessitada de suport.**

Aquesta possibilitat que en el Codi Civil català existia a l'antic article 222-41, a l'Avantprojecte es limita només als casos que el beneficiari sigui una persona menor d'edat. **Considera necessari el manteniment de la possibilitat d'acudir a aquesta figura en els casos de suport assistencial o mentre es disposa d'aquest.**

Valoració

S'acull l'al·legació i s'implementa amb la introducció d'un nou article, el 224-10, sobre "Administració especial" com a secció segona del capítol IV (que passa a rubricar-se com a "Protecció patrimonial").

D'altra banda, també considera que, en els casos d'assistències representatives, ja es contempla la possibilitat de la substitució exemplar en els articles 425-10 a 425-13 de l'avantprojecte; **per a les no representatives crec que, en tot cas, per a respectar els principis de la convenció de Nova York s'hauria de plantejar, en els supòsits de donació o de successió testada a favor de qualsevol major d'edat, la possibilitat que la persona que disposa estableixi la figura d'un administrador patrimonial fins a un topall d'edat (per exemple 30 anys) o fins que aquest major d'edat es recuperi d'alguna addicció (alcoholisme, drogoaddicció, ludopatia, etc.), o en altres casos que consideri convenient, però sense que hagi de referir-se exclusivament a les persones amb discapacitat intel·lectual sinó a totes les majors d'edat.**

Valoració

La introducció del nou article 224-10 abans esmentat, sobre "Administració especial", dona cabuda al supòsit a què es refereix l'al·legació.

15.Registradors de Catalunya.

15.1 Al·legacions a l'acta prèvia notarial (articles 222-28 i següents).

El Deganat dels Registradors de Catalunya **considera que no hi ha habilitació legal per a la regulació exhaustiva i expansiva de l'acta** que realitza la reforma del Codi Civil de Catalunya, que la configura com a requisit previ, dilucidant el seu contingut i procediment, i el seu reflex necessari en l'escriptura posterior.

Es tracta d'una regulació prolixa de l'acta prèvia, que no es contempla en l'articulat equivalent del Cc Estatal, article 255.

Valoració

D'acord amb aquesta al·legació, s'ha simplificat la regulació de l'acta prèvia (en l'art. 222-32), eliminant-ne els aspectes formals i suprimint també la referència als suports per a actes concrets (apt. 6 de l'art. 222-28 revisat).

15.2 Al·legacions a l'acta prèvia notarial (articles 222-28 i següents). Desnaturalització de l'acta mencionada al codi civil estatal (art. 257).

El Deganat dels Registradors de Catalunya manifesta que l'únic esment existent es troba en l'article 257 CC, en seu de poders preventius, com una facultat potestativa del notari. No

 Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

obstant això, la finalitat i l'objecte d'aquesta acta estatal són radicalment diferents del previst a Catalunya.

D'una lectura sistemàtica, s'aprecia que aquesta acta no és anterior sinó posterior a l'atorgament del poder preventiu.

Per tant, aquesta acta estatal no és nova ni el seu contingut s'aparta del que es preveu en la legislació notarial, atès que no hi ha aquí cap judici de capacitat, (cosa que sí que passa a l'acta regulada a Catalunya), sinó constatació de fets objectius, i cap dels dos actes queda desnaturalitzat.

Consideren que, a la regulació catalana, no obstant això, es regula una acta prèvia exigida per a tots els supòsits d'assistència amb intervenció notarial com a requisit previ necessari per a l'atorgament de les assistències -ja no potestatiu- que recull no ja constatació de fets (art. 144 RN) sinó un judici de capacitat.

Valoració

La norma faculta el notari o la notària a fer el judici de capacitat, primerament, en aquesta acta, en què queden formalitzats tots els elements emprats amb aquesta finalitat. Es tracta, doncs, de dos instruments en dos moments diferents.

El Deganat dels Registradors de Catalunya manifesta que el que tracta de fer la regulació catalana és **regular ex novo una figura que no té antecedent o habilitació legal estatal**, tot acollint suggeriments del Consell General del Notariat -Circular Informativa 2/2021 del CGN -CICGN-, de desnaturalitzar l'acta per a recollir i recloure en la mateixa el judici de capacitat, separant-lo de l'escriptura principal del negoci, alhora que pretén estendre l'ús d'aquesta acta i practiques anòmales a tots els supòsits d'intervenció notarial.

Consideren que no sols no té cap base normativa, sinó que **contravé el que es disposa per l'article 198 RN** en el qual, d'acord amb el caràcter essencialment pregat de la funció notarial, s'estableix la necessària prèvia instància de l'interessat en tot cas per a autoritzar qualsevol mena d'acta amb caràcter general, criteri que es corrobora en l'art. 209 RN per al cas particular de les actes de notorietat, i que només estableix excepcions, legalment, en determinats casos, com el previst en l'article 15 de la Llei 5/2019, de 15 de març, reguladora dels contractes de crèdit immobiliari, que s'aplica amb caràcter universal per a garantir els drets de qualsevol deutor hipotecari, amb independència de les seves circumstàncies personals.

En conseqüència, manifesten que **el notari no pot autoritzar d'ofici aquesta acta**, només per considerar-ho convenient i amb un excés de zel professional per a justificar la seva actuació, amb el pretext de forçar ficticiament un requeriment inexistent de la persona que vol celebrar un negoci jurídic determinat.

Valoració

Es considera que es tracta de dos moments diferents. El notari fa el judici de capacitat i deixa formalitzats tots els elements que hi ha emprat i que, posteriorment, comprova en el moment de l'atorgament de l'acte jurídic pertinent.

15.3 Objecions a l'acta amb relació a la normativa de protecció de dades.

El Deganat dels Registradors de Catalunya consideren que, **els informes que**, segons la redacció original del text, **poden incorporar-se a l'acta prèvia notarial**, com que són de tipus mèdic i de serveis socials, referents a la salut i a circumstàncies que poden afectar l'esfera més íntima de la persona, **no s'haurien d'incloure en el protocol notarial**, tenint en compte el que disposa l'art. 22.2 de la Convenció de 13 de desembre de 2006: "Els

Estats Parts protegiran la privacitat de la informació personal i relativa a la salut i a la rehabilitació de les persones amb discapacitat en igualtat de condicions amb les altres", així com les disposicions que contenen la normativa específica d'aquesta matèria.
La inclusió d'aquest tipus de dades mèdiques o sanitàries és supèrflua i innecessària, atès que el notari es podria limitar a ressenyar l'existència dels informes esmentats, asseverant l'adequació de les mesures, sense necessitat d'incorporació.

Valoració

L'acta prèvia està protegida pel secret del protocol i per definició les matrius dels documents notariaus tenen protecció de dades i, a més dels atorgants, sols els tribunals poden ordenar-ne que se'n lliuri una còpia. Les valoracions del grau de discapacitat, els informes mèdics (que són absolutament reservats) i la resta de proves i informes oficials (resolució administrativa de discapacitat) protocol·litzats en l'acta serveixen de base per atorgar l'escriptura d'assistència. També a l'assistència judicial s'ha de presentar un pla d'assistència previ i es practiquen les proves i informes escaients.

Una altra cosa és que el notari, com a suport institucional que és i en l'exercici de la seva funció d'assegurar que la persona presta un consentiment lliurement informat, **es valgui de l'auxili d'un professional que pugui facilitar la comprensió de l'acte o negoci jurídic que es pretén celebrar**, i que la persona amb discapacitat pugui fer-se entendre i ser entesa, la qual cosa ens porta a la figura del **"facilitador"** prevista en els arts. 7 bis de la Llei d'Enjudiciament Civil i Llei de Jurisdicció Voluntària, i pot encaixar en l'últim paràgraf de l'art. 25 de la Llei del Notariat (accessibilitat cognitiva i universal), interpretat extensivament. **Consideren que el notari**, en una qüestió tan espinosa en la qual pot veure's involucrada la seva responsabilitat, **agrairia aquesta "ajuda"** (que, en definitiva, és un suport principalment per a la mateixa persona amb discapacitat), **i que així tot quedaria reconduït als principis elementals del dret notarial** (que impliquen que l'àmbit natural de tot el relacionat amb un consentiment negocial, amb una declaració de voluntat, sigui l'escriptura pública i no un altre tipus d'instrument públic).

Valoració

El notari pot utilitzar (en terminologia de l'article 25 de la Llei del notariat) tots els ajuts que s'hi relacionen amb l'objectiu que li permetin conèixer quina és la voluntat de la persona que sol·licita la constitució del suport. En conseqüència, no cal que la norma civil els reiteri.

15.4 Amb l'exigència d'acta prèvia es desnaturalitza el judici de capacitat.

El Deganat dels Registradors de Catalunya **consideren que el judici de capacitat** (que no té un reflex intern dins del protocol notarial) **és un element essencial de la funció notarial en autoritzar les escriptures, i ha de fer-se en unitat d'acte**, com a part intrínseca i indissociable del mateix document públic.

En cas contrari, manifesten que estaríem davant d'un desdoblament no emparat per la normativa notarial vigent, que obliga al trasllat del judici de capacitat a un acte separat, la qual cosa impedirà la qualificació registral de l'escriptura pública (article 18 Llei hipotecària), així com el control judicial eventual.

Manifesten que això, és especialment estrident en el supòsit contemplat en el nou **art. 222-28.6**, de l'Avantprojecte, del qual resulta que, per a casos específics o suposats de poders, no s'exigeix escriptura, sinó acta prèvia exclusivament.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

Valoració

La norma pretén copsar que estem davant d'un àmbit, de persones amb discapacitat, que necessiten acomodaments per tal de fer possible l'expressió del seu consentiment i hi ha d'haver salvaguardes proporcionades respecte a la previsió dels suports i en com els suports incideixen. La formulació d'una acta prèvia no impedeix que és en l'escriptura quan el notari també faci el judici de capacitat de manera que no l'atorgarà si la persona no en té. Es concep com una garantia per a les persones amb discapacitat. El principi d'unitat d'acte ha d'estar al servei d'aquestes persones.

A més, **l'acta prèvia contempla la inclusió d'un inventari** (quan hi ha assistència representativa) **que no s'incorpora a l'instrument principal**, alterant la regulació estatal sobre els instruments públics (ordenació que és competència exclusiva de l'Estat, com veurem).

Valoració

Es considera oportú acceptar aquesta apreciació. En el nou redactat del precepte (art. 222-32) s'omet la referència a l'inventari, que passa a tenir una regulació separada. L'inventari no s'incorpora a l'acta prèvia; es pot annexar a l'escriptura de constitució de l'assistència o practicar abans de començar a exercir les facultats de representació (art. 222-52).

Tot això els porta a la **conclusió que s'està regulant un instrument públic nou, una acta que té com a finalitat verificar o enjudiciar la capacitat o discerniment de determinades persones per a l'atorgament d'un acte**. Aquest instrument públic, com a tal no sembla regulat en la legislació notarial, per la qual cosa es podria estar envaint competències estatals per a la regulació dels instruments públics, com veurem.

Valoració

Reiterem l'expressat anteriorment. La norma pretén copsar que estem davant d'un àmbit, de persones amb discapacitat, que necessiten acomodaments per tal de fer possible l'expressió del seu consentiment i hi ha d'haver salvaguardes proporcionades respecte a la previsió dels suports i en com els suports incideixen. La formulació d'una acta prèvia no impedeix que és en l'escriptura quan el notari també faci el judici de capacitat de manera que no l'atorgarà si no en té.

Es concep com una garantia per a les persones amb discapacitat. El principi d'unitat d'acte ha d'estar al servei d'aquestes persones. I en el benentès que el notari o la notària no fan cap atorgament si no se senten segurs de la capacitat de la persona.

15.5 L'acta és discriminatòria per a la persona amb discapacitat.

El Deganat dels Registradors de Catalunya manifesten que, aquesta acta regulada en la legislació catalana **és discriminatòria** per al subjecte que sol·licita assistència, en causar **un efecte estigmatitzador** i imposar-li **una càrrega procedimental (i possiblement econòmica) legalment innecessària, cosa que no passa per a l'acte equivalent en la resta de l'Estat**, fracturant la funció del Notariat. En conseqüència, la consideren radicalment contrari a l'esperit de la Llei 8/2021 que persegueix la normalització en l'exercici de la capacitat jurídica de les persones amb discapacitat.

Valoració

El fonament d'aquesta acta prèvia és conservar totes les indagacions efectuades pel notari o la notària per esbrinar la situació de la persona amb discapacitat, els seus antecedents, amb

111

Doc.original signat per:
Immaculada Barral Viñals
09/04/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 21/10/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KSJ51SNSAP8RZ148R5WYEN9KF XKOW5E

Data creació còpia:
21/10/2024 13:15:51

Pàgina 111 de 116

relació en el seu entorn i amb base en l'interès d'aquesta persona assistida. La informació relativa a la causa de la seva discapacitat ha de quedar al marge, ha de quedar reservada, no ha de ser pública, per tal de preservar la seva intimitat. Amb la flexibilitat adequada de la pluralitat d'actes (acta prèvia i escriptura pública), aquesta informació sensible queda preservada a l'acta i no a l'escriptura pública, que és la que s'utilitza en el tràfic jurídic i que veuen els tercers, sens perjudici que el notari o la notària també en l'atorgament de l'escriptura estiguin amatents al judici de capacitat de la persona assistida en aquest precís moment.

No hi ha pas discriminació, ans el contrari. És en l'acta prèvia on es guarda la condició de la persona concernida, per tal de garantir l'asèpsia absoluta de l'atorgament de l'escriptura posterior.

15.6 No pot basar-se, com pretén l'exposició de motius, en un requisit necessari per a la protecció de la intimitat del subjecte.

El Deganat dels Registradors de Catalunya consideren que l'argument de traslladar el judici de capacitat a una acta, com document diferent, al què es fa referència succinta en l'escriptura no és justificable sota el pretext de protecció de la intimitat, ja que el **secret de protocol** ja garanteix que solament les parts interessades tindran accés a la documentació i **en tot cas el notari podrà després expedir còpia parcial per a preservar la intimitat**.

A més, aquest argument de la necessitat de l'acta prèvia per a preservar la intimitat de la persona, **no resulta coherent amb el fet que formi part d'aquesta acta l'inventari de la persona concernida**, perquè aquest inventari, i per tant l'acta, haurà de tenir-se a la vista quan es formulin les rendicions de comptes.

Valoració

Reiterem novament la resposta anterior. El fonament d'aquesta acta prèvia és conservar totes les indagacions efectuades pel notari o la notària per esbrinar la situació de la persona amb discapacitat, els seus antecedents, en relació amb el seu entorn i en base a l'interès d'aquesta persona assistida. La informació relativa a la causa de la seva discapacitat ha de quedar al marge, ha de quedar reservada, no ha de ser pública, per tal de preservar la seva intimitat. Amb la flexibilitat adequada de la pluralitat d'actes (acta prèvia i escriptura pública), aquesta informació sensible queda preservada a l'acta i no en l'escriptura pública, que és la que s'utilitza en el tràfic jurídic i que veuen els tercers, sens perjudici que el notari o la notària també en l'atorgament de l'escriptura estiguin amatents al judici de capacitat de la persona assistida en aquest precís moment.

15.7 La regulació autonòmica de l'acta prèvia resulta de dubtosa constitucionalitat, en vulnerar la competència exclusiva de l'estat en matèria d'ordenació dels instruments públics (art 149.1.8 CE).

El Deganat dels Registradors de Catalunya manifesten que el principi d'unitat del cos Notarial i el principi de no discriminació implica que no pot alterar-se la funció notarial d'acord amb el lloc de residència per a l'atorgament d'un acte equivalent.

Tenint en compte el que preveu l'article 18 de la Llei Hipotecària, l'article 144, 209, 198 del Reglament Notarial, la normativa en matèria de protecció de dades i l'article 149.1.8 CE, **proposen que el contingut previst en aquest article formi part de la mateixa escriptura de constitució del suport, i no d'una acta prèvia, per la qual cosa el títol de l'article passaria a dir-se "requisits/contingut" i les referències que en el text es fan a l'acta prèvia es facin a l'escriptura de constitució.**

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

Proposen la següent redacció del text:

Article 222-28. Requisits

- 1. L'assistència notarial es formalitza en escriptura pública, inclús si es tracta d'una assistència de mera col·laboració o si el suport es requereix per un acte concret.*
- 2. A l'Escriptura s'hi han de relacionar les circumstàncies personals que acreditin que l'assistència que es pretén constituir es fa d'acord amb la voluntat, desitjos i preferències de la persona.*
- 3. Es poden consignar de forma separada les manifestacions de les persones i professionals de tota classe, i incorporar informes que es considerin necessaris. Si es tracta d'una assistència de representació, ha d'incorporar-se un inventari de béns, llevat que es limiti a determinats béns identificats.*
- 4. (sense contingut).*
- 5. (sense contingut).*
- 6. (sense contingut: S'ha incorporat al punt 1, i entenem que la referència al poder específic que feia l'article no correspon aquí, ja que es parla d'escriptura de constitució d'assistència).*

Valoració

L'al·legació parteix de la supressió de l'acta prèvia quan es considera que aquesta compleix la doble funció: d'una banda, la seguretat jurídica que proporciona en conservar-hi la informació obtinguda pel notari o la notària per al judici de capacitat de la persona concernida i, de l'altra, la protecció de la intimitat de la persona concernida en constar en l'acta en lloc de l'escriptura immediatament posterior.

15.8 Art. 222-29. Escriptura de constitució.

~~2. L'escriptura ha de fer referència a l'acta prèvia i al judici de l'autoritat notarial realitzat en el seu tancament.~~

El Deganat dels Registradors de Catalunya proposa **suprimir el segon apartat**.

Valoració

S'esmena l'apartat 2 del text sotmès a informació pública, amb un nou redactat de l'article 222-33 ("Constitució"), indicant que "*L'escriptura ha de fer referència a la declaració, realitzada en l'acta prèvia, que la persona assistida coneix suficientment l'abast i les conseqüències de la constitució de l'assistència*".

15.9 Art. 222-31.2.2.

L'escriptura pública de designació preventiva no requereix la formalització de l'acta prèvia prevista per l'article 222-29 i s'ha de comunicar al Registre civil i al Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suports a la capacitat jurídica.

El Deganat dels Registradors de Catalunya proposa considerar que s'hauria d'afegir que, l'escriptura pública de designació preventiva **s'ha de comunicar** al Registre civil i al Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suports a la capacitat jurídica i **al Registre de la Propietat corresponent**.

Valoració

Per inscriure's en el Registre de la Propietat caldria una modificació estatal de la legislació hipotecària que, a part dels casos excepcionals que coneixem, és voluntària.

Doc. original signat per:
Immaculada Barral Viñals
09/04/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 21/10/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KJSJ51SNSAP8RZ148R5WYEN9KFXXKOW5E

Data creació còpia:
21/10/2024 13:15:51

Pàgina 113 de 116

15.10 Al·legacions respecte a la necessària connexió amb el Registre de la Propietat.
El Deganat dels Registradors de Catalunya **proposa la modificació dels articles 222-21, 222-30 i 222-37, per tal d'incloure la remissió de poders preventius, mesures de suport i resolucions judicials al Registre de la Propietat.**

Art. 222-21. Forma i publicitat del poder preventiu

1. La representació preventiva s'atorga en escriptura pública per poder o per contracte de mandat. La modificació o revocació ha de constar igualment en escriptura pública.
2. S'ha de comunicar l'atorgament al Registre Civil per inscriure'l al foli individual de la persona concernida, al Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suports a la capacitat jurídica, o el que el substitueixi, **i també al Registre de la Propietat competent segons les previsions de la legislació hipotecària.** Així mateix, se n'ha de comunicar l'extinció i qualsevol modificació del poder atorgat.

Art. 222-30. Inscripció

1. La constitució, modificació o revocació de l'assistència constituïda notarialment s'ha de comunicar al Registre Civil, al Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suport a la capacitat jurídica i al Registre de la Propietat corresponent.

El notari actuant podrà sol·licitar al Registre de la Propietat publicitat formal relativa a les mesures adoptades en relació amb la persona concernida. La publicitat s'expedirà ajustant-se a les previsions de la legislació hipotecària i sobre protecció de dades de caràcter personal.

Art. 222-37. Inscripció Registral

La resolució judicial de nomenament de la persona que assisteix i la seva acceptació s'han de comunicar al Registre Civil i **al Registre de la Propietat, per a la seva inscripció.**

Valoració

S'ha tingut en compte la proposta de permetre la representació preventiva no només per mitjà de poder sinó també de contracte de mandat, proposta que –com ja s'ha argumentat en resposta a altres al·legacions– ha determinat la refacció de la Secció dedicada als suports preventius. Pel que fa a l'accés d'aquests suports –com també de les assistències notariales o judicials– al Registre de la Propietat, s'ha considerat que no era necessari un incís o menció específica sinó que era preferible deixar-ho a tenor del que disposi la legislació hipotecària.

Unió Catalana d'Hospitals (UCH o La Unió).

16.1 Article 222-5. Tipus de suports.

1. Els suports poden ser formals o no formalitzats.
2. El suports formals són el que es constitueixen en escriptura pública o en resolució judicial per al present i els que es disposen en un poder preventiu per al futur.
3. El suports no formalitzats són els que tenen lloc al marge d'un procediment judicial o notarial previst legalment.
4. Els dos tipus de suports poden coexistir, per bé que el suport formal preval sobre el no formalitzat, en cas que siguin incompatibles.

La Unió considera que **seria necessari establir l'obligatorietat de comunicació als centres residencials o sociosanitaris de l'existència de l'atorgament de suports formalitzats** (judicials o notariales) als efectes d'evitar que en els centres que assumeixen el suport no formalitzat no es poguessin prendre decisions contradictòries amb les decisions a prendre pels centres residencials.

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

Valoració

La persona amb discapacitat o, si escau, el seu entorn ha de ser qui s'ocupi de comunicar aquests suports als centres.

La publicitat dels suports formalitzats és als Registres públics en què han de constar. En particular, al Registre Civil i al Registre de nomenaments no testamentaris de suports a la capacitat jurídica i el Registre de patrimonis protegits (arts. 222-21, 222-30 i 222-37).

Pel que fa als suports no formalitzats cal no oblidar que poden coexistir amb els formalitzats i amb els quals, atesa les seves característiques, difícilment entraran en contradicció. De tota manera, les entitats sempre tenen la possibilitat de demanar a les persones de l'entorn de la persona que els informin dels suports formalitzats que tingui establerts.

Es considera, en conseqüència, que no és oportú establir, amb caràcter general, aquesta obligatorietat de comunicació al centre residencial o sociosanitari.

16.2 Article 222-12. Exercici dels suports no formalitzats.

1. Poden prestar el suport no formalitzat una o diverses persones físiques o jurídiques.

2. El suport per a la comunicació de la voluntat i per a la presa de decisions amb efectes jurídics abasta l'àmbit personal i el patrimonial. Es presta per a una decisió concreta o, amb caràcter general, per a totes les que afecten un o diversos interessos de la persona, i per un temps limitat o de manera indefinida.

3. El suport que consisteix en la conclusió d'actes de tràmit d'acord amb els usos socials i d'administració ordinària es regeix, en tot allò que no estableix aquest capítol, per les normes del mandat o de la gestió d'affers aliens sense mandat, segons s'escaigui.

4. La mesura i l'abast del suport responen en tot moment a la voluntat de la persona concernida.

La Unió considera que caldria concretar a quin tipus de persones jurídiques fa referència el text, si es refereix a les entitats tutelars que presten directament el suport a la persona concernida o es refereix als centres residencials o sociosanitaris en els quals resideix aquesta persona.

Valoració

El concepte de suport no formalitzat inclou els actes de gestió ordinària, tan els esporàdics com els continuats o els permanents, sempre que comportin suport a la persona concernida. Qüestió diferent és la legitimació per sol·licitar l'assistència: la justificació de perquè es legitima a la persona que presta el suport continuat per sol·licitar aquesta assistència judicial és, precisament, aquesta continuïtat.

La regulació al dret català dels suports no formalitzats està en consonància amb la Convenció. Entenent la preocupació de l'entitat se suggereix la incorporació d'una Disposició addicional que té per objectiu que l'Administració impulsi l'elaboració, amb la participació dels actors implicats, de documents que facilitin l'exercici d'aquests suports no formalitzats en els diferents contextos.

Manifesten que la referència que feia anteriorment l'article 225.2 del Codi Civil de Catalunya al regular la guarda de fet, fent esment expressament als centres residencials era més clarificadora.

Valoració

La norma es refereix indistintament a qualsevol persona jurídica que fàcticament, per raó de la relació establerta amb la persona amb discapacitat, dugui a terme actes d'ajuda, consell o

Doc. original signat per:
Inmaculada Barral Viñals
09/04/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 21/10/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KJSJ51SNSAP8RZ148R5WYEN9KF XKOW5E

Data creació còpia:
21/10/2024 13:15:51

Pàgina 115 de 116

 Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia, Drets i Memòria
**Direcció General de Dret,
Entitats Jurídiques i Mediació**

gestió d'afers de la persona amb rellevància jurídica. La qüestió que es planteja en l'al·legació ha de ser objecte de tractament més específic en la regulació relativa als instruments de provisió del sistema públic de serveis socials, més que no pas en el Codi civil. Tanmateix, el Codi exclou que les persones jurídiques que prestin serveis assistencials a la persona amb discapacitat no poden prestar-li suports formals, llevat que el jutge ho autoritzi (art. 222-48.2).

16.3 Comunicació a l'autoritat judicial.

La Unió considera que s'hauria de **mantenir la comunicació a l'autoritat judicial o al Ministeri Fiscal de les persones majors d'edat que es trobin ingressades als centres residencials i precisin l'adopció d'una mesura de suport** (és a dir, no només fer-ho en els casos en què aquestes persones siguin menors d'edat).

Valoració

La constitució de la mesura de suport correspon, en primer lloc, a la persona concernida. Per als casos en què la persona concernida precisi d'un suport i no pugui instar la seva constitució, l'article 222-28.1.b) estableix l'assistència judicial, a instància de qualsevol persona legitimada en els termes indicats a l'article 222-36.3 de l'Avantprojecte.

16.4 Articles 222.51 i següents. Òrgan de supervisió.

La Unió considera que **caldria concretar quines persones jurídiques poden exercir el càrrec d'òrgan supervisor**, sobretot en els casos d'atorgament de poders preventius com d'assistència notarial, ja que es podria donar el cas d'una persona a la qual el centre residencial exerceixi una mesura de suport no formalitzat, que coexisteixi amb un familiar amb poder preventiu, i amb una entitat tutelar que assumeixi la supervisió, generant una situació abocada a ser sotmesa als tribunals per l'adopció de qualsevol tipus de decisió.

Valoració

No sembla necessari concretar quines persones jurídiques poden exercir la supervisió de l'exercici d'un suport. Això queda a la consideració de la persona afectada, si el suport es constitueix per mandat o poder preventiu o per assistència notarial, o a la consideració de l'autoritat judicial. Tanmateix, s'ha considerat oportú modificar l'Avantprojecte incloent una referència més específica a "*la persona o persones que podrien encarregar-se de la supervisió*" en el pla d'assistència (art. 222-37.2 e), a fi de facilitar la seva designació per l'autoritat judicial, i refer la regulació de la funció de supervisió, precisant que és obligatòria en els mandats i poders preventius i regulant la manera d'exercir-la (art. 222-54 i 222-55).

Immaculada Barral Viñals
Directora general de Dret, Entitats Jurídiques i Mediació

Doc. original signat per:
Immaculada Barral Viñals
09/04/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 21/10/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KSJ51SNSAP8RZ148R5WYEN9KFXKOW5E

Data creació còpia:
21/10/2024 13:15:51

Pàgina 116 de 116